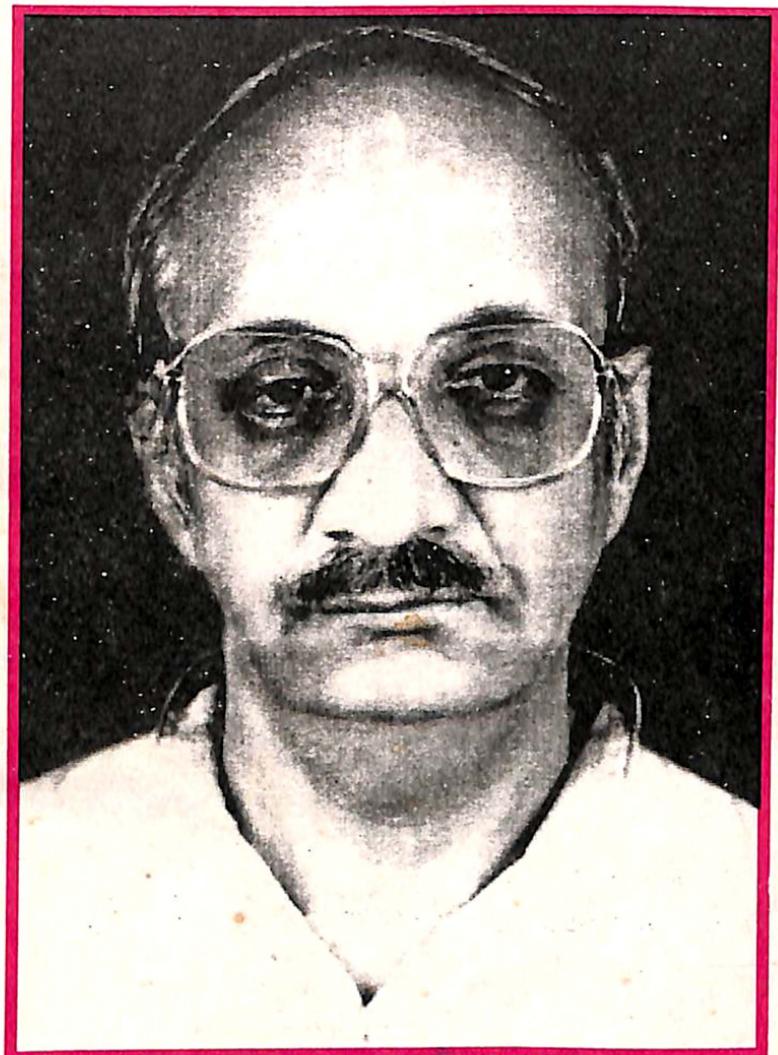

കവന കാളമുട്ടി

28

2005 മെയ് - ജൂലായ്

കാവുന്ന കാളബൈ

(എൻ വി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റിന്റെ മുമ്പ്‌ത്തും)

പുസ്തകം 7

ലക്കം 4

വില 15 രൂപ

ചീഫ് എഡിറ്റർ

ഡോ.എം.ആർ. രാഖവവാരിയർ

മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ

പ്രൊഫ. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

എക്സിക്യൂട്ടീവ് എഡിറ്റർ (ഓൺറീ)

എം.എം.സചീറേൻ

എഡിറ്റേഴ്സ്

കെ.വി.രാമകൃഷ്ണൻ

കെ.പി.ശക്രൻ

കെ.പി.മോഹനൻ

ഒട്ടപ് സെറ്റിംഗ് & ലേ ഓട്ട് - ലാലി പ്രശാന്ത്

കവർ ടെറ്റിൽ : പ്രസാദ്

എൻ വി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റ്

(റജി.440/92)

കോട്ടയ്ക്കൽ - 676 503

ഉള്ളട ട കിം

കത്തുകൾ 4
മുൻകുറി 5

ലേവനം

ആർ. വിശനാമൻ -	9	കെ.ജി. കാർത്തികേയൻ
രൈനന്നയപ്രതിഭ		
വിദേശനയം - ഒരു ബധുരോക്കാറ്റ്	23	ഡോ. എന്നനാൻ കോൾ
ഉള്ളപ്പനം - സംവാദം		
സാമ്പത്തികരംഗം - സമർദ്ദത്തെന്നു തിനെന്തു ഇര	45	പി.എ. വാസുദേവൻ
കൈപ്പളി	62	
അലക്കാരകാനനം	63	കെ.എ. നഘ്രൂദൻ
കവിതയിലെ ആത്മകമാ	70	ഡോ. പി.എൻ. വിജയകൃഷ്ണൻ

കവിത

വയ്യ	81	കെ. ജയലക്ഷ്മി
വിഷമവ്യത്യം	82	കെ.രാമകൃഷ്ണനവാരിയൻ
സത്യനിമിഷം	85	പ്രൊ. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ
പെണ്ണ്	86	ഗിരീജ ചെമ്മങ്ങാട്
ചേര്	87	യു. ശക്രനാരായാൻ
മനസ്സുനിരയെ പുകൾ	89	കെ.എ. കൃഷ്ണനവാരിയൻ
വായനമുറി	91	

കൊച്ചുവാടി

തെരുമാസിക

ഒറ്റപ്പതി - 15.00

വാർഷിക വർഷംവ്യ - 60.00
(വിവേശത്ത് - 15 ഡോളർ)

എൻ വി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്ഥാരക ട്രസ്റ്റ്
(ഒജി.440/92)

കോട്ടയ്ക്കൽ - 676 503

കത്തുകൾ.....

പ്രിയ സുഹൃദ്ദേശ,

ഈ ലക്കം (27) കവനക്കുട്ടിയിൽ ‘വിഷമവുത്തം’ എന്ന എൻ്റെ സംസ്കൃത കവിത ഭാഗികമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊള്ളു. കവിതയുടെ അവസാന നഭാഗത്തുള്ള അബ്ദു ഭ്രാക്കങ്ങൾ വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു, (പ്രസക്തഭാഗം കൂടെ അയച്ചകുന്നു) എത്തായാലും കവിതയുടെ ആശയം അപൂർണ്ണതയിൽ കലഞ്ചിട്ടു.

മദിരാശി

സന്നേഹപുർഖം

കെ. രാമകൃഷ്ണവാരിയർ

അനവധാനതമുലം, പേജ് ലേഡറ്റ് ചെയ്യുന്നാലുടെത്തിൽ അവസാനത്തെ പേജ് വിട്ടുപോയി. ക്ഷമാപണത്തോടെ, “വിഷമവുത്തം” മുഴുവനായി ഈ ലക്ക തതിൽ ചേർക്കുന്നു.

പ്രതാധിപർ

ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രോഫ. രാമകൃഷ്ണൻ,

2005 ഫെബ്രുവരി - ഏപ്രിൽ ലക്കം കവനക്കുട്ടിയിൽ താങ്കളെഴുതിയ ‘മുൻകുറി’ വായിച്ചു. ചട്ടപ്പട്ടിയും, അല്ലാതെയും സമരം ചെയ്യുന്ന ജീവനക്കാരോ ടുള്ള താങ്കളുടെ അമർഷം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതെയുള്ളൂ. കഴിഞ്ഞ 28 വർഷം അമേരിക്കയിൽ കഴിഞ്ഞ ഒരാളായതിനാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ വിഷയത്തപ്പറ്റിയുള്ള എൻ്റെ അഭിപ്രായം അസ്ഥാനത്തായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആ പ്രസ്താവനത്തിലേയ്ക്ക് കടക്കുന്നില്ല. മുൻകുറിയിലെ ‘വാർക്ക്ഷഷണത്തിൽ’ ജോലി കരു സംസ്കാരമാണെന്നുള്ള താങ്കളുടെ കാംച്ചപ്പാടിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ ‘സാംസ്കാരികത്തിൽ’ കേരളീയൻ്റെ പിന്നിലാണ് അമേരിക്കൻ സഹ പ്രവർത്തകരിൽ ഭൂരിഭാഗവുമെന്നുള്ള വിരോധാഭാസത്തക്കുറിച്ച് നമ്മൾ എന്തു വിധി പ്രഖ്യാപിക്കും.

ഒഴിവുദിവസമില്ലാതെ അമേരിക്കൻ പൗരമാർ ബുഷിനെ രണ്ടാമതും (പ്രസി ഡിഡായി തിരഞ്ഞെടുത്ത റിതിഡെയ അഭിനന്ദിക്കുന്ന താങ്കൾ, ഒന്നാമത് ബുഷിനെ പ്രസിഡിഡായി തിരഞ്ഞെടുത്ത റിതി ഇൻഡ്യയിലും വേണമെന്ന് പറയുമോ? നിഷ്പക്ഷവും, വസ്ത്രുനിഷ്ഠവുമായി കാര്യങ്ങളെ വിലമ്പിരുത്തിയാൽ ഏതു ജനാധിപത്യരാജ്യത്തിനും പൊതു തിരഞ്ഞെടുപ്പുംവിശ്വാശിവു നൽകുന്നത് നൂതനി കരിക്കാൻ വിഷമം കാണില്ല. നല്ലതും ചീതയും സർവ്വവ്യാപിയായതിനാൽ ഇൻഡ്യയുടേയോ, അമേരിക്കയുടേയോ ലേബലിൽ അവയെ തരംതിരിക്കുന്നത് നിഷ്പക്ഷമായ അഭിപ്രായമായി കരുതാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

സന്നേഹപുർഖം

പി.കെ. ശിവപ്രസാദ്

പിലാഡൽഫിയ

കവിത കുറ്റിയറ്റു?

കണ്ണാളവിലനോകി, കച്ചവടച്ചരക്കുപോലെ കവി
തയെ വിലജിരുത്തുക; തങ്ങൾക്കു ചുണ്ണം
ചെള്ളാനുള്ള ഇരകളാവി കവികളെ 'കൈകാര്യം'
ചെള്ളുക - എത്ര ഭാഷവില്ലോ കവിത കുറ്റിയറ്റു
പോവാൻ ഇതിലേറെല്ലാണും ചെള്ളേണ്ടിവരില്ല.

കെ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ

2004 ഡിസംബർ തോൻ അമേരിക്കയിലായിരുന്നു; ഒഹായോദ്ദേശ്യ
റിംഗ് തലസ്ഥാനമായ കൊളംബിയിൽ. ഉറന്തെ മണ്ണതുകാലം. ഭൂമി മുഴു
വൻ നിറന്തെ മണ്ഠൽ വീടുകളുടെമേൽക്കൂരുകളിലേയ്ക്കും ഇലകൊഴിഞ്ഞെ
മരക്കൊമ്പുകളിലേയ്ക്കും ആകാശത്തെയ്ക്കും പടർന്നു പരന്നിരിക്കുന്നു.
ഇടയ്ക്ക് ഒലിച്ചിറങ്ങുന്ന സുരൂപ്രകാശം. മരച്ചില്ലകളിൽ പതിനായിരം നക്ഷ
ത്രക്കുണ്ടുങ്ങൾ; പരസ്പരം കണ്ണിറുക്കുന്നു. അതോ മഴവിൽത്തതികളോ?

പുറത്തിറങ്ങിക്കുടാ. വീടിനകത്ത് പാകത്തിന് ട്യൂണിൾ ചെയ്തുവെച്ച
അന്തരീക്ഷം. കുട്ടിന് ഷേക്കസ്‌പൈയർ സബുൾണ്ണകൃതികൾ. സുവം.
വായിക്കാം; തോന്നുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും എഴുതാം.

കാലതെതണിറ്റാൽ, അഞ്ചെരുമുതൽ ഒരു മൺിക്കുറോളം നടക്കുന്ന
നാട്ടിലെ ശീലം, ബേസ്സ്‌മെഴ്ചിലെ ട്രെഡ്യംഗ്ലിലെ പതിനഞ്ചുമിനിറ്റിലേയ്ക്ക്
തന്ത്രക്കിയിരിക്കുന്നു. 96-98 കലോറി ഉംശജം. വിയർക്കും.

ട്രെഡ്യംിൽ, പുതിയ അനുവേമല്ലാതിരുന്നിട്ടും, അതിനിട ഒരു
കവിത വാർന്നുവീണു. സമയവും ദുരവും വേഗതയും കലോറിയും എല്ലാം
കിറുകുത്തും. ഫുൾഡ്രൂപ്പില്ലാത്ത ഓട്ടം. നിത്യവും നിരന്തരവുമായ ഓട്ടം
തന്നെ. എന്നിട്ടും സിച്ചമർത്തുമ്പോൾ നിന്നേടതുതന്നെ. ഒട്ടിമുന്നോട്ടു
നീങ്ങിയിട്ടില്ല. എലിമഞ്ചയിൽ പരക്കാം പായുന്ന ആധുനിക ജീവിതത്തിന്റെ
നീന്താനുരം പ്രതീകം, കവിത എഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തരക്കേടില്ലല്ലോ
എന്നു തോന്നി.

പക്ഷേ, കവിതകാണ്ഡത്തു ചെയ്യാൻ? നാട്ടിലായിരുന്ന കിൽത്തനെ കവിതകാണ്ഡാനും ചെയ്യാൻമാണ്. കവിതയുടെ മണിക്കണ്ഡത്തിൽ വിരഞ്ഞവെച്ച് ഹൃദയമിടപ്പെട്ട പേര്ത്തെന്തടക്കാവുന്ന താളവോധമുള്ള എത്രപത്രാധിപരാരുണ്ട്? ഇംഗ്ലീഷിലാവുന്നോൾ പറയാനുമില്ല. അവിടെ കിടന്നോടെ.

ഞാൻ “കിംഗ്ലിയ്”റിലേയ്ക്ക് മടങ്ങി. “O ruined piece of nature! This great world shall wear out to naught”. ഞാൻ ഒപ്പുമണ്ണയുടെ വരക ഭ്രാംതതു. “അടച്ചുവെയ്ക്കാണാനുമില്ലാതേരാൻ. വെറും കയ്യായ തുടക്കമൊടുക്കവുമെന്നറിയുന്നോന്തുണ്ട്” ഈ വിവേകമുദ്രിക്കാൻ, ഷേക്സ്പീയറുടെ ശിഖരപ്പേരുലെ, പുറം കണ്ണുകൾ രണ്ടും നഷ്ടപ്പെടുകയും അക്കണ്ണ് തുടക്കുകയും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിത്യമായ ഈ തീരിന്നും തന്നെ യല്ലെ ദുരന്തം?

സിച്ച് ഓഫ് ചെയ്തിട്ടും എൻ്റെ “ടെയ്മിൽ” ഉള്ളിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പൊറുതിമുട്ടിയപ്പോൾ ഞാനെന്നാണ്ടിരു. കമ്പ്യൂട്ടർ തുറന്ന്, ‘ടെയ്മിൽ’ അതിലാക്കി. ഇന്തി തിരുവന്നെപ്പുരത്ത് വിഷ്ണുവിന് അയയ്ക്കാം, മിസ്യൂളിതിൽ കർത്താവിന്നും. പിനെ? അപ്പോളാൺ കമ്പ്യൂട്ടറിൽ, പോയറ്റി സെസറുകളിൽ തേടിയാലോ എന്ന തോന്നലുണ്ടിച്ചത്. കവിത, ലോകമെമ്പാടും കൂറിയറുപോയി എന്നു വരില്ലപ്പോ.

നോക്കുന്നോൾ, സർക്കൽ ഓഫ് പോയറ്റസ് (circle of poets) ഡാസർ കണക്കിൽ. എല്ലാവരും കവിതകൾ കഷണിക്കുന്നു. പുതിയ കവികളെ രണ്ടു കൈയും നീട്ടി സാഹത്യം ചെയ്യുന്ന സാവിധാനങ്ങൾ. കവിതകൾ പ്രസി ഡൈക്രിക്കുന്നു; സമാഹാരങ്ങളാരുക്കുന്നു. അയച്ചുകിട്ടുന്ന കവിതകളിൽ നിന്ന് എറ്റവും മുന്തിയത് തിരഞ്ഞെടുത്ത് സമ്മാനങ്ങൾ നൽകുന്നു - അയ്യായിരും മുതൽ അവതിനായിരും വരെ യോളും.

സമ്മാനം അവിടെ നിൽക്കും. കവിത തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പ്രസിഡേന്റി കുകയും കവിത വായിക്കുന്ന ചുരുക്കം സുമനസ്സുകളുടെ കൈകളിലെ തത്തിക്കുകയുമെങ്കിലും ചെയ്യുമോ? എങ്കിൽ അതിലും വലിയ സമ്മാനമെന്ത്? ഞാൻ, ഒരു Circle of Poets-ൻ്റെ മുകളിൽ മഹസ് അമർത്ഥി- അവരുടെ പേര് സ്കീനിൽ വായിച്ചു; പേജുകൾ മറിച്ചു. “സബ്മിഷൻ ഫോറം” കണ്ഡത്തി. ആവശ്യമായ എല്ലാ വിവരങ്ങളും ചേർത്ത് പുറപ്പിച്ചു; “ടെയ്മിൽ” അറാച്ച് ചെയ്ത് മഹസ് അമർത്ഥി. കവിത ‘വിജയകരം’മായി അയച്ചു. സമയം കാലത്ത് 11മൺ. നോക്കാം.

വീണ്ടും ലിററിലേയ്ക്ക് മടങ്ങി.

ഉച്ചതിരിഞ്ഞ നാല് മൺ. ഒരു കൗതുകത്തിന് വിണ്ടും കമ്പ്യൂട്ടർ തുറന്നു. എനിക്കൊരു ഇം-മെയൽ. മാസ് അമർത്തുമ്പോൾ, ‘എലി’യുടെ വാൽവിറിച്ചിരുന്നു. “ഡിയർ ശ്രൂപം. രാമകൃഷ്ണൻ” എന്നു സംഖ്യാധന യോദ്ദെ സാമാന്യം നീണ്ട കത്ത്. “ട്രെഡ്യമില്ലി” നെക്കുറിച്ചുള്ള എഡിറ്റർമാരുടെ പ്രധാനസാമ്പന്നങ്ങൾ. ശ്രീപത്രിമ, പദ്പ്രയോഗത്തിലെ ഓഫീസീസീ ക്ഷ, ഭാവനയുടെ ഗംഭീരിമി, ബിംബകല്പനകളിലെ അച്ചുംബിത സൗംഘ്യം-അങ്ങങ്ങ പോകുന്നു. തുടക്കത്തിൽ ‘അനുബന്ധാനേ’ എന്നു തുള്ളുകയായിരുന്നു, മനസ്സ്. പക്ഷേ, കത്തുവായിച്ചുതീർന്നപ്പോൾ, ഇത്രയൊക്കെ വേണ്ടോ എന്നായി. ‘ട്രെഡ്യമിൽ’ വാർഷികസമാഹാരത്തിലേയ്ക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. അയച്ചുകിട്ടിയ ആകെ 1627 കവിതകളിൽ നിന്നാണ് ഇങ്ങനെ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളത്. മാത്രമല്ല, 5000 ഡോളർ സമ്മാനത്തിന് പരിഗണിക്കാനുള്ള പത്തുകവിതകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. അടുത്ത അന്താരാഷ്ട്ര കവിസമ്മേളനത്തിലേയ്ക്ക് എന്ന ക്ഷണിക്കാനും പോകുന്നു. ഫേശ്!

ഈ: കവിതാസമാഹാരത്തിൽ വിലയിലേയ്ക്ക് 49 ഡോളർ അയച്ചുകൊടുക്കുകയേ വേണ്ടും. വെറും 49 ഡോളർ. സമ്മാനം, ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു പ്രവർത്തനങ്ങൾ - എല്ലാം വളരെയേറെ ചെലവുവരുന്നതല്ലേ എന്നാരു ക്ഷമാപനവും. പണം അയയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു വിഷമിക്കേണ്ട; കെടുപ്പിൽ കാർബിന്റെ നമ്പർ ഇം-മെയിലിൽ അറിയിച്ചാൽ മതി; 49 ഡോളർ കൊടുക്കാനുള്ള അനുമതി സാക്ഷ്യത്തോടെ.

ഞാൻ കമ്പ്യൂട്ടർ ഓഫോക്കി.

വേദ, മെഡിക്കൽകോളേജിൽനിന്ന് അന്ന് നേരത്തെ തിരിച്ചെത്തിയ റിവസം. ഞാനവുഝാട് ‘ട്രെഡ്യമിൽ’ കമ വിവരിച്ചു. ആ കത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ മുഴുവൻ ഇരഞ്ഞിപ്പോകാതെ ചക്കിലെവിടെയോ തടഞ്ഞുകിടക്കുന്നു എന്ന് സുചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

“അച്ചു, സേതേടുന്ന വരട്ട്. നമുക്കവരുടെ സെസ്റ്റ് മുഴുവൻ ചെക്കു ചെയ്യാൻ പറയാം. തട്ടിപ്പാണോ എന്നറിയില്ലോ.” വേദ പറഞ്ഞു.

സേതു, മകളുടെ ഭർത്താവ്. കമ്പ്യൂട്ടർ കമ്പനിയിൽ മാനേജർ. രാത്രി തന്ന Circle of Poets-ൽ സെസ്റ്റ് മുഴുവനും അരിച്ചുപെറുകി. വേറൊപ്പിലെ ‘സർക്കിളു’കളും അരിച്ചു. സമാനതകളേരെ.

“പണം കൊടുക്കാം, പക്ഷേ, എത്രതേതാളം വിശ്വാസ്യമാണ് എന്നു കൂടി നോക്കിയിട്ടുമതി.” സേതു പറഞ്ഞു.

“അതിനെന്തു മാർഗ്ഗം?” എനിക്കൊന്നും തോന്തിയില്ല.

“നമുക്കൊരു സൃത്രം ചെയ്യാം; ചിലപ്പോൾ ഫലിക്കുന്ന്” സേതു.

കമ്പ്യൂട്ടറിൽ അപ്പോർത്തുന്നെന്ന സേതു ടെപ്പുചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ഒരു മിനുടിനുള്ളിൽ, നീംഡും കുറുകിയുമുള്ള വരികളായി കുറേ വാക്കുകൾ; മൊത്തം ഒമ്പതുവർക്കൾ. “എനിക്കു പറക്കണം. പറക്കൽ എനിക്കിഷ്ടമാണ്. ജീവിതം ഒരു പറക്കൽ” - അങ്ങെന്ന ചില അർത്ഥങ്ങൾ, ആ വാക്കുകൾ ചേർത്തുവായിച്ച് കൊരുതേതടക്കാം. Circle of Poets -ൽ സെസ്റ്റിൽ പോയി, സബ്മിഷൻ ഫോറം പുറിപ്പിച്ച് “പറക്കൽ” ഈ-മെയ്റ്റിൽ ചെയ്തു. കവിയുടെ പേര്, “Lidiya Craig” അപ്പോൾ അങ്ങെന്നയാണ് തോന്ത്രിയത്.

“നോക്കാം.”

പിറ്റേന് ഉച്ചയ്ക്ക് 12 മൺകാണ് താൻ നോക്കിയത്. കമ്പ്യൂട്ടർ തുറന്നപ്പോൾ, ഒരു കത്ത്.

“ധിയർ മിസ്. ലിഡിയ ട്രേക്കർ” എന്ന സംഖ്യാധനം. കവിതയുടെ പേരിന്റെ സ്ഥാനത്ത് “പറക്കൽ”. സത്യം പറയണമല്ലോ. വേറെ ഒരു കോമ പോലും മാറ്റിയിട്ടില്ല. അയച്ചുകിട്ടിയ ആകെ കവിതകൾപോലും 1627 തന്നെ. രാമകൃഷ്ണന്റെ കവിതാസിദ്ധിക്ക് നൽകിയ എല്ലാ പ്രശംസകളും, “ട്രെഡ്യംഗിൾ” തും അവരുടെ എഡിറ്റോറിയൽബോർഡ് നിരീക്ഷിച്ച എല്ലാ ഗുണവിശേഷങ്ങളും, അതേപടി, വളളിപ്പുള്ളി വ്യത്യാസമില്ലാതെ, ലിഡിയ യയ്ക്കും പറക്കലിനും നൽകിയിരിക്കുന്നു. അയ്യായിരം ഡോളർ സമാന ത്തിനു പരിഗണിക്കാനുള്ള പത്തു കവിതകളിൽ ഒന്ന് “പറക്കൽ” ആണെന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇനി, 49 ഡോളർ അയച്ചുകൊടുക്കുകയും കയേ വേണ്ടും. കൈഡിറ്റ് കാർഡ് നന്ദി മതി; ലിഡിയയ്ക്ക് ബുഖിമുട്ടാവ രൂതല്ലോ.

കവിതയോടുള്ള സമീപനം, കവിതകളെ എയിറ്റർമാർ വിലയിരുത്തുന്നത്, കവികളെ ‘കൈകാരും ചെയ്യുന്ന’ രിതി ഒഴു മനസ്സിലാക്കാൻ മുത്തേയാക്കേ പോരോ?

ഇതൊക്കെ അങ്ങകലെ ഭൂമിയുടെ മറുപുറത്തല്ലോ? അവിടെ മണ്ണു പെയ്യുന്നതിന് ഇവിടെ കുടപിടിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? പ്രസക്തമാണ് ചോദ്യം. പക്ഷേ, ഇതിനോടു ചേർത്തുവെച്ച് ചിന്തിക്കാവുന്ന സംരംഭങ്ങൾ നമ്മുടെ കുണ്ഠുമലയാളത്തിലും ഇല്ലോ? നമ്മുടെ കവിതയും കുറ്റിയറ്റപോവുന്നു എന്ന വിനാശഗർഭം എവിടേയകിലും വേവലാതിയായി പെരുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം പങ്കുവെച്ചുകൊടുക്കുന്നോയാൾ, “അതു തെമ്മളാ” എന്ന് അറിയാതെ പറയാനിടയുള്ള ‘എടുക്കാലികൾ’ നമ്മുടെ ഇടയിലുമില്ലോ?

ഡോ.ആർ. വിശ്വനാഥൻ : ഒരുന്നരയ് പ്രതിഭ

കെ.ജി. കാർത്തികേയൻ

‘നിറകുടം തുള്ളുവുകയില്ല’ എന്നാരു ചൊല്ലുണ്ടാലോ. ഇക്കഴിൽ മെയ് 8ന് അകാലത്തിൽ അന്തരിച്ച ഡോ. ആർ.വിശ്വനാഥൻ സംബന്ധിച്ച് ആ ചൊല്ല് അക്ഷരമംപതി ശരിയായിരുന്നു. സാധാരണക്കാരിൽ സാധാരണക്കാരനായാണ് ആ വലിയ മനുഷ്യൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ജീവിച്ചുപോന്നത്. മലയാളഭാഷയേയും സാഹിത്യത്തേയും അഗാധമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രഗതിക്കുള്ളില്ലോ അധ്യാപകനും പണ്ഡിതനും കവിയും എഴുതുകാരനുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. തുള്ളുർ ജില്ലയിലെ പഴവുർ ഗ്രാമത്തിൽ 1942-ൽ ജനിച്ച വിശ്വനാഥൻ എരുമപ്പട്ടിയിലും കോഴിക്കോട്ടും വിസ്കോൺസിനിലുമായി വിദ്യാഭ്യാസം നേടി. കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിൽ എം.എ ബിരുദം നേടിയ വിശ്വനാഥൻ 1965-ൽ കോഴിക്കോട് ഭേദഗതി സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോളേജിൽ അധ്യാപകനായിച്ചേർന്നു. 1966-ൽ അമേരിക്കയിലെ വിസ്കോൺസിനി സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിൽ എം.എ.ഡി. ഡിഗ്രിയും സ്നേഹിച്ചു. 1974-ൽ കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാലയിൽ അധ്യാപകനായി തനിൽനാട്ടു അദ്ദേഹം, സർവ്വകലാശാലയുടെ തലമുറ്റിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിഭാഗത്തിലെ അധ്യാപകനായി. 1994 മുതൽ 1998 വരെ കാലിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഇംഗ്ലീഷ് വിഭാഗത്തിലെ പ്രാഹസനറും മേധാവിയുമായിരുന്നു. തലവൻ സ്ഥാനം സമേധയാ ഉപേക്ഷിച്ച അദ്ദേഹം 2002-ൽ കാലിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്നു വിരമിച്ചു. അതിനുശേഷം കല്ലുർ സർവ്വകലാശാലയിലെ വിസിറ്റിംഗ് പ്രാഹസനായിരിക്കേയാണ് മരണം അദ്ദേഹത്തെ നമ്മൾക്കിനുകൂടിയത്. ഹൃദാഭേദവും സ്കോളർഷിപ്പു നേടിയാണ്(സന്താനുത്തരമായും പിന്തുള്ളിക്കൊണ്ടാണ് ഇന്ത്രർവ്യൂവിൽ ആർ.വി.ഞാമനനാകുന്നത്.) അമേരിക്കയിൽ ഗവേഷണ പഠനം നടത്തിയത്. ‘ഓനീലും കടലും’ എന്ന പ്രബന്ധത്തിന് കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നു പിഎച്ച്.ഡി ബിരുദം നേടി. 1984-ൽ യുജിൻ ഓനീലിന്റെ സാഹിത്യസ്ഥാപനക്കുളെ ആസ്പദമാക്കി ബോസ്റ്റൺ നടന്ന അന്താരാഷ്ട്ര സമ്മേളനം

തിരിൽ അദ്ദേഹം പകെടുത്തിരുന്നു. പ്രശസ്ത കവിയായ ആർ.രാമചന്ദ്രൻ അനുജനാഞ്ച് ഡോ.ആർ.വിശനാമൻ.

‘അന്നയം’ (1990), ‘അവസ്ഥയും ആവൃത്തവും’ (2002, ലേവനസ മാഹാരാജൻ), ‘ശിമിലയാമം’ (2002 കവിതാസമാഹാരം) എന്നിവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മലയാളത്തിലുള്ള കൃതികൾ. ‘Petals and Patches’(കവി തകൾ), ‘S.K.Pottakkatt’(പഠനം) ‘O’Neill and the Sea’(പഠനം) എന്നിവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ചെനകൾ. ‘Viewless Wings’(കവി തകൾ), ‘Gleanings from Prose’, ‘On the Stage’ എന്നിവ അദ്ദേഹം എഴിയു ചെയ്ത ഇംഗ്ലീഷ് പാഠപുസ്തകങ്ങളാണ്. അന്നയത്തിന് 1993ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡു ലഭിച്ചു.

സ്വകാര്യതകൾ

വ്യക്തിബന്ധനയിലുപരി, വിശനാമൻ മാഷ്യുടെ സർബ്ബസിഖികളി ലേയ്ക്ക് കടന്നുചെല്ലാനാണ് താനിവിടെ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഒരിക്കൽ മാഛേണാടു പാണ്ടു: “Underwear is the soul of poetry” (അടിവസ്ത്രമാണ് കവിതയുടെ ആത്മാവ്). ഈത് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞതാണോ എന്നാനിക്കെ നിയില്ല. അതല്ല, മാഛേണാട് തമാഴ പറഞ്ഞതോ! നർമ്മം ആർ. വിശനാമൻ കൈമുതലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണങ്ങൾ ശ്രദ്ധി ചീടുള്ളവർക്ക് അതേരെ ബോധ്യപ്പെട്ട കാര്യം. മിതവും സാരവുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ. എന്തിലും എതിലും ഒരു തമാഴ തിരുക്കവിയ് കാൻ മാഷ്ക് അസാധരണ സാമർത്ഥ്യമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ആരോടും മുഷ്പിന്ത്യുപരിയാൻ മാഷ്ക് അനിയുമായിരുന്നില്ല. 1976-77 കാലത്ത് ഒരു വഴക്കാളിയായ അധ്യാപകനും ഞങ്ങളുടെ വകുപ്പിലുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, വിശനാമൻ മാഷ് മാത്രമായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തോട് കലംപാതിരുന്നിട്ടുണ്ടാവുക. സൗമ്യരിലനായ ഡോ. സി.പി.ശ്രീവദാസൻപോലും വഴക്കാളിയായ ആ അധ്യാപകനോട് പലതവണ ഏറ്റുമുട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ആതിലും നമ്മാത്രം കാണുന്ന ഒരാളായിരുന്നു ആർ.വിശനാമൻ.

സന്തം ചെനകൾ, അതെത്ര മികവുറ്റതാണെങ്കിൽപ്പോലും പ്രസി മുക്കരിക്കാൻ വളരെ വിമുഖത പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരേശുത്തുകാരനായിരുന്നു ആർ.വി.(അങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹത്തെ എല്ലാവരും വിളിച്ചിരുന്നത്.) അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുന്നോളം കവിതകൾ താനാണ് പ്രസിഖികൾ നാഞ്ചൽക്കയെച്ചത്. 1976-77-കളിൽ എം.ആർ.സിയുടെ ‘സാഹിത്യസമിതി മാസിക’യിലും ‘പട്ടണി’യിലും. ആ കവിതകൾ പ്രസിഖികൾച്ചുവന്ന

പ്രോശ്ര മാത്രമാണ് മാഷ് അതേപ്പറ്റി അറിയുന്നത്. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവി തകളുടെ കൈയെഴുത്തുപ്പതി എനിക്ക് വായിക്കാൻ തന്നപ്രോശ്ര താന്ത്രികരംതിൽ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്കുയാണുണ്ടായത്.) എന്റെ തല വന്നായിരുന്നുകൂടിലും ആ ‘തലവത്തര’മൊന്നും അദ്ദേഹം ആരോടും കാണി ചീടുള്ളതായി എനിക്കറിയില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് വിഭാഗത്തിലെ പ്രുണായ ബാല കൃഷ്ണമാരാരോടും, ഓഫീസ് അസിസ്റ്റന്റായ കുമാരനോടും, ടെല്ലിറ്റായ ആറുക്കോയയോടും, സീപ്പറായ രാധയോടും, വാച്ചാനായ ചന്ദ്രശേഖര നോടും ഒരേ സൗഹ്യദാശിന് അദ്ദേഹം കാത്തുപോന്നിരുന്നത്. ഒന്നിച്ച് എത്രയോ ദിവസങ്ങൾ ഞങ്ങൾ തലയ്ക്കുറിയില്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യൻ കോമ്പി ഹാസിലും ജയലാരതി പ്രോട്ടലിലും ഞങ്ങളുടെ സായനനങ്ങൾ പഞ്ചി ടുണ്ട്. ചില തായറാച്ചകളിൽ താന്ത്രേഹത്തിന്റെ തിരുവഞ്ചാട്ടുള്ള വാട കവിട്ടിലും ചേക്കേറുമായിരുന്നു. വീടിൽ സസ്യഭക്തായിരുന്ന വിശനാമൻ മാഷ്, തലയ്ക്കുറി റിസ് ഹാസിൽ (ഇംഗ്ലീഷ് വിഭാഗത്തിന്റെ അതേ കോമ്പി സണ്ടിൽത്തന്നെയായിരുന്നു റിസ് ഹാസിൽ) ‘ചികൻ ബിരിയാണി’ ഉള്ള ദിവ സഞ്ചിൽ, വീടിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരുന്ന ആഹാരസാധനങ്ങൾ (ദോശയോ ഇധ്യാലിയോ ആവും) ഒഴിവാകി, റിസ് ഹാസിൽ സഹാധ്യാപകരോ ദൊപ്പം ആദ്യമേതനെ എത്താറുണ്ടായിരുന്നു. (റിസ് ഹാസ് മാനേജരായ കുഞ്ഞിക്ക്ലൈൻ വന്നു ‘ബിരിയാണി’യുള്ള കാര്യം പറയുമായിരുന്നു.) വീടിൽ, സസ്യഭക്തായ ഭാര്യ ശ്രീമതി അംബുജം വിശനാമൻ മാഷിനും മകൻ പ്രകാശിനും വേണ്ടി ‘കല്ലുമ്മക്കായ’ (കട്ടക) പൊരിച്ചുകൊടുക്കു മായിരുന്നതേ!

സാഹിത്യലോകം

ഒരു സാഹിത്യവിമർശകനെന്ന നിലയിൽ വിശനാമൻ ഉൾക്കൊ ത്തച്ചയും തനിമയും വ്യക്തമാക്കുന്ന കൃതികളാണ് ‘അന്നയ’വും ‘അവ സ്ഥയും ആവ്യാന’വും. കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡി ലഭിച്ച ‘അന്നയ’ത്തിന് ആദ്യമായാരു പുസ്തകപരിചയം എഴുതാൻ കഴിഞ്ഞത് എനിക്കാണ്. യുണിവേഴ്സിററിയിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന ‘സാക്ഷി’ മാസികയിൽ. മാഷിന് അവാർഡിക്കിടയ്ക്കപ്പെട്ടു ‘രേഖയിലില്ലാത്ത ഒരാൾ’ എന്നപേരിൽ അദ്ദേഹവുമായി ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തിയത് കുകുമം വാരികയിലും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതി. മലയാളഭാഷയിലെ, ‘ഇന്നത്തെ സാഹിത്യകാരന്മാർ’, ‘സാഹിത്യകാര ഡയറക്ടർ’, ‘മലയാളസാഹിത്യ സർവ്വസ്വം’ തുടങ്ങിയ ആധികാരികഗ്രന്ഥങ്ങളിലെന്നും പേര് പ്രത്യക്ഷ പ്പെടാത്ത ഒരാളെന്ന നിലയിലായിരുന്നു അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിന് ‘രേഖ

യില്ലാത്ത ഒരാൾ’ എന്ന ശീർഷകം കൊടുത്തത്. മാഷിൻസ് ‘അന്വയം’ എന്ന കൃതിയെ ഞാൻ പരിചയപ്പെടുത്തിയത് ‘മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ അനന്തമായ ഒരു കൃതി’ എന്നുമാണ്. അനുവദരെ നമ്മൾ വായിച്ചുപോന്നു, പരിചിതമായ പാതയിൽനിന്നുള്ള ഒരു വ്യതിയാനമായിരുന്നു അന്വയം. പാശ്വാത്യചിന്താധാരകളല്ലാം കേമമാണെന്ന അഭിപ്രായം ആർ.വി.കീ ല്ലായിരുന്നു. പരാരസ്ത്യസാഹിത്യചിന്തകളുടെ മഹത്താവും അദ്ദേഹം കാണാതിരുന്നിട്ടില്ല. ‘അന്വയം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ ‘കുരങ്ങും കാല്പ നീക്കതയും’ എന്ന പ്രേഭവനു മാത്രം മതിയാവും ആർ.വിശ്വനാഥൻ മൂലിക്കുന്ന ഏടുത്തുകാണിക്കുവാനായി. പാശ്വാത്യ-പരാരസ്ത്യക്കൃതികളിലെ വാനരസാനിധ്യത്തെ കാല്പനിക്കതെ എന്ന സാഹിത്യ പ്രസ്താവനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടു നടത്തിയ ഈ പഠനം അസാധരണ ഉൾക്കൊഴിച്ചയും നിരീക്ഷണപാടവും തനിമയും വിളിച്ചേരുതുന്നതാണ്. “രാക്കുയിലിനേയും വാനസ്പടിയേയുംപറ്റി ഭാവതരളതയോടെ നീട്ടിപ്പൂടിയ ഷൈലി, കീറ്റ്‌സ് തുടങ്ങിയ രൊമാൻസിക് പ്രതികളുടെ കാവുപ്പേഖ്യത്തിൽ വളരെ വിരളമായിമാത്രം കണ്ണുമുട്ടുവാനിടയുള്ള ഒരു ജീവിയാണ് വാനരൻ. കാല്പനിക്കതയുടെ മണിയല (romantic realm)ത്തിൽ അവനും, കുടൽത്തിൽ മറ്റു ചില ജനുകളും, അപൂർവ്വ പ്രതിഭാസങ്ങളായി മാറിയത് തികച്ചും യാദൃച്ഛിക മാണന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസം” എന്ന് ആരംഭിക്കുന്ന പഠനത്തിൽ മുട്ടേരി ശോവിന്ദൻ നായരുടെ ‘ലവണാസുരവയത്തിലെ ഹനുമാൻ’, ‘ഹനുമത്സേവ തുണ്ണൻ പറവിൽ’ എന്നീ കവിതകളും പഠനവിഷയമാകുന്നു. മഹാഭാരതത്തിലും വാനരൻ സൗന്ദര്യാനേഷകരെ മാർഗ്ഗദർശിയാണ് - സൗഗസ്യിക പുഷ്പം തേടിപ്പോയ ഭീമൻ പുഷ്പം കണ്ണത്താനുള്ള മാർഗ്ഗവും അത് സന്നമാക്കാനുള്ള ഉപാധവും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നത് ഹനുമാനാണ്. ആർ.വി. തുടർന്നെന്നുതുന്നു: “വാസ്തവത്തിൽ പുഷ്പങ്ങളെ മണത്തറിയുന്നതിലും, അവയുടെ പരിസരം ഏതെന്നു ഉള്ളിക്കുന്നതിലും മനുഷ്യൻ കുരങ്ങേക്കാൾ എത്രയോ പിരിക്കിലാണ്”. ‘അന്വയ’ത്തിലെ ‘നാടകം: പ്രശ്നങ്ങളും സമീപനങ്ങളും’, ‘യവനപാരമ്പര്യം പാശ്വാത്യനാടകത്തിൽ’, ‘ഉടഞ്ഞ നീലച്ചീരുകുകളുടെ മണ്ണും: ടെന്നസ്സി വില്യുംസിൻസ് ലോകം’ എന്നീ ലേവനങ്ങൾ നാടകസാഹിത്യത്തക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിന്റെ നിബർശനങ്ങളാണ്.

മലയാളത്തിലെ പുതിയ നിരുപണപ്രവാണതകളേയും സ്വന്ദര്ഥം അഭ്യന്തരംകൂടിച്ചു ഡേബ.ആർ.വിശ്വനാമനുള്ള അഭിപ്രായവും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുതന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ഇന്നത്തെ പല നിരുപകരും സടക്കച്ചരി

വിസ്തീര് പോസ്റ്റ് സ്ട്രെക്ചർലിസ്റ്റിക് സിഡാന്തങ്ങളാട്ടും അതുപോലെ തന്നെ ആധുനിക മനോവിജ്ഞാനീയത്തോടും ആഭിമുഖ്യം പുലർത്തുന്ന നബരാണ്. ഇതിൽ പ്രതിഷ്ഠയാർഹമായി ഒന്നുമില്ല. നാം ഓരോക്കല്ലും ചിന്ത യുടെ തീർത്ഥമാടനത്തിൽ പുറകിലാവരുത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പുതിയ ആശയങ്ങളും സങ്കേതങ്ങളും കാലകാലങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊണ്ടെ മതിയാണു. പക്ഷേ നിരുപകൾ ഉംതും ഇവിടെ ആരംഭിക്കുന്നതെയുള്ളൂ. ഈ ചിന്താ ധാരകളെ നമ്മുടെ പാരമ്പര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനുള്ള ശ്രദ്ധ നടത്തുമ്പോഴാണ് നമ്മുടെ മോക്ക്ലോറിനെക്കുറിച്ചും ദ്വൈകളുകളെക്കുറിച്ചും താഴെനങ്കേതങ്ങളുകുറിച്ചുമൊക്കെ പറിക്കേണ്ടി വരുന്നത്. ഈ വഴിക്ക് നമ്മുടെ നിരുപണം തിരിയുന്നുണ്ടോ എന്ന കാര്യം സംശയമാണ്. കേരളയൈരേതായ ഒരു സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിൽ (aesthetics) കുറിച്ചുള്ള അനേകംജനത്തിന് ചില പട്ടണത്താറിൽ ആശയസങ്കേതങ്ങൾ സഹായകമായിക്കുടെന്നില്ല. ഈനും നമ്മുടെ നിരുപണത്തിൽ കേരള ത്തിലെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, താളവാദ്യങ്ങൾ, ദ്വൈകളാരുപങ്ങൾ എന്നിവ യുടെ പശ്ചാത്തലം വേണ്ടതു നിശ്ചിച്ചിട്ടില്ല. ഈ കുറവ് നികത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിലുപണം കുടുതൽ electric ആക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നു പരഞ്ഞാൽ സാഹിത്യത്തെ സാഹിത്യത്തര കലകളും സംസ്കാര മണ്ഡലങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുതെ നിരീക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.”

(ഈ ലേവകനുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖ സംഭാഷണത്തിൽനിന്ന്, കൃഷ്ണമം വാരിക, 1993 മെയ് 23, പുറം 19)

പി. ശങ്കരൻനമ്പ്യാരേപ്പോലെ “നിരുപകൾ ഭാഷശക്തവും ശുഭവും വ്യക്തവുമായിരിക്കണം” എന്ന അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നു ആർ. വിശ്വനാഥനും. മലയാളത്തിലെ യുവനിരുപകരുടെ ഭാഷയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ സംശയിക്കുന്നു: “നിരുപകൾ ഭാഷ വ്യക്തമായിരിക്കണം എന്ന തിൽ ഒരു എതിരിപ്പായില്ല. പരിയുന്നതെത്താരണന്ന് ഒരു ധാരണ അവന്ന വന്നുതന്നെ വേണമല്ലോ. ആ വിശ്വാസമാണല്ലോ എഴുതുവാനുള്ള ദെഹരും പകരുന്നത്. ശക്തവും ശുഭവും ആയിരിക്കണം എന്നതിന് പല അർത്ഥമാനങ്ങളും കൽപ്പിക്കാം. പ്രസാദവും ആർജ്ജവവും ഉള്ള ശൈലിയാണ് സംശയം. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കാവ്യാത്മകമായ ഭാഷ നിരുപണത്തിൽ ഒരിനി വാരുത തന്നെയാണ്. ചില സങ്കലപങ്ങൾ ഒരുവായി അവതരിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. യുവനിരുപകരിൽ ചിലർക്കുകില്ലും ഭാഷയിൽക്കൂടി ഒരു പുക്ക മറ സൂച്ചിക്കുന്നത് മേരി ആണെന്ന ധാരണ ഇല്ലോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു.” (അതേ വാരിക, പുറം 19).

അവസ്ഥയും ആദ്യാനവും

‘അന്നയം’ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് ഒരു വ്യാഴവട്ടം അടുത്തപ്പോഴാണ് ഡോ. ആർ.വിശനാമരൻ റണ്ടാമതത്തെ ലേവന്നസമാഹാരം ഇരങ്ങുന്നത് - ‘അവസ്ഥയും ആദ്യാനവും’. പ്രതിഞ്ചു ലേവന്നങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണിത്. ഇതിലെ ലേവന്നങ്ങളുടേയും പൊതുസഭാവം ആരും കാണാത്തതു കാണാനുള്ള വിശനാമരൻ കണ്ണാണ്. ഞൗരിയുടെ തനിമ അനോഷ്ടിച്ചതുന്ന ലേവകൾ അവസാനമെത്തുന്നത്, “ഭീംസൈൻ ജോഷിയും, കിശോരി ഏമോ കറും, എം.എസ്സും, ശൈമാകുടിയും, പണ്ടാവുർ അപ്പുമാരാരും വിരലു കർക്കാണ്ട് വസ്ത്രം ഞൗരിയുന്നോഴായിരിക്കും ഒരു പക്ഷേ അനാത്ത സദസ്സിനുള്ള ഞൗരികളുടെ അളവും തരവും ഒക്കെ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നത്” എന്ന കണ്ണാത്തലിലാണ്.

‘അവസ്ഥയും ആദ്യാനവും’ എന്ന ലേവന്നം 1940നു ശേഷമുള്ള സാഹിത്യത്തിൽ പൊതുസഭാവത്തിലേയക്ക് ദൃഢിപ്പായിപ്പിക്കുന്നതാണ്. “ആദ്യാനാംശം നാമമാത്രമായി ചുരുങ്ങുകയും കമന്ന മുന്നോട്ടു നിഃബന്ധിത അവസ്ഥയിൽ ഭാഷ വ്യാപരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കമ പല പ്രോഫീസിയും തുടങ്ങിയ ഇടത്തിൽത്തന്നെ അവസാനിക്കുന്നു. 1920-കളിൽ കാർക്കറ്റുടെ കമകളിലും നോവലുകളിലും വിശിഷ്ട Trail-ലും Castle-ലും ഈ തലത്തിൽ ഉദയസുചനകൾ ഉണ്ട്. സാമുവൽ ബൈക്കൾ, ദയാനേസ്കു, പിസ്റ്റർ തുടങ്ങിയവരുടെ അസംബന്ധനാടകങ്ങളിലാണ് അവസ്ഥാംശം ആദ്യാനാംശത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന ഭാഷയുടെ വ്യവഹാരം കൂടുതൽ പ്രകടമാകുന്നത്. Waiting for Godot, Birthday Party, Chairs തുടങ്ങിയ നാടകങ്ങളെല്ലാം തുടങ്ങിയ സന്ധിയിൽത്തന്നെ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാര്യകാരണബന്ധിതമായ ഇതിവ്യുതത്തിനുതന്നെ ഇവിടെ പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

‘ആദ്യാനം ഭാഷ തീർക്കുന്ന ഒരു പാതയാണ്. അവസ്ഥയാകട്ടെ വിശാസുചികൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്ത വിജന്തരയിലെ ഒരു ബിനുവും. ആദ്യാനവും അവസ്ഥയും തമിലുള്ള ഈ അന്തരം ജ്യാമിതീയമായ വ്യക്തത യോടെ ബൈക്കറിൽ Waiting for Godot എന്ന നാടകത്തിൽ തെളിയുന്നുണ്ട്.’

മുന്തിരിയിൽനിന്ന് പിറവിയെടുത്ത ചില വിശോതത്ര നാടകങ്ങളിലും സഖരിച്ച് മുന്തിരി വാറ്റിയുണ്ടാക്കുന്ന ലഹരി വീണ്ടിനെപ്പോലെ അവനവന്നതനെ വാറ്റി വാറ്റി പൊലിന്തുപോയവരാണ് കാല്പനിക

കവികളിൽ പലരും എന്ന ചിന്ത പകുവയ്ക്കുന്നതാണ് ‘ഈ മുന്തിരി ചവർപ്പാൻ’ എന്ന ലേവനം. ലേവകൾ സ്വത്രചിന്ത പീലിവിടർത്തി യാടുന്നത് ഈ ലേവനത്തിൽ കാണാം. മറ്റാരും താരതമ്യം ചെയ്യാനിടയി ട്രാത്ത രണ്ടു വസ്തുതകൾ - വീണപുഡ്യം കമകളിയും - വിശനാമരൻ ഭാവനയിൽ രൂപംകൊള്ളുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് കാണുക: “വീണപുഡ്യ കഷണിക്കതയുടെ പാശം രക്തസാക്ഷി മാത്രമല്ല, ആ പതനത്തിൽ ഒരു നിഷ്യത്തിന്റെ ദുരന്തകമകുടിയുണ്ട്. പച്ചയായി തശ്ചുനിൽക്കുന്ന ചെടിയിൽ, പുംബായാലും കനിയായാലും, ഇലയായാലും, ഹരിതവ്യവസ്ഥയെ നിഷ്യിക്കുന്ന ഒന്നിനും അധികം നിലനിൽപ്പില്ല. ചെടിയിൽ ചോക്കുന്ന ഒരു പുവ് ഒരു നിഷ്യിയാണ്. മറ്റാരു വർണ്ണവ്യവസ്ഥയുടെ സഹനവുമായി വിശ്വിതം, ആ വ്യതിരിക്തതകൊണ്ടുതന്നെ നാലോ അഞ്ചോ താമ അഞ്ചുക്കുള്ളിൽ, ചിതറിവീഴുന്ന ദുരന്തനായകൻ അണ്ണുകൊണ്ടുനിൽ നായിക.”

ആർ.വിശനാമൻ തുടരുന്നു: “വർണ്ണസംഘടനങ്ങളിലും പ്രകൃതികാഴ്ചപരമാന്തരിൽ കാഞ്ചപരമാന്തരം ദാശികമായ ആവർത്തനങ്ങളും കർഷക സമൂഹത്തിന്റെ പല അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും അവയിൽനിന്നു രൂപംകൊണ്ടിട്ടുള്ള കലകളിലും പ്രകടമാണ്. പച്ചമലകളുടേയും താഴ്വരകളുടേയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഉത്സവപ്പറമ്പുകളിൽ ഒരു ചൂവന സപ്പനംപോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട തുടിച്ചുമായുന്ന തെയ്യങ്ങളും പുത്രങ്ങളും മറ്റാരു വ്യവസ്ഥയെ മുർത്തീകരിക്കുന്ന ദൃക്മൊപാത്രങ്ങളാണ്. കമകളിയിലെത്തുണ്ടാർ പ്രകൃതിയിലെ ഈ ഹരിതരൂപിയിൽ സംഘർഷം തികഞ്ഞ വർണ്ണപ്പൂലിമയോടെ, മിചിവുറുനാടകീയതയോടെ പ്രേക്ഷകനു പകർന്നു കിട്ടുന്നു. അടിസ്ഥാനപരമായി കമകളി പച്ചയുടെ അതിമവിജയം ആശോഷിച്ചുത് ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന കലയാണ്.”

പടിഞ്ഞാറൻ സാഹിത്യത്തിൽ 1920-കളിൽ മോദ്ദേണിസംസ്കർച്ച നവലാദുകതം മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ 1960-കളിൽ മാത്രമേ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുള്ളൂ. 1940-കളിലും 50-കളിലും മോദ്ദേണിസ്റ്റ് ഭാവകതം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന സി.ജെ.യുടെ ലൈഖ് 1128, ബാഷിരിൻഗ്രേഡ് ശബ്ദങ്ങൾ തുടങ്ങി ദറ്റപ്പെട്ട ചില കൃതികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ പറ്റിയ ഒരു സാഹിത്യം ഇവിടെ ഉരുത്തിരിഞ്ഞത് അനുപത്രകളിലാണ്. മോദ്ദേണിസം മലയാളകവിതയിൽ വരുത്തിയ മാറ്റത്തെ അടയാളപ്പെട്ടുതന്നുന്നതാണ് “അവസ്ഥയും ആവ്യാനവും” എന്ന പുസ്തകത്തിലെ അവസാന ലേവനമായ ‘മോദ്ദേണിസം അങ്ങും ഇങ്ങും: ഒരു സംഖാദം’.

മലയാളകവിതയിൽ ആർ.വി.യുടെ സവിശേഷശ്രദ്ധ പതിയുന്നത് അക്കിത്തം, കക്കാട്, ആറുഡു രവിവർമ്മ, എൻ.വി.കൃഷ്ണവാരിയർ എന്നി വരിലാണ്. ഇവരിലേറ്റവും അടുപ്പം കക്കാടിനോടാണ്. കക്കാടിന്റെ ‘കവിതയക്ക്’ അവതാരിക എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ആർ.വിശനാമനാണ്. ‘കക്കാടിന്റെ ഭ്രാവിധപർവ്വം’ എന്നപേരിൽ. അപൂർവ്വചാരുതയുള്ള ആ പഠനം, ‘അന്നയ്’ത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഡോ.ആർ.വിശനാമന്റെ ഈ രണ്ടു സാഹിത്യലേവനങ്ങളുടെ സമാഹാരത്തെക്കുറിച്ച് യുവവിമർശകനായ ഡോ. എസ്.എസ്. ശ്രീകുമാർ ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു: “പറിച്ചു ചിട്ടപ്പെടുത്തുകയെന്ന ലക്ഷ്യംമൊത്ത മാതൃകയായി എന്നും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു സാഹിത്യവിമർശന ഗ്രന്ഥങ്ങളും. നില്കുന്ന സർവ്വകലാശാലാ പ്രാഹസ്ത്രമാർ വിളക്കുവച്ചു വായിക്കേണ്ടുന്ന പുസ്തകങ്ങളാണവ; ‘അന്നയം’, ‘അവസ്ഥയും ആവ്യാനവും’. രണ്ടാമത്തെ പുസ്തകത്തിലെ ‘വിക്രമാദിത്യനും വേതാളവും’മെന്ന ലേവനത്തിൽ എത്ര അസുഖാവഹമായാണ് ആർ.വി. ആധുനിക-ആധുനികാനന്തര സാഹിത്യസിദ്ധാന്തങ്ങൾ മുഴുവൻ ഒരു ചിമിചിനുള്ളിൽ തുകാക്കി നമ്മുടെ മുന്നിൽ വച്ചുതരുന്നത്. പരമ്പരാഗതമായ അഭിവുകളുടെ ധാര മുഴുവൻ സമർത്ഥമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി അതിൽ തൃപ്തിയോടെ നേടിയ നൃതനവിജ്ഞാനങ്ങൾ സംയോജിപ്പിച്ച് പുതിയ ഉൾവൈഴിച്ചങ്ങൾ ഉദ്ഘമിപ്പിക്കാനായിരുന്നു ആർ.വി. ശ്രദ്ധിച്ചുപോന്നത്.”(കലാക്കന്മുടി, 2005 മെയ് 22, പുറം 50).

ഡോ. ആർ.വിശനാമന്റെ ലേവനങ്ങളിൽ ഒരു കവിമനസ്സ് കണ്ണടക്കാൻ എഴുപ്പമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ കവിത (കവിമനസ്സ്) നിരുപണാത്തയോ നിരുപണം (നിരുപകമനസ്സ്) കവിതയെന്നോ സംശയിനിച്ചത് എന്ന ചോദ്യത്തിന് ലഭിച്ച ഉത്തരം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: “നിരുപണവും കവിതയും വാസ്തവത്തിൽ ഒരേ സൗന്ദര്യാനുശീലനത്തിന്റെ രണ്ടു മാനങ്ങൾ ആണ്. നല്ല നിരുപണങ്ങൾ പലതും നമുക്ക് കിട്ടിയിട്ടുള്ളത് നല്ല കവികളിൽ നിന്നും നോവലിറ്റുകളിൽനിന്നും ആണല്ലോ. മലയാളത്തിൽ ഇത് അത്രക്കും ശരിയാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടുകയില്ലോ പാശ്ചാത്യസാഖ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതാംഗീരിച്ചേ പറ്റി. കൊള്ളില്ലജ്ഞാനം ആശ്വര്യം ആർബന്റൽ, എലിയക്ക്, റാഫ്സം, ഓഡിസം, സ്പെൻഡിൾ ഇങ്ങനെ നിള്ളുന്നു പട്ടിക. നിരുപണത്തിൽ പലപ്പോഴും കവിയുടെ കാഴ്ചപ്പൂർണ്ണം അഭിവുകളും. അതുപോലെതന്നെ ഓരോ കവിതയും കവിതയെപ്പറ്റിയുള്ള ലാഷയുടെ ഒരു സകൽപ്പനമാണ്. ഈ അർത്ഥത്തിലായിരിക്കണം ലാഷ

അതിനേന്തനെന്ന എഴുതുന്നു; എഴുതൽ സ്വയം എഴുതുന്നു എന്നൊക്കെ പോറ്റ് സൈറ്റുകളിലുള്ള പരയുന്നത്. (കുങ്കുമം വാരിക, 1993 മെയ് 23, പുറം 31).

ഓനീല്യും കടല്ലും

ഡോ. അർ.വിശ്വനാഥൻ ദവേഷൻ പ്രബന്ധമാണ് ‘ഓനീല്യും കടല്ലും’. യുവതാത്തിൽ, രണ്ടുവർഷത്തോളമുള്ള നാവികരൻ ഒരേപ്പാൾക്കി ജീവിതമാണ് കടല്ലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സാഹിത്യകാരന്റെ പിറവിക്കു തന്നെ കാരണം - ആ സാഹിത്യകാരന്മാണ് പിൽക്കാലത്ത് (1936) സാഹി ത്യതിനുള്ള നോവൽ സമ്മാനം നേടിയ അമേരിക്കൻ നാടകകൃതനായ യുജിൻ ഓനീൽ (1888-1953).

അഞ്ച് അധ്യായങ്ങളായാണ് പുസ്തകം തിരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അഞ്ച് അധ്യായങ്ങൾക്ക് മൊത്തത്തിൽ ഈരുപത്തിരഞ്ഞെ പുറങ്ങളുള്ള അടിക്കുവി സ്കൂളും, പതിനൊന്നു പേജുള്ള ശ്രമസൂചിയും, ഓനീൽ നാടകങ്ങളുടെ കാലാനുക്രമണികയും പുസ്തകത്തിന്റെ ആധികാരികത വർദ്ധിപ്പിക്കു നുണ്ട്. ‘സമുദ്രബന്ധസാഹിത്യത്തിലുള്ള അമേരിക്കൻ പാരമ്പര്യം’ എന്ന ആധ്യായ്യായം ചത്രത്തെപരമായ ഒരേപ്പാൾക്കാമാണ്. അതിലുപരി എങ്ങനെയാണ് സമുദ്രം സാഹിത്യകൃതികളിൽ ഒരു ‘തീം’-ആയി കടന്നുവരുന്നതെന്ന് പര്യാലോചിക്കുന്നു. രണ്ടാം അധ്യായം ‘കടലിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഓനീലിന്റെ കൃതികളിൽ’ കടന്നുവരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചനയാണ്. കുപ്പർ, മെൽവിൻ, വിറ്റ്മാൻ, അലൻപോ, ജാക്ക് ലണ്ടൻ, ക്രയൻ, ഹെമിംഗ്വേ, റൂസീൻ ബൈക്ക് എന്നിവരുടെ പിന്തുടർച്ചകാരനായാണ് ഓനീലിനെ നോക്കി കാണുന്നത്. മുന്നാം അധ്യായത്തിൽ ഓനീലിന്റെ പത്രങ്ങൾ കടൽ നാടകങ്ങളെ (അതിൽ രണ്ടുണ്ടം മിമ്യാക്കൽ നാടകങ്ങളും പത്രങ്ങളും ശുഭ കടൽനാടകങ്ങളുമാണ്) സവിശേഷമായി പരിശോധിച്ചിരിക്കുന്നു. കടലിനെ എങ്ങനെ നാടകത്തിലേര്യക്ക് ഓനീൽ കൊണ്ടുവന്നുവെന്നും ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. കടൽ പ്രതീകവും പദ്ധതിലെവുമായി വർത്തിക്കുന്ന ചില ‘ഭൂമി’ നാടകങ്ങളിലേര്യക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ കഷണിച്ചിരിക്കുകയാണ് നാലാമ ധ്യായത്തിൽ. ‘സമുദ്രാവിഷ്ടനായ ഓനീൽ’ എന്ന അധ്യായത്തിനു പേരിട്ടും സമിച്ചിനമായി. അഞ്ചാം അധ്യായം ഓനീൽ നാടകങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ കാണിച്ചുത്തരുന്നു. അതിന്റെത്തിക്കര, ഹെമിനിസം, ആധുനികത, പരിസ്ഥിതി സൗന്ദര്യംസ്ത്രം എന്നിവകളുടെ വെളിച്ചുത്തിൽ ഓനീൽ നാടകങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്ന ഈ ഭാഗം ശ്രമകർത്താവിന്റെ മാലിക്കര

യുള്ള വിചാരധാരകളുടെ പ്രഭ (അതാണ് നമ്മുടെ പല ഗവേഷണ പ്രബന്ധങ്ങൾക്കും ഇല്ലാത്തതും) പൊഴിക്കുന്നു. ഘടനാവാദം, ചിഹ്നശാസ്ത്രം, വിനിർമ്മിതി തുടങ്ങിയ പുതിയ നിരുപണ സ്വന്വഭായത്തിൽ ഓന്നിൽ നാടകങ്ങളെ വായിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നതിന്റെ പരിമിതിയെക്കുറിച്ചും ശ്രദ്ധകർത്താവ് ബോധവാനാണ്. 1977-ൽ നടന്ന ഗവേഷണം 2000ൽ പുന്നതകരുപത്തിലാക്കിയപ്പോൾ, പുതിയ നിരുപണ സ്വന്വഭായം സീക്രിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ദയവായംകൂടി എഴുതിച്ചേർക്കാമായിരുന്നു. കവിയായ ആർ.വിശ്വനാഥമൻസ് കാവ്യശശ്രദ്ധി ഈ ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിന്റെ പാരായണക്ഷമത പതിനടഞ്ഞ് വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് എടുത്തുപറയുടെ. ഓന്നിൽ നാടകങ്ങൾ പറിക്കുന്നവർക്ക് നല്ലാരു ഉപലബ്ധിയിൽനന്നാണ് ‘ഓന്നിലും കടലും’ എന്ന പഠനഗ്രന്ഥം.

അന്നോച്ചരമായ ചിറകുകൾ (Viewless Wings)

കോളേജു കൂട്ടിക്കുവേണ്ടി ഡോ.വിശ്വനാഥൻ എയിറ്റു ചെയ്ത കവിതാ സമാഹാരമാണിത്. 16 ആധുനിക കവിതകളാണ് ഇതിലുള്ളത്. 1591-ൽ ജനിച്ച രോബർട്ട് ഹെറിക് മുതൽ 1932-ൽ ജനിച്ച കമലാദാസ് വരെ യുള്ള കവികളാണ് ഇതിൽ അണിന്നിരക്കുന്നത്. പുന്നതകത്തിന് ആർ.വി. തയ്യാറാക്കിയ കുറിപ്പുകൾ കവിയെക്കുറിച്ചും കവിതയെക്കുറിച്ചുമുള്ള സത്ര നേരിരീക്ഷണങ്ങളും സുക്ഷ്മപദ്ധതികളും കൊണ്ടുനിൽക്കുന്നുള്ളൂ. കവി തയിലെ ആശയതലം വ്യക്തമാക്കുവാൻ നിഖലങ്ങളിലെ പദ്ധതി മതിയാകാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമേ അത് വിശദകരിക്കുന്നുള്ളൂ. കൂട്ടിക്കളിലെ ആസാദനഗ്രഹി ഉയർത്തത്തക നിലയിലുള്ള ഒരു രാസത്രകമാകാനേ എയിറ്റർ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളൂ. നൂറ്റ് എൺപത്തിഞ്ചു പുറങ്ങുള്ളുള്ള പുന്നതകത്തിലെ 69 മുതൽ 182 വരെ പുറങ്ങൾ പഠനക്കുറിപ്പുകളാണ് - (Notes, Exercises, Bibliography, A select Glossary of Literary Terms). കൂട്ടിക്കൾ കവിതയിലേയ്ക്ക് കൂടുതൽ നടന്നടുക്കണമെന്നും പുതിയ അർത്ഥതലം അൾക്കെന്നതാണുമാണ് ഇരുന്നെയാരു സമീപനത്തിലുണ്ട് എയിറ്റർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നിലപാട്. അത് അനുധാവനം ചെയ്യുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ കവിതയുടെ പുതിയ ശാഖാലൈറ്റിക്കൾ തേടുക്കതനെ ചെയ്യും.

ഇതളുകളും ശകലങ്ങളും (Petals and Patches)

ആർ.വിശ്വനാഥൻ ഇംഗ്ലീഷ് കവിതകളുടെ സമാഹാരമാണ് ‘Petals and Patches’. 19 കവിതകളാണ് പുന്നതകത്തിലുള്ളത്. മിക്കതും ഒരുപേജിലാതുങ്ങുന്ന കവിതകൾ. രണ്ടുവർത്തമുള്ള ഒരു കവിതയും (Hymn)

ഇതിലുണ്ട്. വിഷയവെവിയുത്താൽ സന്ദര്ഭമാണ് സമാഹാരത്തിലെ കവി തകൾ. ഫീനിക്സ് ഒരു യാമാർത്ഥ്യമായിരുന്നില്ലെന്നും, യാമാർത്ഥ്യമായത് ഗസകവാതമുറുന്ന ഒരുപിടി ചാരമാണെന്നും കവി നമ്മെ ബോധ്യ പ്ലെടുത്തുകയാണ് ‘ജാലകൾ’ എന്ന കവിതയിലുണ്ട്. ഒരുപിടി ചാരത്തിൽനിന്ന് ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്ന ഫീനിക്സ് പക്ഷിയുടെ കമവിനിർമ്മിതി (deconstruction)യിലുണ്ട് പുനരാവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുകയാണ് കവി. മഹാഭാരതത്തിലെ ‘കുന്തി’യുടെ കമ സമകാലികാവസ്ഥയിൽ നോക്കിക്കാണുന്നതാണ് അതേ പേരിലുള്ള കവിത. അസ്ഥികൾ പൊട്ടു മാറ്റ ചിരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മുതൽപ്പുനെനക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയാണ് ‘മുതൽപ്പൻ’ എന്ന കവിതയിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സംശയന്ത്രിക്കുന്ന് മുതൽപ്പൻ്റെ അസ്ഥികൾ ശ്രേഖരിക്കുന്നോൾ, അസ്ഥികൾ ചിരിക്കുന്നതും ചിരിക്കാനോ കരയാനോ ആവാതെ കവി നിൽക്കുന്നതുമാണ് കവിതയിലെ ഇതിവ്യതം.

‘കൂറിപ്പേ’ എന്ന കവിതയിൽ തന്നെത്തന്നെ ഒരു ‘കൂറിപ്പേ’ ആയി കാണുകയാണ് കവി. താൻ എത്രതന്നെ മാറാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും തന്നെ ആ പഴയ ‘കൂറിപ്പേ’ ആയേ മറ്റുള്ളവർ അംഗീകരിക്കുന്നുള്ളൂ. തനിക്ക് അതിൽനിന്നു മോചനമില്ലെന്ന സത്യം കവി തിരിച്ചറിയുന്നു. “ജനുവിനു തുടരുന്നു വാസനാബന്ധമിങ്ങുടലുവിഴുവോളവും” എന്ന കുമാരന്മാര്ക്ക് വരികളാണ് ഈ കവിത നമ്മെ ഓർമ്മപ്ലെടുത്തുന്നത്.

അനന്തമുർത്തിയുടെ നോവലായ ‘സംസ്കാര’യിലെ വെപ്പുട്ടിയായ ചന്ദ്രിയേയും, സുഖാനോഷിയായ നാാണപ്പനേയും കുറിച്ചുള്ള കവിതയാണ് ‘ചന്ദ്രികൻ.’ ഒരു തെങ്ങ് കവിയിലുണ്ടാകിയ പരിവർത്തന ചിന്തകളാണ് ‘എൻ്റെ തെങ്ങ്’ എന്ന കവിതയിലുള്ളത്.

“ചന്തുപോയത്തുലഞ്ഞതാരെൻ
പ്രേമങ്ങൾക്കോരോന്നിനും
പേശ്യതന് തൃടവാഴ-
തണ്ണിടിൽ താൻ പിണ്ണം വയ്ക്കും”

എന്നാഴുതിയ കവിയുടെ മറ്റാരു ഭാവന നോക്കുക:

“പുർണ്ണചന്ദ്രനു താഴെ
ഒരു തെരുവിളക്ക് മിനുകയും അണയുകയുമാണ്
തന്റെ അവസാന ഇടപാടുകാരനേയും കാത്ത
ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന വേദ്യയെപ്പോലെ”

(രാത്രിയുടെ അനാമർ)

മിത്തും, പുരാവൃത്തവും, ശൃംഗാരത്വവും, ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യ കാഴ്ചകളുമൊക്കെ നിറങ്ങുന്നിൽക്കുന്നതാണ് ‘പെറ്റിസ് ആൻ’ പാച്ചസി’ലെ കവിതകൾ. ‘ചെറുത് മനോഹരം’(Small is beautiful) എന്ന ചൊല്ലിനെ അനുർത്ഥമാക്കാൻ പോന്നതാണ് ഈപത്രതിരഞ്ഞെ പുറങ്ങൾ മാത്രമുള്ള ഈ കവിതാ സമാഹാരം.

ശ്രീമിലയാമം

ജി.കുമാരപിള്ളയുടെ ഓർമ്മയ്ക്ക് സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കവിതാ സമാഹാരമാണ് ‘ശ്രീമിലയാമം.’ ആകെ ഈപത്രമുന്നു കവിതകൾ; 1965 മുതൽ 1996 വരെ എഴുതിയ കവിതകളിൽനിന്നു തെരഞ്ഞെടുത്തത്. ആധു നികത്യയുടെ എന്നപോലെ ആധുനികോത്തരതയുടേയും മുദ്രകൾ അടയാളപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന രചനകളാണ് ഈതിലുള്ളത്. അറുപതുകളിൽ എഴു തിത്തുടങ്ങിയ വിശനാമന്ന് കാല്പനികതയോടായിരുന്നു ആദിമുദ്രയും പിന്നെയത് ആധുനികതയ്ക്കും ആധുനികോത്തരതയ്ക്കും വഴിമാറുകയും സഭായി.

“അറിവേൻ നിറക്കുട്ടിലേഴു ചേർത്തതാം കളിൽ;
കരിക്കട്ടെയെ വെല്ലും കരുപ്പാണെന്നും സത്യം”

എന്നറിഞ്ഞ തനിക്ക്, തന്റെ ‘വൽബിന്റെ നിറം’ മാത്രം ഇന്നുവരെ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന സത്യവും കവി കണ്ണെത്തുന്നു.

സന്തം ജീവിതകാമനകൾ തന്നെയാണല്ലോ ചിലപ്പോൾ കവിതയായി മുളപൊട്ടുന്നത്. ഒരു മോഹവും ജീവിതത്തിൽ വച്ചുപുലർത്താത്ത ആളായിരുന്നു ആർ.വി. എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘മോഹങ്ങൾ’ എന്ന കവി തത്തനെ നമ്മുടെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

“അരിമുള്ളയ്ക്കൊരു താരമായിടേണും
നുറുതെച്ചിക്കെന്തിയായ് കത്തിടേണും
തളിരിന്നു തത്തയായ് പാടിടേണും
തണലിന്നു രാവായ് പരമിടേണും
ഇനിയൈണ്ണുമായി ഞാൻ മാറികാതെ
ഒരു പിടി മണ്ണായുറിങ്ങിടേണും.”

1965-ലാണ് ആർ.വിശനാമൻ ഈ കവിതയെഴുതുന്നത്. അദ്ദേഹ തതിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ അനേന്ന അടിയുറച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ‘തെരവുരോഗി’ എന്ന കവിതയിലും കവി തന്നെത്തന്നെയാണ് കണ്ണെത്തുന്നത്:

“എകനാണണ്ണും നീയീ-
യെരിയും ശ്രമശാനത്തിൽ.”

ശോത്രസ്മയി നിറങ്ങുനിൽക്കുന്ന ഒരു കവിതയാണ് ‘നിറമാല’. മരണക്കാവമയ്ക്കു നിറമാല ചാർത്തുകയാണ് കവി.

“തിരതല്ലും കടലിന്റെ നിറമാണും
കരിനീലത്തുളസിതൻ മണമാണും
ചുരഞ്ഞീടുമാകാശ മനസ്സാണും
തിരയതിലപലിയുവാൻ, മഴയതിൽ കുതിരുവാൻ
തുളസിതൻ മണം പേരാൻ വരുന്നു തങ്ങൾ;
മരണക്കാവമയ്ക്കു നിറമാല....”

നിള ഇന്ന് എത്രാരു കവിയുംനേയും കവിതാ വിഷയമാണ്. നിള യുദ്ധ സമയിൽപ്പെട്ടി പാടിപ്പുകഴ്ത്തിയ എത്രയോ കവികൾ നമുക്കുണ്ടോ യിരുന്നു. ഇന്നത്തെ നിളയുടെ അവസ്ഥയെ ആർ.വിശനാമൻ ഇങ്ങനെ യാണ് നോക്കിക്കാണുന്നത്.

“പൊങ്ങിയും താണ്ണും നീണ്ടുവള്ളുന്തും കിടക്കുന്നു
വീണ്ടുചീണ്ടിട്ടും പട്ടകുറുന്നീ വെള്ളക്കാല
ആർത്തിയാൽ പുകതുപ്പി ചുറ്റില്ലും കഴുക്കുന്നാൽ
മാനാൻ, ചുഴിനെടുക്കുവാൻ ആട്ടേകാശിച്ചിരഞ്ഞെവ,
തൻ നന്ദിതാളാളാൽ പച്ചയും ചോപ്പുമാടി-
അതിമിർത്ത ദിനങ്ങളാകണ്ണകളിൽ വിളരുന്നു.”

(വേറുള്ള നിള)

അധികമാറും ശ്രദ്ധിക്കാതെപോയ ഒരു വിശനാമൻ കവിതയാണ് ‘അയാൾ’. അടിയന്തരാവസ്ഥകാലത്തെഴുതിയ ഈ കവിത അതിന്റെ വിരുദ്ധാക്കിക്കൊണ്ട് ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നതാണ്. ഈ കവിത പ്രസിദ്ധീകരണ തതിന് അയച്ചുകൊടുക്കാൻ ഭയമായിരുന്നു വിശനാമൻ മാഷിന്.

“ഈരുന്നു നടന്നു പറിന്നു വരുന്നു
നാളെ വരുന്നു മിസ്സറയാൾ.
പലിശ, കുടിശ്ശിക, വാടക വായ്പകൾ
കാൾസിൻ പഴയകണക്കുകളില്ലോ
ഇന്നുമരക്കിൻ, പാടെ മരക്കിൻ
നാളെ വരുന്നു നാളെ വരുന്നു
നാളെ വരുന്നു മിസ്സറയാൾ”

‘വാക്കിൻ മാറിലമർന്നു മയങ്ങാനും വളവുകൾ, ഇളവുകളും ശിയാനും വാക്കിനെ വാക്കായറിവാൻ മോഹമുള്ള’ ഒരു കവിയേയാണ് ‘ശിമിലയാമം’ കാണിച്ചുതരുന്നത്. നടു പരിഞ്ഞതുപോലെ കാല്പനിക തയോട്ടും ആധുനികതയോടും ഒരേസമയം ഇന്നങ്ങിയും പിന്നങ്ങിയും പെരുമാറുന്ന ഭാവുകത്താൽത്തിന്റെ രേഖപ്പാടുകൾ തന്നെയിൽ.

തിലോദകം

ഡോ. ആർ.വിശ്വനാഥരൻ മുമ്പിൽ ഈ തിലോദകം അർപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഞാനവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്, ഒരുത്തമ സുഹൃ തതിന്റെയും വഴികാട്ടിയുടേയും അഭാവമാണ് ആർ.വി.യുടെ അകാലചരമം മുലം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഓർക്കാപ്പൂരത്തായിരുന്നുവള്ളോ ആ പരിച്ചു നടീൽ!

വായന:

1. അന്നത്യം. കോഴിക്കോട് പുസ്തക പണ്ഡിക്കേഷൻസ്, 1990, പുറം 123.
2. അവസ്ഥയും ആവ്യാസവ്യം. കോഴിക്കോട്, പി.കെ.ബേദേർസ്, 2002, പുറം 95.
3. ശിമിലയാമം. കോഴിക്കോട്, പി.കെ. ബേദേർസ്, 2002, പുറം 32.
4. *Viewless Wings*. Madras, Indian Open University Books Publishers, 1990, p 182.
5. *Petals and Patches*. Madras, Macmillan India Ltd, 1994, p.22.
6. *O'Neill and the Sea*. Calicut, Poorna Publications, 2000, p.208.

വിദ്യേഹനയം - ഒരു വ്യൂറോക്കാർട്ട് ഉൽപ്പന്നം*

പൊതുജീവാജ്ഞാനങ്ങളുടെ തലമന്ത്രിൽ ഒമ്പായാർക്കരണവും സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ അനുഭവവും നടക്കുകൾക്കും ശാസ്ത്രീയ മേഖലയിൽ വിശദമായി പറയാവുന്നതാണ്.

പ്രാഥമിക കോഴി

* මුදලවා කුස්ංචිරියා සමාජක උග්‍රීතියා පි. මකරේ තෙප්පාර් (නොදු)
ගැනීයා සංයුත්‍යා නිවුම්පතියිൽ, 2004 ගෙන්ටොබාරියි, තුළුම් ප්‍රේ නෙරහෙවත්
කොළඹුවිල් සංඛ්‍යා මුදලවා ආගුස්තු රුප සඡන්තානයා පාහ්‍යායි.
“කුස්ංචිරියා සංයුත්‍යා නිවුම්පතියිල් මුදලවා ආගුස්තු රුප සඡන්තානයා පාහ්‍යායි” මුදලවා නිවුම්පතියිල් තෙප්පාර් නොදු නිවුම්පතියිල් මුදලවා ආගුස්තු රුප සඡන්තානයා පාහ්‍යායි.

തലത്തിലോരു സമിരരേണം എന്നു പറയാവുന്നത് ഉണ്ടായത് 1998 മുതലാണ്. ഇതിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്നവ കുടുകക്കഷി മന്ത്രിസഭകൾ എന്നതിനേക്കാൾ ന്യൂതപക്ഷസർക്കാരുകളായിരുന്നു. ചില കക്ഷികളുടെ പുറത്തുനിന്നുള്ള പിന്തുണയോടുകൂടിയ ഭരണം. സമിരമായ കുടുകക്കഷി മന്ത്രിസഭാസ്വദായം കേന്ദ്രത്തിലെണ്ടാവുകയെന്നത് ദേശീയ രാഷ്ട്രീയ ബോധാതിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരുന്നതെയുള്ളൂ. അതാണ് നമുക്ക് ഓർക്കേണ്ടത്. ഇതിനോരു പ്രധാന കാരണമുണ്ട്. വളരെ ലളിതമായ ഒരു സത്യമാണ്. കോൺഗ്രസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടതേരാളം രാജ്യം അവരുടേതാണ്. ഭരണത്തിനുള്ള കൂത്തകാവകാശം അവർക്കാണ് എന്നോരു ധാരണയുണ്ട്. പിന്നെ വല്ലപ്പോഴും മറ്റു സർക്കാരുകൾ വരുന്നത് ഒരു അപദ്രംശം. അങ്ങനെയായിരുന്നു ഇതുവരെയുള്ള ധാരണ. ദേശീയതലത്തിൽ കുടുകക്കഷി സ്വദായമെന്നുള്ളത് സ്വീകാര്യമായി, അല്ലെങ്കിൽ അത് അനിവാര്യമായി. അല്ലാതെ മാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ലെന്നുള്ള ബോധ്യമുണ്ടായി.

കുടുകക്കഷി മന്ത്രിസഭയും വിദേശനയവും എന്നു പറയുന്നേഡാൾ പ്രശ്നം അല്പപം വ്യത്യസ്തമാണ്. ദേശീയതലത്തിൽ പാർലിമെന്റ്സിൽ വരുന്ന കക്ഷികളുടെ ഏണ്ണം എടുത്താൽ വിദേശകാര്യങ്ങളിൽ, സാർവ്വദേശീയ കാര്യങ്ങളിൽ താൽപ്പര്യമോ അതിനെപ്പറ്റി എന്നെങ്കിലും ധാരണയോ ഉള്ള കക്ഷികൾത്തെന്ന കുറവാണ്. കോൺഗ്രസ്സിനുണ്ട്, ബി.ജെ.പിക്കുണ്ട്, കമ്മ്യൂണിറ്റ് പാർട്ടിക്കുണ്ട്. അതവുടെ സെമ്പ്യാനിക നിലപാടുകാണും സാർവ്വദേശീയ ബന്ധം കൊണ്ടും രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാതെ രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തും ഉണ്ട് എന്നുള്ളതുകൊണ്ടല്ല.

എന്താണ് വിദേശനയം, ആരാണ് ഈ വിദേശനയം ഉണ്ടാക്കുന്നത്, എന്താണ് വിദേശനയത്തിലെ പ്രധാന പരിഗണനകൾ. ഈ മുന്നു കാര്യങ്ങൾ അനേകം അനേകം ചിന്തിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ഈ കുടുകക്കഷി സ്വദായം, എന്നുള്ളത് ചർച്ചചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. കുടുകക്കഷി സ്വദായത്തിൽത്തെന്ന മുന്നു പരിക്ഷണങ്ങളെപ്പറ്റി, അല്ലെങ്കിൽ ഘട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി യാണ് ഞാൻ പറയാനുഭേദിക്കുന്നത്.

എന്താണീ വിദേശനയം? ആരാണിതുണ്ടാക്കുന്നത്? എന്താണ് പരിഗണനകൾ? ഈതു മുന്നും ചിന്തിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ഈ കുടുകക്കഷി സ്വദായം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സർക്കാർ, എങ്ങനെയാണ് വിദേശനയത്തെ സമീപിക്കുക. വിദേശനയം എന്നുള്ളത് സാർവ്വദേശീയ സ്ഥിതിഗതികളോടും സാർവ്വദേശീയ പ്രശ്നങ്ങളോടുമുള്ള പ്രതികരണം ആണ്. അതാണ്

രൂവിഭാഗം. വിദേശരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം ആണ് മറ്റാരു ഭാഗം. അതിൽ പ്രത്യേകിച്ചും അയൽരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം. പിന്നെ ലോക തതിലെ പ്രധാനമന്ത്രികളുമായുള്ള ബന്ധം. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുമായും നയ തന്റെബന്ധമുണ്ടാവും. പകേശ വിദേശനയത്തിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് അയൽ രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധവും പ്രധാനലോക ശക്തികളുമായുള്ള - മേജർ പവർഷൻ. അത് രാഷ്ട്രീയരാജ്യികളാകാം, സാമ്പത്തികശക്തികളാകാം- അവരുമായിട്ടുള്ള ബന്ധവും ആകുന്നു. ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം സ്വാതന്ത്ര്യ സമരകാലത്തുതന്നെ വിദേശനയത്തിൽനിന്ന് പ്രമാണ അംഗൾ രൂപമെടുത്തു. സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനു നേതൃത്വം നൽകിയ കോൺഗ്രസ്സ് സാർവ്വഭൗമീയ പ്രശ്നങ്ങളെ പരിശുകയും അവയോട് പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്തു. സാർവ്വഭൗമീയ രംഗത്ത് ഇന്ത്യയെന്ന രാജ്യം സ്വതന്ത്രമാകുന്നോ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നതിനെന്നപ്പറ്റിയുള്ള പ്രമാണ അഞ്ചുമുണ്ടാക്കി. സമാധാനപരമായി തർക്കങ്ങൾ പരിഹരിക്കുക, അതോടൊപ്പം ലോകസമാധാനവും വളർത്തുക. ചിന്തയില്ലും പ്രവർത്തനത്തിലുമുള്ള ഈ സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് പിൽക്കാലത്ത് പല പരിണാമങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞ് ചേരിച്ചേരാനയത്തിൽനിന്ന് പ്രമാണങ്ങളായി മാറിയത്. Freedom in thought and act. ഈ പ്രമാണങ്ങളാക്കേ സ്വാതന്ത്ര്യസമരകാലത്തുതന്നെ നമുക്കുണ്ടായി. ഇതാണ് ജവഹർലാൽ നന്ദൻ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷം വിദേശനയം രൂപപ്പെടുത്തുന്നോ അടിസ്ഥാനമാക്കിയ പ്രമാണം. ഈതിൽ രണ്ടുകാരും വ്യക്തമാകുന്നു. വിദേശനയം എപ്പോഴും ദേശീയ താൽപര്യങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനമാണ്. ദേശീയനയവുമായി, ദേശീയവോധവുമായി വളരെ ബന്ധപ്പെട്ടതുമാണ്.

രണ്ടുകാരുംങ്ങൾ ഇന്ത്യയുടെ നയത്തിൽ വളരെ നേരത്തെതന്നെ വിദേശനയരേഖ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒന്ന് - ലോകസമാധാനമെന്നുള്ളത് ദേശീയ താൽപര്യത്തിൽനിന്ന് തന്നെ ഭാഗമാണ്. ഇത് എടുത്തുപറയാൻ കാര്യമുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ സർക്കാറുകളുടെ വിദേശനയ പ്രവൃപ്പനത്തിലെണ്ണും ഈ സമാധാനമെന്ന വാക്ക് കാണാനില്ല. പ്രകടനപത്രികയിലും ഒന്നും കണ്ടില്ല. രണ്ടാമത് ഒരു സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധനിലപാട് വിദേശനയത്തിനുണ്ട്. ഇതൊക്കെയാണ് വിദേശനയത്തിൽനിന്ന് പ്രമാണങ്ങളായി സീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ വിദേശനയം ഇവിടെ ഒരു സമവായമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ വിദേശ നയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം ഒരു സമവായം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിറ്റീ പാർട്ടിയാണെങ്കിൽ 1955-നും ശേഷം ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തിന് പിന്തുണന്ത്രകിപ്പോരുന്നു. ജനസംഘം മാത്രം ചിലപ്പോഴല്ല

പലപ്പോഴും ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നതിച്ചു. പകേഷ പൊതുവെ ഭേദഗതിയിൽ ഒരു വിദേശനയമുണ്ടായിരുന്നു. ഈത് പലരാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ശരിയാണ്. അതുകൊണ്ട് വിദേശനയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാമാസ്മി തിക്കങ്ങളാണ്. വളരെ നാടകീയ സംഭവവികാസങ്ങൾ ലോകത്തിലുണ്ടാവുമോ വിദേശനയം മാറ്റേണ്ടിവരും. അങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭത്തിലെല്ലാക്കിൽ വിദേശനയത്തിൽ എപ്പോഴും രാഷ്ട്രങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടാൻ സാധ്യതയുള്ളത് തുടർച്ചയാണ്. തുടർച്ച കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ വ്യതിയാനം. വ്യതിയാനം പലപ്പോഴും കൂറവാണ്. ഇതാണ് വിദേശനയത്തെക്കുറിച്ച് ഓർക്കാനുള്ളത്.

അപ്പോൾ ആരാൺ ഈ വിദേശനയം ഉണ്ടാക്കുന്നത് എന്നു ചോദിക്കാം. ഈത് അല്പം വിശദമായി പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ജവാഹർലാൽ നെഹർഗുവിന്റെ കാലത്ത് വിദേശനയം ഉണ്ടാക്കിയത് നെഹർഗുവാണ്. അത് വ്യക്തിപരമായ ശൈലിയാണ്. അതിനുണ്ടായിരുന്ന ബലഹാന്ത കാണാതിരുന്നുകൂടുാ. വ്യക്തിപരമായി വളരെയെറെ സർവ്വദേശീയ കാര്യങ്ങളിൽ വൈദഗ്ധ്യമുള്ള ആളായിരുന്നു ജവാഹർലാൽ നെഹർഗു, ഇത്തരം തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള കഴിവ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. പകേഷ പ്രധാനമന്ത്രിയാണ് നയം രൂപീകരിക്കുന്നത്. മിക്കവാറും നെഹർഗു പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹം തന്നെയായിരുന്നു വിദേശകാര്യമന്ത്രിയും. അതുകൊണ്ട് വിദേശനയരുപീകരണത്തിന് ജവാഹർലാൽ നെഹർഗുവിന്റെ കാലത്ത് ഒരു സ്ഥാപനപരമായ ഐടന (institutional structure) ഉണ്ടായിരുന്നു. വിദേശകാര്യവകുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെന്തന്നെന്നായിരുന്നു എക്കുദേശം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആപ്പീസും അണ്. Prime minister's office ഈല്ല, ജവാഹർലാൽ നെഹർഗുവിന്റെ കാലത്ത് - ജവാഹർലാൽ നെഹർഗുവിന്റെ കാലം മുതൽ വിദേശനയരുപീകരണത്തിൽ പ്രധാനമന്ത്രിമാർ എൻ‌പതുകളുടെ അവസാനവരെ അതീവ താൽപ്പര്യവും ശ്രദ്ധയും ചെലുത്തിയിരുന്നു. മാത്രമല്ല തീരുമാനങ്ങൾ അവർത്തനായാണെടുത്തുപോന്നത്.

ലാൽ ബഹദൂർഷാസ്ത്രിയുടെ കാലത്താണ് വെപ്പും മിനിഡ്രോഫ്സ് ഓഫീസ് എന്നതുണ്ടാക്കിയത്. അത് വിദേശകാര്യങ്ങളിൽ പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ സ്വാധീനം വർദ്ധിക്കുവാൻ കാരണമായി. വെപ്പുംമിനിഡ്രോഫ്സ് ഓഫീസിന്റെ ചരിത്രം അവിടെയാണ് തുടങ്ങുന്നത്. ഇന്ത്രാഗാസിയും സർവ്വദേശീയ കാര്യങ്ങളിൽ വളരെയെറെ താൽപ്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. നല്ല പ്രാഗ്രാം്പികവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ലോകസമാധാനത്തെപ്പറ്റിയും അതുണ്ടാക്കു

നാതിൽ ചേരിച്ചേരാ രാജ്യങ്ങളുടെ കടമയെപ്പറ്റിയും ഒക്കെ വ്യക്തമായ ധാരണകളുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നേതാവാണ് ഇന്തിരാഗാധി. മാത്രമല്ല, പ്രധാനമന്ത്രിമാർക്ക് ആദ്യത്തെരകാര്യങ്ങളിൽ അസുവകരമായ തീരുമാനങ്ങളെ ടുക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ അതൊരു തലവേദനത്തെന്നാണ്. ഇന്തിരാഗാധിക്ക് തീർച്ചയായിട്ടും വിദേശനയപ്രശ്നങ്ങളിൽ താൽപ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. അത് രാജിവ്ഗാധിക്കും കൂടിയെല്ലായിരുന്നു.

പക്ഷേ ഈ സംവിധാനം, പ്രധാനമന്ത്രി പ്രമുഖ പക്ഷ് വിദേശനയ തനിൽ എടുക്കുന്ന ക്രമീകരണം, കൂടുകക്ഷി മന്ത്രിസഭകളിൽ ഇല്ലാതാ വുന്നു. കാരണം ചില പ്രധാനമന്ത്രിമാർക്ക് സാർവ്വദേശീയ കാര്യങ്ങളിൽ താൽപ്പര്യമില്ലായിരുന്നു. പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ഓഫീസിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ വിദേശനയത്തെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കേണ്ട ഒരു പ്രധാന കാര്യമുണ്ട്. ജവാഹർലാൽ നന്ദാറുവിന്റെ കാലംമുതൽ കൂടുകക്ഷി മന്ത്രിസഭ പ്രധാനമന്ത്രിമാർ ഉർപ്പേടുത്തുള്ള അവരുടെ കാലഘട്ടത്തിലും ഇന്നുവരെ പ്രധാനമന്ത്രിയാണ് ആണവനയം തീരുമാനിക്കുന്നത്. ആണവനയത്തിന്റെ തീരുമാനം, ആണവസ്ഥപോടനത്തിന്റെ തീരുമാനം, ആണവആയുധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണമോ എന്നതിന്റെ തീരുമാനം എടുക്കുന്നത് പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ആഫീസിലാണ്. ആണവായുധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരുത്താഷ്ട്ടം അതിന്റെ വിദേശനയം അതോടുകൂടി മാറ്റുന്നു. ആണവായുധം ഉണ്ടാക്കുന്ന രാഷ്ട്രത്തിന് അതിന്റെ പ്രതിരോധനയവും അതിലും വിദേശനയവും സൃഷ്ടിക്കാനയവും മാറ്റേണ്ടിവരും.

ആണവായുധത്തെപ്പറ്റിയുള്ള തീരുമാനം എക്കാലത്തും എടുത്തിട്ടുള്ളത് പ്രധാനമന്ത്രിയാണ്. അതിൽ വിദേശകാര്യവകുപ്പിന് പക്ഷാനുമില്ല. പ്രതിരോധവകുപ്പിനുതന്നെ പക്ഷാനുമില്ല. പ്രൊഫീസിന്റെ കീഴിലുള്ള അദ്ദോമിക് എൻഡജി എസ്സാബ്ലിഷ്മെന്റാണ് ഈ തീരുമാനമെടുക്കുന്നത്. ഇതു വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാണ്. പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ഓഫീസിൽ എക്കാലത്തും ആണവനയത്തിന്റെ താങ്കോലുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ആണവബോംബിന്റെയുമുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ് വളരെ പ്രധാനമായ, നിർണ്ണായകമായ ഒരു സ്ഥാനം പ്രധാനമന്ത്രിക്ക് നൽകുന്നത്.

ഈന്ത്യയിലെ വിദേശനയം ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകിച്ച് എണ്ണപ്പതുകൾക്കുശേഷം എറ്റവും അധികം സംാധിനം ചെലുത്തുന്നത് ഉദ്യോഗസ്ഥരും അഡ്മിനിസ്ട്രേറും വിദേശകാര്യവകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരും മാർ. അവരുടെ വിചാരം അവരാണ് എറ്റവും അധികാരിക്കമായി ഇതിനെ

പൂർണ്ണി അറിയാവുന്നവർ എന്നാണ്. വിദേശനയം, പ്രതിരോധനയം എന്നൊ ക്കെപ്പിയുമോൾ ഈ ആളുകളെ എല്ലാകാലത്തും എല്ലാ സർക്കാരുകളും അല്പം കബളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രതിരോധം, വിദേശകാര്യം എന്നൊക്കെപ്പറ യുമോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷ, രഹസ്യത്തിന്മേൽയും ഭീഷണിയുടേയും ഭാഷ, (language of secrecy and threat) ആണ് രഹസ്യവും ഭീഷണിയും. പാകിസ്ഥാനുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ എന്തുകൊണ്ടിരു ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചാൽ കാരണം വിവരങ്ങൾ മുഴുവൻ പറയാൻ സാധ്യമല്ല. ഭേദഗതിയ താൽപര്യമനുസരിച്ച് വിവരങ്ങൾ മുഴുവൻ പുറത്തുപറയാൻ സാധ്യമല്ല. ചെചനയെപ്പറ്റി എന്തുകൊണ്ട് തിരുമാനം എടുത്തു എന്നു ചോദിച്ചാൽ അത് നിങ്ങളോടുപറയാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നത് എക്കാലത്തും ഉദ്യോഗസ്ഥമാരാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥമാർ പെൻഷൻ പറ്റിയാലും, കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത് തങ്ങളാണെന്ന സങ്കൽപ്പം തിലാണ്. ഡൽഹിയിൽ ഐ.എഫ്.എസ്സിലെ പെൻഷൻപട്ടിയ ഉദ്യോഗസ്ഥരും അതിരെന്തെന്ന ഭാഗമാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ വിദേശകാര്യമന്ത്രിയുടെ വിചാരം താനും ഇതിരെ ഭാഗമാണെന്നാണ്. അല്ലാതെ, താൻ കോൺഗ്രസ്സ് ആക്കിയ വിദേശകാര്യമന്ത്രിയാണെന്ന സങ്കൽപ്പം നട്ടവർസിഞ്ചിന്നു നിന്നുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഡൽഹിയിൽ അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഇന്ത്യ ഉദ്യോഗസ്ഥമാരുടെ സാർവ്വദേശിയ സങ്കൽപ്പം വളരെ സങ്കുചിതമാണ്. രണ്ട് പ്രധാന യോഗ്യതകളാണ് ഐ.എഫ്.എസ്സിൽ ഇന്ത്യ അടുത്ത കാലംവരെയുണ്ടായിരുന്നത്. ഒന്ന് പാകിസ്ഥാനോടും ചെന്നയോടുമുള്ള വിരോധം. രണ്ട്- ആണവായുധങ്ങളെപ്പറ്റി അല്പം അറിവ്. വളരെയെറു സാധിക്കുന്ന ഇവർ ചെലുത്തിയിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇന്ത്യാഭായതെന്നു ചോദിച്ചാൽ, മറ്റൊരജൂദ്ദേശിയിൽ അവിടത്തെ പാർലമെന്റുകൾ വിദേശനയം വളരെ ഗുരുവായി ചർച്ചചെയ്യും; നമ്മുടെ പാർലിമെന്റിൽ അതുരും സംഖാദം നടക്കാറില്ല. ഇരാക്കിനെപ്പറ്റി ഒരു സംഖാദവുമുണ്ടായിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല പാർലമെന്റ് അംഗങ്ങളിൽ എത്രപേർക്കുണ്ട് വിദേശകാര്യങ്ങളിൽ വെദ്ദാശ്വരം? വളരെ ചുരുക്കം പേരുകേണ്ടതും, ബഹുഭൂരിപക്ഷം പേരുകും താൽപര്യമേ ഇല്ല. പാർലിമെന്റംഗത്തിന്റെ ജോലിയെന്നുവച്ചാൽ രിയിൽവെ ലയിൻ ഇടപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും മറ്റും സംസാരിക്കലാണ്. ലോകസഭയിലേയും രാജ്യസഭയിലേയും അംഗങ്ങളുടെ അജഞ്ജയിൽ വിദേശകാര്യം ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് പാർലിമെന്റിൽ ചർച്ചയില്ല. പാർലി

മെൻസിൽനിന്ന് ഒരു ഗവർണ്ണറിന്റെ വളരെയേറെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ പാർലിമെന്റിൽ അധികാരിക്കുന്നതിന് ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടത്തെ സംഖ്യാനംതല്ലോ. അതുകൊണ്ട് നയരൂപീകരണത്തിൽ നമ്മുടെ ബലഹിനതയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കാരണം സാർവ്വദേശീയകാര്യങ്ങളിൽ വൈദിക ശ്രദ്ധയും ബാഹ്യലോകത്തിലെ ചലനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആധികാരികമായി പറയാൻ കഴിവുമുള്ളവരുടെ എന്നുക്കുറവാണ്. മറ്റൊരാജ്യങ്ങളിലെവാക്കെ പാർലിമെന്റിനു പുറമെ മാധ്യമങ്ങളിലും അക്കാദമിക്കൽവാക്കുള്ളിലുമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പലപ്പോഴും നയരൂപീകരണത്തെ സ്വാധീനിക്കാറുണ്ട്. ഇന്ത്യത്തിൽ അങ്ങനെന്നെന്നൊരു ഫോറിൻപോളിസി കമ്മ്യൂണിറ്റിലും മാധ്യമങ്ങളിൽത്തന്നെ വളരെചുരുക്കമായിട്ടുമാത്രമേ ലേവനങ്ങൾ വരാറുള്ളു. മാധ്യമങ്ങളിലെവാക്കെ പ്രത്യേകിച്ച് ഇന്ത്യപിൾ മാധ്യമങ്ങളിൽ ലേവനങ്ങളുടുതുന്നവർിൽ നല്ലാതു വിഭാഗം ഞാനീപ്പറഞ്ഞ എന്നുണ്ടി ഷ്ടെമ്മെന്റിന്റെ ആർക്കാർത്തനെന്നുണ്ട്. ഇതിൽ ഏറ്റവും കുടുതൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരാൾ ഇപ്പോഴത്തെ ദേശീയ സുരക്ഷാ ഉപദേശക്കാവ് ടെ.എൻ.ബീക്ഷിത് ആണ്. പണ്ഡിതനിയ്യുള്ള മെമ്മോകളുടെ റിസൈക്കീംഗ് ഒക്കെ യാണ് വിദേശകാര്യങ്ങളിലെ വൈദഗ്ധ്യം എന്നു പറഞ്ഞ് ഈ രാജ്യത്ത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇതുപറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

വിദേശനയരൂപീകരണത്തിൽ എന്നെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് സ്വാധീനിക്കുന്നത് എന്നു നോക്കാം. സാർവ്വദേശീയസമിതിഗതികൾ വിദേശനയരൂപീകരണത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക നയങ്ങൾ വിദേശനയത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും ആഗോളവൽക്കരണകാലാലുക്കത്തെ. ഇക്കണ്ണാമിക് ഡിപ്പോമണ്ഡി എന്നൊന്നുണ്ട്. അടുത്തകാലംവരെ ജപ്പാൻ വിദേശനയമെന്നു പറഞ്ഞത് സാമ്പത്തികനയത്തുനാം മാത്രമാണ്. ഇപ്പോൾ മാറി. ഇന്ത്യക്കിൽ യുദ്ധത്തിന് ഭേദമാരെ അയച്ചു. അങ്ങനെനെയല്ലോ മായി. പിന്നെ ഏറ്റവും അധികം ബാധിക്കുന്നത് പ്രതിരോധനയമാണ്. ഇതിനോട് ഏറ്റവും അധികം ബന്ധമുള്ളത് ദേശീയസുരക്ഷയെപ്പറ്റിയുള്ള സിഖാന്തങ്ങൾ ആണ്. സെക്യൂരിറ്റി കൺസിലി റേഷൻസ്. International developments, economic policy, defence policy, security considerations എന്നിവയെല്ലാം നമ്മുടെ വിദേശനയരൂപീകരണത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നു.

ഇവിടെ ഒരുക്കാരും ഏടുത്തുപറയാൻ ഞാനുദേശിക്കുന്നു. 1998-ൽ ഇന്ത്യ ഒരു ആണവായുധരാഷ്ട്രമെന്നു പ്രവൃംപിച്ചതിനുശേഷം നമുക്കൊരു ദേശീയ സുരക്ഷാസംവിധാനമുണ്ടാക്കി. ഈ ദേശീയ സുരക്ഷാ

സകൽപ്പനിഖാനമുണ്ടാക്കിയത് ആണവായുധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയശേഷമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ആണവായുധ സിഖാന്തത്തപ്പറ്റി തുടങ്ങിയതാണ് ദേശീയ സുരക്ഷാസിഖാന്തം. അങ്ങനെന്നയാണ് ദേശീയ സുരക്ഷയ്ക്ക് ഒരു ഉപദേശം ചാവിനെ നിയമിച്ചത്. ദേശീയ സുരക്ഷാ കൗൺസിലുണ്ടാക്കി. ഇതോക്കെ ആണവായുധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയതിനുശേഷമാണ്. ദേശീയ സുരക്ഷാ ഉപദേശം വരുമ്പാവ് വ്രജേഷ് മിഗ്രയാണ്.

ഇത് വളരെ നിർബ്ലായകമായ ഒരു പരിണാമമായിരുന്നു. അമേരിക്കയിൽ രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം അവപതുകളിൽത്തന്നെ ദേശീയ സുരക്ഷയെക്കുറിച്ച് ചർച്ചകളുണ്ടായി. ദേശീയ പ്രതിരോധമന്ന വാക്ക് പോരാ എന്നായി. സാങ്കേതികമായ പല പുരോഗതികളുമുണ്ടായ പ്രോശ്വർ വിദേശനയത്തെയും പ്രതിരോധത്തെയും ഒരുമിച്ച് കൊണ്ടുവന്നു.

1978-ൽ വാജ്പേര് ആയിരുന്നു വിദേശകാര്യമന്ത്രി. വാജ്പേര് 78-ൽ ചെചനയിൽ സന്ദർശനം നടത്തി. ആ സന്ദർഭത്തിലാണ് ചെചന വിധ രൂപാമിനെ ആക്രമിച്ചത്. സോവിയറ്റ് യൂനിയനുമായുള്ള ബന്ധത്തപ്പറ്റി യുള്ള സുപനകളായിരുന്നു. വാജ്പേര് അവിടെയായിരുന്നപ്രോശ്വർത്തനെ മൊറാഞ്ജി ദേശായ്ക്കുത്തായായിരുന്നു. പൊതുസഭയിൽ ജവാഹർലാൽ നെഹർഗു പറയുമായിരുന്ന അതേഭാഷയിൽ ചേരിച്ചേരാ നയത്തപ്പറ്റിപറി ണ്ടു. ഈ മുന്നു പ്രമുഖ ശക്തികളുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ കാര്യമായ വ്യത്യാസമുണ്ടാക്കുമെന്ന് പ്രതികൾച്ചതുപോലെയല്ല ഉണ്ടായത്. പക്ഷെ 1979-ൽ ചരണ്സിങ്ക് അധികാരത്തിൽ വന്നപ്രോശ്വർ അഫ്ഹാനിസ്ഥാനിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ ആക്രമിച്ചത്. ചരണ്സിങ്കിന്റെ സർക്കാർ ഇതെങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യും എന്നൊരു വിവരവുമില്ല. സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ ഇതരം വൻതോതിലുള്ള ഒരു സെസനികനടപടി അതിനെ നിരീക്ഷണം നൽകണമോ, വിമർശിക്കണമോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ആശയക്കൂഴപ്പം ഇന്ത്യാഗവണ്ണണിൽ ഉണ്ടായി. ഈ ആശയക്കൂഴപ്പം തുടർന്നേം ചരണ്സിങ്കിന്റെ കാലാവധി കൊണ്ടു. 1980-ൽ ആദ്യം ഇന്ത്രിരാഗാധി വന്നു. സാർവ്വദേശീയ കാര്യങ്ങളിൽ വളരെ വൈദഗ്ധ്യമുള്ള അവർക്കും ചിന്താക്കൂഴപ്പമുണ്ടായി. അതിന്റെ തെളിവാണ് അന്ന് നൃയോർക്കിൽ യു.എൻ. ഇന്ത്യൻ അസാസിധി ആയിരുന്ന വ്രജേഷ് മിഗ്രയ്ക്ക് 24 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയത്. വ്രജേഷ് മിഗ്ര അതിനുശേഷം രാജിവെച്ചു. ഈ ചിന്താക്കൂഴപ്പത്തിന്റെ കാരണം പ്രധാനമായും അസാസിരിമായ സർക്കാരാണ് അന്ന് നില

വില്യുണ്ടായിരുന്നത് എന്നതാണ്. 1989-ൽ വി.പി.സിങ്ക് അധികാരത്തിൽ വന്നു. ദേശീയമുന്നണിയുടെ പേരിൽ അധികാരത്തിൽ വന്ന ആ സർക്കാർ തിനു രണ്ടു ഡ്യൂ ഡിപ്പാറ്റുമെള്ളിലുള്ള രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളുടെ പിന്തുണയാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഒന്ന് - ബി.ജേ.പി. രണ്ട് - ഇടതുപക്ഷകക്ഷികൾ. പകേജ് ഇവിടെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു കാര്യം ലോകത്തിലേറ്റവും സുപ്രധാനമായ ചില സംഭവങ്ങൾ നടന്ന കാലാവധിമാണ് 89 മുതൽ 91 വരെ. 89 മുതൽ 91 വരെ നമുക്ക് മുന്ന് സർക്കാരുകളുണ്ടായി. മുന്ന് പ്രധാനമന്ത്രിമാരും. വി.പി.സിങ്ക്, ചന്ദ്രശേഖരൻ, നരസിംഹറാവു. എന്നാണ് പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ? ബർഡ്ഗിൽ മതിലിരെ തകർച്ച, സോവിയറ്റ് യൂനിയൻസേ തിരോധാനം, ഗർഹഘ്യമുഖം (ഇറാക്ക് യുദ്ധം) ലോകക്രമത്തെ ഈ സംഭവങ്ങൾ മാറ്റിമിരിച്ചു. വി.പി.സിങ്കിന് വിദേശകാര്യങ്ങളിലെണ്ണും താൽപ്പര്യമില്ലായിരുന്നു. മാത്രമല്ല ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങൾ അയോധ്യയും, മണ്ഡൽക്കമൈഷനും ഒക്കെ യായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഇതിനെപ്പറ്റിയൊക്കെ പഠനം നടത്തിയിട്ടുള്ളവർ പറയുന്നത് ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തിരെ ഒരു ശിമിലിപീകരണം ഇവിടെ യുണ്ടായി എന്നാണ്. ഇന്ത്യക്ക് വിദേശരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെട്ടതും ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ്. സോവിയറ്റ് യൂനിയൻസേ തിരോധാനം ഇന്ത്യയെ വളരെയധികം ബാധിച്ചു.

ഇവിടെ നമ്മുടെ വിദേശനയത്തിരെ പ്രധാനപ്പെടകങ്ങളായിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒന്ന്, ശ്രീതസ്മരകാലത്തുണ്ടാക്കിയ വിദേശനയമായിരുന്നു നമ്മുടെത്. രണ്ട്, അതിൽ സോവിയറ്റ് യൂനിയനു മായിട്ടുള്ള ബന്ധം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഇതുരെപും മാറ്റി പ്പോൾ ഒരു പുതിയനയം അവധാനപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചുണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യകതയുണ്ടായിരുന്നു. അതുണ്ടായില്ല. അതുണ്ടാക്കാത്തതിരെ കാരണം സർക്കാരിരെ അസ്ഥിരതയും ബലഹാനിതയുമായിരുന്നു. ഇവിടെയാണ് കൂടുകക്ഷി സന്ദേശാധികാരം വിദേശനയത്തിൽ ഏറ്റവും അധികം ബല ഹീനതയുണ്ടായത്. അതു എളുപ്പമായിരുന്നില്ല ഒരു പുതിയ വിദേശനയം ഉണ്ടാക്കുക. ചിന്താക്ഷേപ്പം വളരെയെല്ലായിരുന്നു. ഗുജറാൾ ആയിരുന്നു വിദേശകാര്യമന്ത്രി. അദ്ദേഹം ഇറാക്ക് സന്ദർശിച്ചു. സദ്വാംഹൃദൈസനെ കണ്ണു. പിന്നെ കൂടെവെറ്റിൽനിന്ന് ആളുകളെ തിരികെ കൊണ്ടുവരിക - ഇങ്ങനെ ചിലതായിരുന്നു. അമേരിക്ക ഇന്ത്യയെ വിമർശിച്ചു. ആ സമയത്ത് ഇന്ത്യ ഇറാക്കിനനുകൂലമായ നിലപാടാണ് ഏടുക്കുന്നതെന്ന ധാരണവന്നു. അതിനു വിപരിയാമുള്ള ഒരുനിലപാടാണ് പിന്നീട് സെക്ക്യൂറിറ്റി കൗൺസിലിലും മറ്റും 91 മുതൽ ഇന്ത്യയെടുക്കുന്നത്. വി.പി.സിങ്കിരെ

സർക്കാരുപോയി ചന്ദ്രശേഖർ സർക്കാർവന്നു. ശർഹ് യുദ്ധം നടക്കുമ്പോൾ അമേരിക്കൻ പോർവിമാനങ്ങൾക്ക് ഇന്ധനം നിറയ്ക്കാൻ ബോംബേയിൽ സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു. സൈനികസഹായം തന്നെ ചെയ്തു കൊടുത്തു എന്നർത്ഥം. ഇതിനെപ്പറ്റി വ്യാപകമായ പ്രതിഷ്ടയമുണ്ടായി. പിന്നീട് നിർത്തലാക്കുകയും ചെയ്തു. എക്കിലും ഈ സമയത്താണ് ഡൽഹിയിലെ സൗത്ത് ഷോക്കിലെ ബാബുമാരന്നു പറയുന്ന വിദേശ കാര്യ ഉദ്യോഗസ്ഥനാർ നമ്മുടെ നയം ഫെജാക്ക് ചെയ്തെന്നാണ് പലരും വിഭർജിച്ചത്. കാരണം നാമനില്ലാത്ത കളരിയായി ഈ വിദേശന യം. പിൽക്കാലത്ത്, വാജ്ഞേപേരിയുടെ കാലത്താണ് കുറെ എറെ തിരിച്ചു പട്ടിച്ചത്. പിന്നീട് നാരസിംഹറാവുവിൻ്റെ കാലത്ത് വിദേശനയത്തെ സ്വാധീ നിച്ചത് സാമ്പത്തിക നയമാണ്. ആഗോളവൽക്കരണനയം സ്വികരിച്ചതു മുലം അമേരിക്കയുമായുള്ള ബന്ധങ്ങളിൽ മാറ്റം ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. പാകി സ്ഥാനുമായുള്ള ബന്ധങ്ങളിൽ അമേരിക്കയും മാറ്റം വരുത്തിത്തുടങ്ങിയത് അക്കാലത്താണ്.

1996-98 കാലത്തും കൂടുകക്ഷി മന്ത്രിസഭയായിരുന്നു. വിദേശകാര്യത്തിൽ കാര്യമായിട്ടുന്നും നടന്നില്ല. രണ്ടു കാര്യങ്ങളുണ്ടായി. ഒന്ന്, അന്നും ആണവനയം രൂപീകരിക്കുന്നത് പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്നതിനാൽ പ്രധാനമന്ത്രിമാരുടെ പേരിൽ അമേരിക്കയിൽനിന്ന് ചില സമർദ്ദങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഗുജറാർ, നമ്മുടെ അയൽ രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം മെച്ചപ്പെടുത്താനാണ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചത്. അതിനുള്ള പരിശേഷത്തെ ഗുജറാർ ഡോക്ടറിൻ എന്നുവരെ വിദേശജീപ്പിച്ചു. വിദേശനയത്തിൽ മാലികമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയത് വാജ്ഞേപ്പെയ് സർക്കാറിൻ്റെ കാലത്താണ്. ഈ അടിസ്ഥാനപരമായ വ്യതിയാനമായിരുന്നില്ല എന്നു വാദിക്കാം. അടിസ്ഥാനപരമായ വ്യതിയാനമുണ്ടാക്കിയില്ല എന്ന സക്രിപ്പത്തിലാണ് യു.പി.എ. സർക്കാർ നിലകൊള്ളുന്നത്. അതേ സമയം പുതിയാരു വിദേശനയം ഉണ്ടാക്കി എന്നു പറയുന്ന വിദർഭ്യമാർ പലരുമുണ്ട്. ഇതിലൊരു എറ്റവും സ്ഥിഷ്ടമെന്തു് വിദർഭ്യസ്ഥതനെന്നയാണ് ഹിന്ദുവിൽ എഴുതുന്ന ആർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുന്നതകത്തിന്റെ പേര് Crossing the rubicon, Shaping of the new foreign policy. ഇന്ത്യയുടെ പുതിയ വിദേശനയത്തിന്റെ രൂപവർക്കരെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടായാണ് അദ്ദേഹം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. അപോൾ ഒരു പുതിയ വിദേശനയം ഉണ്ടാക്കുന്നതു് ഈ എറ്റവും സ്ഥിഷ്ടമെന്തു് അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നാലിത് പുതിയ വിദേശനയമാനുമല്ല. പഴയതിന്റെ തുടർച്ചയാണ് എന്ന് തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരാളാണ് ജയൻ

ദീക്ഷിത്. ഡൽഹിയിലെ സ്ഥിരം ബാബുമാർ, (contingency വാലാസ് എന്നാണിവരെ വിളിക്കുന്നത്). ഏതു സർക്കാർ വന്നാലും വിദേശനയം തുടരും. അതു തങ്ങളാണ് തീരുമാനിക്കുന്നത്. മന്ത്രിമാർ വന്നും പോയുമിരിക്കും. പെൻഷനായാലും തങ്ങളാണ് ഇക്കാര്യം തീരുമാനിക്കുന്നത് എന്നാണിവ രൂട്ട് നിലപാട്.

ഹെൻട്രി കിസ്റ്റിംഗർ ഒരിക്കൽ ആണവസിഖാനത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ പ്രോൾ പറഞ്ഞു, ഒരു രാഷ്ട്രം ആണവായുധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കികഴിഞ്ഞാൽ അതിരുൾച്ച പ്രതിരോധനയം മാറും, വിദേശനയവും മാറും. പ്രതിരോധനയം തീർച്ചയായിട്ടും മാറും, കാരണം യുദ്ധത്തിൽ ആണവായുധങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാമോ ഇല്ലയോ എന്ന പ്രശ്നമല്ല. എങ്കിലും പ്രതിരോധത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ് ആണവായുധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ആണവായുധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി കഴിഞ്ഞാലുടെനെ, ആണവായുധങ്ങളുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളും ആയിട്ടും, അല്ലാത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളുമായിട്ടും നമുക്കുള്ള ബന്ധങ്ങളിൽ മാറ്റം വരും. അപ്രോൾ വിദേശനയവും മാറും. കിസ്റ്റിംഗർ റണ്ടുകാരുജങ്ങൾ പറഞ്ഞു. എന്ന്, ആണവായുധം സാധ്യതമാക്കുന്ന രാജ്യത്തിന്റെ വിദേശനയം മാറും. രണ്ട്, ആ രാജ്യം ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത് ഒരു ആണവസിഖാനത്ത് ഉണ്ടാക്കാം (Nuclear doctrine). എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏതു സാഹചര്യത്തിലാണ് ഈ ആണവായുധം ഉപയോഗിക്കാൻ പോവുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമായ ധാരണവേണമെന്നർത്ഥമാണ്.

വേറാരു മാറ്റം അമേരിക്കയുമായുള്ള ബന്ധങ്ങളിലുള്ളതാണ്. നാണ സിംഹറാവു സർക്കാരിന്റെ കാലത്തുതന്നെ അമേരിക്കയുമായുള്ള ബന്ധം മെച്ചപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. പകേശ ഭീകരവാദയുഖമെന്ന പേരിലോരു യുദ്ധം 2001 സെപ്റ്റംബർ ആരംഭിച്ചു. ആ യുദ്ധത്തിന് ആദ്യം പിന്തുണ നൽകിയ രാജ്യം ഇന്ത്യയായിരുന്നു. ബൊട്ടൺ കുടകയുണ്ടായിരുന്നു. ആറോപ്പൂർ രാജ്യങ്ങളാണും ഉടനെ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. പിന്തുണ പ്രവ്യാഹിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല വാജ്ഹപേര്ത്തനെ പറഞ്ഞു ആവശ്യമായ സെസനിക് സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുമെന്ന്. നമ്മുടെ അന്നത്തെ വിദേശകാര്യമന്ത്രി ഒപ്പടിക്കുടി കടന്നു പറഞ്ഞു: Operational co-operation at the military level അതായത് സെസനിക് പ്രവർത്തനരംഗത്ത് സഹകരിക്കാം എന്ന്. അന്നു മുതലുണ്ടാക്കിയ ബന്ധത്തെ വിദേശിപ്പിക്കുന്നത് strategic partnership തന്റെപരമായ ബന്ധം എന്നാണ്. ഇതിൽ സെസനിക്കബന്ധങ്ങൾ ഒരു പ്രധാനഭാഗമാണ്. അമേരിക്കയുമായി ഏറ്റവും അടുത്ത സെസനിക്

ബന്ധമുള്ള ഒരു രാജ്യമാണ് ഈന്ത്യ. ഈ സപ്തംബർ ഓനിന് India abroad എന്ന ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് പ്രസിദ്ധിംശം ബുഷ് നൽകിയ അഭിമുഖ തതിൽ പറഞ്ഞു. ടീക്കരവാദവിരുദ്ധമയുമത്തിൽ നമ്മുടെ ഏറ്റവും പ്രധാന പങ്കാളിയാണ് ഈന്ത്യ. അത് അങ്ങനെ തുടരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

യു.പി.എ. സർക്കാരും വിദേശനയത്തിൽ മാറ്റമൊന്നും വരുത്തുന്നീല്ല. യു.പി.എ സർക്കാരിൻ്റെ continuity വാലസിൻ്റെ വ്യാപ്താനം, പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളുണ്ടായി, ആ സാഹചര്യങ്ങൾക്കുസതിച്ച് നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്ന നയങ്ങൾ അനുരൂപപ്പെടുത്തിയെന്നെല്ലാള്ളുവെന്നാണ്. ഈ ഒരുദ്ദോഗിക്കാശ്യം. മറ്റു കക്ഷികളിൽ ഇടതുപക്ഷകക്ഷികൾക്കേ ഉള്ള വിദേശകാര്യത്തിൽ എന്നെങ്കിലും താൽപ്പര്യം. ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്ഥാനങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്ത ഡി.എം.കെയ്ക്ക് ഇതൊരു പ്രശ്നമെയല്ല. ഇവിടെയും പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ഓഫീസിൻ്റെ പ്രധാനമന്ത്രി കൂടി. കാരണം വ്രജേഷ് മിശ വാജ്പേറിയുടെ പ്രിൻസിപ്പൽ സെക്രട്ടറിയും ദേശീയ സുരക്ഷാലൂപദേശ്ടാവും ആയിരുന്നു. ഈന്ത്യ ആദ്യത്തെ ആൺവസ്ത്രോടനം നടത്തി മൺിക്കുറുകൾക്കുള്ളിൽ ആർക്കോ ഒരു വിശ്വാസികരണം നൽകണമെന്നു തോന്തി. ആർക്കായിരുന്നു? അമേരിക്കയുമായി സംബന്ധിച്ചും നടത്താൻ തയ്യാറാണെന്നാണ് എഴുതിയത്. ആ കത്തിനന്നുസതിച്ചുള്ള സംബന്ധിച്ചും നടത്തിയത് ജസ്റ്റി സിഞ്ചായിരുന്നു. ആ സംബന്ധിച്ചും നടത്താൻ തയ്യാറാണെന്നാണ് എഴുതിയത്. വാജ്പേരും സർക്കാരിന്റെ വിദേശകാര്യ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന സ്റ്റേറ്റ് ആര്യബർട്ടിൻ്റെ പുസ്തകം വന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ നയം പ്രധാനമന്ത്രി ആവിഷ്കരിച്ചു. തന്റെ വിദേശകാര്യ വകുപ്പിന് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. വിദേശനയരുപൈക്കരണത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു വ്യതിയാനമാണിത്. വാജ്പേരു സർക്കാരിനുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ദുർഘടനം ആദ്യമായിട്ടാണ് ഒരു കൂടുകക്ഷി മന്ത്രിസഭ, അല്ലെങ്കിൽ കോൺഗ്രസ്സ്ന്റെ മന്ത്രിസഭ അതിന്റെ കാലാവധി പൂർത്തിയാക്കുന്നത് എന്നതാണ്. അതിന് സ്ഥിരതയുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ ശക്തിയുമുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ കൂടുകക്ഷിമന്ത്രിസഭയാലും സ്ഥിരതയുണ്ടായിരുന്നു; നരസിംഹറാവു സർക്കാരിനേക്കാൾ ശക്തവുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അടിസ്ഥാനപരമായ നയങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കാം. മാത്രവുമല്ല, നേതൃത്വത്തിലും

വഹിക്കുന്ന കക്ഷിക്കു മാത്രമേ ഈ വിദേശനയം മാറ്റാൻ കഴിയു. അതിൽ താൽപ്പര്യവുമുള്ളു. വി.പി.സിങ്ങിനു വിദേശനയങ്ങളിൽ താൽപ്പര്യമില്ലായിരുന്നുനു മാത്രമല്ല ജനതാദർ ഒരു വിദേശനയം രൂപീകരിച്ചിട്ടുമില്ല. വാജ്പേറിയുടെ പാരമ്പര്യമതല്ല. വാജ്പേറിക്ക് വ്യക്തിപരമായുള്ള പ്രാശ തട്ടുമുണ്ട്. പതിചയമുണ്ട് അനുഭവസന്പരത്തുണ്ട്. ജനസംഘത്തിന്റെ കാലം മുതൽ വ്യക്തമായ ചില കാഴ്ചപ്പാടുണ്ട്. ആ കാഴ്ചപ്പാടുകളോട് നമ്മൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ, ഇല്ലയോ എന്നതല്ല പ്രശ്നം. കൂടുകകഷിമന്ത്രസഭയാണെങ്കിലും അതിനു സ്ഥിരതയുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ സാർവ്വദേശീയ കാര്യ അഭൈപ്പറ്റി ആശയവ്യക്തതയുള്ള കക്ഷി മുഖ്യകക്ഷിയാണെങ്കിൽ വിദേശനയം സമർത്ഥമായി നടത്താം. വാജ്പേറിയുടെ വിദേശനയത്തെ വിമർശിക്കുന്നതും, അതിന്റെ രൂപീകരണത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതും ഒരു കാര്യങ്ങളാണ്. വിമർശിക്കാം. അതോടൊപ്പം വിദേശനയം മാറ്റാനുള്ള കരുത്തുകാട്ടിരെന്നുള്ളത് വ്യക്തമാണ്.

വിദേശനയ രൂപീകരണത്തിൽ പ്രധാനമന്ത്രിക്കുള്ള സ്ഥാനം അനിഷ്ടധൂമാണ്. പകേജ് പ്രധാനകക്ഷികൾക്കുമാത്രമേ ഇതുള്ളു എന്നത് നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ബലഹീനതയാണ്. കാരണം അധികാരത്തിൽ വരുന്നതിൽ ഒരു പ്രധാന ഭാഗം പ്രാദേശിക കക്ഷികളാണ്. അവർക്ക് ദേശീയ സാർവ്വദേശീയ ബോധം ഇല്ലെന്നുള്ളത് വാസ്തവമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റിയൊക്കെ അഭിപ്രായം പറയുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങൾ ഇതേപ്പറ്റിയൊന്നും പറയാറില്ല. അതേസമയം മറ്റൊന്നതെക്കാൾ ഇപ്പോൾ, സാർവ്വദേശീയരംഗത്തുണ്ടാകുന്ന ചലനങ്ങൾ നമ്മുടെ ദൈനന്ദിന ജീവിതത്തെ ബാധിക്കുന്നു. വിദേശകാര്യം അത്രദ്ദേശരായല്ല. വിദേശകാര്യം എന്നു പറയുന്നത് പെട്ടെന്നിന്റെ വില കൂടുന്നതുണ്ടാക്കുന്ന സംഭവമാണ്. അതിൽ പൊതുജന താൽപ്പര്യം, മാധ്യമതാൽപ്പര്യം, നിയമസഭകളുടെ താൽപ്പര്യം, പാർലമെന്റുകളുടെ താൽപ്പര്യമൊക്കെ വർദ്ധിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. കൂടുകക്ഷി സ്വന്ധായത്തിന്റെ ബലഹീനതകളെപ്പറ്റി പറയാം. അതേസമയം, വിദേശനയത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നമ്മൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ട പല കർത്തവ്യങ്ങളുമുണ്ട്. നമ്മുടെയിടയിൽ പലതലങ്ങളിലും ഉണ്ടാവേണ്ട ബോധവൽക്കരണംമൊാണുംതന്നെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അതുണ്ടാവുമോണെ ആശയരൂപീകരണമോ താൽപ്പര്യപ്രകടനമോ എന്നുംതന്നെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അതുണ്ടാവുമോണെ ഒരു രാഷ്ട്രം, വിദേശനയത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ബോധവത്താവുന്നുള്ളു.

- ഡോ. ടെനനാൻ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസംഗത്തെന്നുകൾനു നടന്ന
അർത്ഥപുസ്തകാധികാരിയെ സംബന്ധിച്ച് നിന്ന് -

؟ ഡോ. പാലോസ്

വിദേശനയത്തിൽ കാര്യത്തിൽ നേഹ്റുവിണ്ട് കാലം മുതലുള്ള
എറിയിയോളജിയേപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. അതായത് എറിയിയോളജിയിലെ
വ്യത്യാസം കൊണ്ട്, മാറിമാറിവരുന്ന ഗവർമ്മേണ്ടുകൾ സീകരിക്കുന്ന
വിദേശനയങ്ങളിൽ എന്തൊക്കെ മാറ്റം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്? ഫോറിൻ പോളിസി
- അതിൽ എറിയിയോളജിയുടെ രോളുന്നാണ്?

؟ എം.ആർ.രാജവവാരിയർ

ഒരു റൈറ്റ് - ഒരു ഭരണകുടം എന്ന പ്രതിഭാസം ഉണ്ടാവുന്നു. റൈറ്റ്
വിട്ട്, ആധുനിക കാലതേതയ്ക്ക് വരുമ്പോൾ, സിവിൽ സൊസൈറ്റി എന്ന
ഒരു സാധനം നിലവിൽ വരുന്നു. ഈ ഒരു കാലാവസ്ഥയിൽ വിദേശന
യങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന
ആചാരരീതികൾ, കസ്തുമരി പ്രാക്തീന് - അതിനെക്കുറിച്ച് ഇന്ത്യയിൽ
ഉണ്ടായിരുന്ന ധാരണ എന്താണ്? ഇന്ത്യയുമായി അടുത്ത ബന്ധം
പുലർത്തിയിരുന്ന മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ, ഏഷ്യൻ രാഖ്ഷ്മാജിലും യുറോപ്പൻ
രാഖ്ഷ്മാജിലും ഉള്ള ഈ കസ്തുമരി പ്രാക്തീനുകൾ തമിൽ ഒരു താരതമ്യം
സാധ്യമാണോ? സാധ്യമാണെങ്കിൽ ഇന്ത്യ ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ തന
തായ നിലപാടടക്കത്തിട്ടുണ്ടോ? മറ്റുള്ളവരോടു പ്രതികരിക്കുകമാത്ര
മാണോ അതോ സൃഷ്ടിപരമായി ഇന്ത്യ ഒരു സ്ഥാനം, ഒരു പദ്ധതി, ഒരു
വികിഷണം, ലോകവോധം സീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഈ രംഗത്ത് ഇടപെട്ടി
ടുണ്ടോ?

؟ എം.എം. സചീദാൻ

ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തെ നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ വിമർശിക്കാറുണ്ട്
അവരുടെ ഭാഷയിൽ, അതൊരു വിദേശനയം തന്നെയല്ല, ഭാഗ്യാന്വേഷിക
ജീവ ഒരു തന്റെമാണ്. തൽക്കാലം ഏതാണോ ഗുണം കിട്ടുക അതിന്റെ
കുടുംബ നിൽക്കുക എന്ന ഒരു തന്റെമാണ് ഇന്ത്യ സീകരിച്ചുപോരുന്നത്.
ചിലപ്പോൾ അമേരിക്കയുടെ കുടുംബ നിൽക്കും, ചിലപ്പോൾ രണ്ടിന്ത്യമാർ
ശ്വാസ നിൽക്കും. ശാശ്വതമായ ഒരു സ്ഥാനവും ഇല്ലാത്തനയമാണ് നമ്മു
ം ദേശ എന്നു പറയാറുണ്ട്. ഇതിനെ എങ്ങനെന്നയാണ് കാണുന്നത്?

രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യം: വാഴപ്പേര് സർക്കാർ വന്നതിനുശേഷം നമ്മുടെ വിദേശനയത്തിൽ അതുവരെ എടുത്തതിൽനിന്ന് വലിയൊരു മറ്റും അക്കാദിമിക് തലത്തിൽ ഉണ്ടായി എന്ന് സുചിപ്പിച്ചുവാള്ളോ. ആ അക്കാദിമിക് തലത്തിലുള്ള മാറ്റത്തിന്പുറത്ത് അത് ഇന്ത്യയേയും കൂടുന്നിൽക്കൂന്ന മറ്റു രാജ്യങ്ങളേയും എങ്ങനെന്നും ബാധിക്കുന്നത്? അല്ലെങ്കിൽ പാകിസ്ഥാൻ, ബംഗ്ലാദേശ് പോലെയുള്ള, വികസനം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മറ്റുരാജ്യങ്ങളെ അവിടങ്ങളിലെ സാധാരണ മനുഷ്യരിലീൽ തത്തെ ഇതു നയവൃത്തിയാം എങ്ങനെന്നും ബാധിക്കാൻ പോവുന്നത്?

: നെന്നനാൻ കോശി

വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങളാണ്. പ്രത്യുഥാസ്ത്രപരമായ പരിശീലനകളുമുണ്ടായാണ് ഡോ. പാലോസിൻ്റെ ചോദ്യം. പ്രത്യുഥാസ്ത്ര പരിശീലനവച്ചുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധ നിലപാട് ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നെഹർവും കാലത്ത് മുതൽ, ചിലപ്പോൾ വെറും വാചകങ്ങളിൽമാത്രം ആയിരുന്നുവെക്കിൽക്കൂടി, അതുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും അമേരിക്കൻ വിദേശനയങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ. അവതുകളിലും, അറുപതുകളിലും എഴുപതുകളിലുമൊക്കെ പല രാജ്യങ്ങളിലുണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ - ഉദാഹരണം: കൊറിയൻ യുദ്ധം, വിയറ്റനാം യുദ്ധം. ഈ ഘട്ടത്തിലെക്കും, ഇന്ത്യ സ്വീകരിച്ചുവന്ന നയങ്ങളിൽ ലോകസമാധാനമെന്ന ഒരു വീക്ഷണമാർത്തി, അതോടൊപ്പം സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധനിലപാട് പ്രകടമായിരുന്നു. ഹിന്ദൻ ചേരിച്ചേരാ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ വികസനകാലത്ത് പലപ്പോഴും ഇന്ത്യ, സോബിയറ്റ് യൂനിയൻ്റെ നിലപാടുകളും ദേശിക്കുന്ന നിലപാടാണെന്നുത്തിട്ടുള്ളത്. ഇവിടെ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എഴുപതുകളിലും മറ്റും ലോകത്തിൻ്റെ വിവിധ സ്വഭാവങ്ങളിൽ നടന്ന വിമോചന സമരങ്ങൾ. ആ സമരങ്ങളെ യോക്കേ ടീക്കര പ്രവർത്തനങ്ങളായിട്ടാണ് അമേരിക്ക ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ സമരമുഖ്യപ്പെട്ടയുള്ളതിന് സാർവ്വദേശിയതലത്തിൽ എന്തിന്ന് ഏകുകൂർജ്ജാശ്ട്രസന്ദേശിള്ളിൽപ്പോലും അത്തരം വിമോചന സമരങ്ങൾക്ക് പിന്തുണ ലഭിച്ചിരുന്നത് സോബിയറ്റ് യൂണിയനിൽ നിന്നാണ്. അപ്പോൾ പ്രത്യുഥാസ്ത്രപരമായി ഇത് സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധ നയത്തിൻ്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. വിവിധരാജ്യങ്ങളിലെ വിമോചന പ്രസ്താവനങ്ങൾക്ക് ഇതു മായി ബന്ധമുണ്ട്. പല പരിവർത്തനങ്ങൾ പലരാജ്യങ്ങളിലും നടന്നു. സോഷ്യലിറ്റ് അനുകൂല സർക്കാരുണ്ടാക്കാനും, ഫോഷ്യലിറ്റ് അനുകൂ

ലനിലപാടുണ്ടാക്കാനും കഴിഞ്ഞു. അതോക്കെ നടന്ത് പ്രത്യയശാസ്ത്ര പരമായിത്തന്നെ ആയിരുന്നു. പകേഷ ഇന്ത്യയിൽ അതാതുകാലത്ത് വനി ടൂളി സർക്കാരുകളുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം വിദേശനയത്തെ സ്വാധീനിച്ചുവോ? ബി.ജെ.പി. സർക്കാരിൻ്റെ കാലത്ത് അതിൻ്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര മാണ് സ്വാധീനിച്ചതെന്ന് വ്യാവ്യാനിക്കാം. ബി.ജെ.പിയുടെ ഒരു വിഭാഗം പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായിട്ടാണ് ഈ 2000നു ശേഷമുള്ള ലോകത്തെ കണ്ണ തെന്നു വ്യാവ്യാനിക്കാം. ഉദാഹരണമായി, സാമൂഹിക പി. ഹണ്ഡിൻ്റെ Clash of Civilization എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നാഗരികതകൾ തമിലുള്ള സംഘടനയെത്തപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. ഈ ബി.ജെ.പി. നേതാക്കൾക്ക് പാംപുസ്തകംപോലെയായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതോക്കെ അതിശയോക്തിപരമായിരിക്കാം. എന്നാലും, പലരുടേയും സമീപനം ആ മട്ടിലുള്ളതായിരുന്നു. ഇതാരു പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ സമീപനമാണ്, തിർച്ചയായും. അപ്പോൾ വാജ്പേറ്റ് അവകാശപ്പെട്ടു, അമേരിക്കയുമായി ഇന്ത്യയ്ക്കുള്ളത് സാലാ വിക സവും ആണ് എന്ന്. ചിലർ ചോദിച്ചു എന്നാണീ സംഭാവികത? അതിനുള്ള മറുപടി, രണ്ടു വലിയ ജനാധിപത്യങ്ങൾ തമിലുള്ള ബന്ധം എന്നാണ്. സാഭാവികം എന്നത് 2000 ആണ്ടുമുതൽ വ്യത്യസ്തം ആണ് എന്നും പറയും. കാരണം സെസനികവൽക്കരണം മുമ്പത്തെക്കാൾ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമാക്കി അമേരിക്ക. അതാണ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിൻ്റെ പുതിയ കണ്ണുപിടുത്തം. ഇന്ത്യയെ മിലിട്ടരീസ് ചെയ്യുക എന്ന പ്രത്യയശാസ്ത്രം. ജനസാധം മുതല്ലുള്ളതാണ് ആ ചിന്നാധാരം. അപ്പോൾ സെസനികവൽക്കരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ സാഭാവികതയാണ് കാര്യം. അതുപോലെതന്നെ അമേരിക്കയുടെ അടുത്തകാലത്തെ നയത്തിൽ വ്യക്ത മായും ഒരു ഇസ്ലാം വിരോധമുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ, അതാണ് സാലാ വികസവും. പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ ചില പരിശോനകൾ അമേരിക്കയുമായുള്ള ബന്ധത്തിലും ഇസ്ലാമേലുമായുള്ള ബന്ധത്തിലും തിർച്ചയായിട്ടും കാണാം. ഡോ. രാജവവാരിയരുടെ ചോദ്യം ഒള്ളെര പ്രധാനപ്പെട്ട താണ്. പകേഷ അതു വ്യക്തമായിട്ട് എനിക്കെത്ത് വിശദകിരിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നറിയില്ല. ഇവിടത്തെ സിവിൽ സൊസൈറ്റി വളരെയൊന്നും വിദേശ നയരൂപീകരണത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടില്ല. അതോരു സർക്കാർ കാര്യം ആണ്. എന്നാലും, പല ഐട്ടങ്ങളിലും ഏകുദ്ദൂഷണം സംഘടനാ വേദിയിൽ സൃഷ്ടിപരമായ പല നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകാനും വ്യക്തമായ നിലപാടെടുക്കാനും ഇന്ത്യക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയൊരു ചരിത്രം തിർച്ചയായിട്ടുമുണ്ട്. എൻപതുകളുടെ ഒടുവിൽവരെ International conflicts വരുന്നോൾ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും വേറിട്ടു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കൃഷ്ണ

மேனோரை காலம் முதல் ஸார்வபேஷீய வெளிகளிலீ, ஏறுக்குறாஷ்ட்ரஸ் எலட்ட உஸ்பெட், ஹந்து வஜர் ஸுஷ்டிபரமாயும் வழக்கமாயுமுதல் நிலபாக் ஏடுக்கிடுதல் ஸார்வபேஷீய வெளிகளுக்கு விமர்ஶிக்கு வோற்றுதொ ஹதங்கீகரிக்காவுன தான். ஹந்து யிலை ஸிவில் ஸொஸெட்டியுடெ பகாஜித்தம் அமவா, பொதுஜன பகாஜித்தம், ஹதில் உரபூவருத்தனா. பகேஷ், ஹந்துயுடெ ஸார்வபேஷீயவெளிக்கு பார்வும் விமர்ஶநவும் ஹஸ். அடுத்தகாலத்து International Criminal Court உள்ளக்கணமென்ற ஆரூப் பரிணம ராஜுஞ்ஜில் கணான் ஹந்து. ஏரானால், அவசாங் பூபிடில். ஏரநூகொன்ற் பூபிடில் ஏரான் ஹவிடை அரும் சோநிசில். பூபிடில் ஏரநூமாதைலீ, பூபிரிவலிசு அமேரிக்க யுமாதிசேர்ன் யுமகுருவாஜிக்கல் விடுகொடுக்கிளீப்புன கரர் உள்ள க்குகரும் செய்து. டு.பி.ஏ. ஸார்க்காரின்ற் விஶദீகரணா அமேரிக்க யுமாயுதல் வெளியுமே உள்ளாயிருநூ. அது துடருநூதையுதலு ஏரானா ன். கோமளி மினிம போகாமின்ற் நகலை தழுாக்குவோல் ஹகாரூப் ஏஷுதிவெழிடுதல். India will strengthen its close strategic relation with US- அதாயத் தற்பெற்ற வெளிகளை மெழுபெடுத்துமெனான் கோமளி மினிம போகாமின்ற் நகலை பிரிலுள்ளாயிருநூத். பகேஷ், நகலை பிற்கிண் strategic ஏரா பார் ஏவிடெனோ கொளின்துபோயி. strategic partnership ஏரான் ஒன்றூக்கமாயி ஸிகிரிசிரிக்கு பார். strategic partnership-ல்ர் அடுத்தபடியான் ஹந்துயும் அதாயத் புதிய சவர்மேன்று அமேரிக்கயுமாயுதல் பர்சு. New steps in strategic partnership ஏரான் அங்கு. பகேஷ் கோமளி மினிம போகாமில் அணை கொல்லாரு வாக்கில். ஏரானால், ப்ரஸியிள்கின்ற் ப்ரஸாத்ஸில் விளைப் strategic partnership ஏரா வாக்குவநூ. ஹதித்திரெனாகை ஏரானா மந்திலாகேண்டத்? தொன் பரிணமதுவருநூத், ரேரத்தயுள்ளாயிருநூ அமேரிக்கயலீ ஹந்துத அமேரிக்க. ஹந்தாரு ஸாமாஜுமான் அமேரிக்க ஏரான் அவிடதெத் தாஷ்டமீமாங்கல் தனை பரியுநூ. அமேரிக்க மாரிக்கொண்டிரிக்குநூத் தீதிஜங்கமாய ஏறு அவசமதிலேக்கான் ஏரான் மெக்கல் ஹந்தாஷ்டான் பரியுநூ. அண்வ ஸெனாகிக கமான்யூக்கரி மூலம் லோகம் முழுவான் பொஜுக்க் செய்தான் கடியும் ஏரானானுதேபார் பரியுநூத். கால் டுவெளியணத்திலாயி பத்த லக்ஷத்தில்பரம் ஸெனாக்கர், லோக த்திலை ஏல்லா ஸமுரணங்ஜிலும் கபுத்திலாங்கண்டி - அண்வெனயுதலு அமேரிக்கயுமாயி தற்பெற்ற வெளிக்கு மெழுபெடுத்துநூ ஏரானு பரியுவோல் அதிகாரம் பலதான். அமேரிக்கய்க்க ஹந்துயுமாயுதல் ஸெனாக்

ബന്ധം വളരെ അടുത്തവസ്ഥമാണ്. അതിന്റെ തൊട്ടുകിടക്കുന്നതാണ് ഇന്ദ്രായേലുമായുള്ള ബന്ധം. ഇന്ത്യാമഹാസമുദ്രമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ നോട്ടം. അടുത്തുള്ള ശീലകയിൽ ട്രിക്കോമാലിയിൽ സെസനിക്കത്താവള മുണ്ടാക്കാനുള്ള പദ്ധതിയുമായി അമേരിക്ക മുന്നോട്ടുപോകുന്നു എന്നാണ് നിപ്പോർട്ട്. ട്രിക്കോമാലിയിൽ പണ്ട് എൽ.ടി.ടി.ഇ.യെ തടയാനായി വേണ മെക്കിൽ ഒരു നാവികത്താവളം ഉണ്ടാക്കാനുവദിക്കാൻ ജയവർദ്ധന സർക്കാർ എൻപത്തുകളിൽ പരിപാടിയിട്ടുണ്ട്. അതിനെ ഏറ്റവും ശക്തി യായി എതിർത്തത് ഇന്ത്യയാണ്. മാത്രമല്ല നമ്മൾ ഉണ്ടാക്കിയ ഇന്ത്യാ-ശീലകക്കരാറിലെ ഒരു വ്യവസ്ഥ, ട്രിക്കോമാലിയിൽ ഒരു വിദേശരാഷ്ട്രിക്കും നാവികത്താവളം അനുവദിക്കുകയില്ല എന്നായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യ എതിർക്കുന്നു എന്നതിനു തെളിവൊന്നുമില്ല. അനുകൂലിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, ഇന്ത്യാമഹാസമുദ്രത്തിലെ കപ്പൽപ്പാതകളാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനം. ശർഫിൽനിന്നുള്ള എല്ലായിൽ അറുപതുശതമാനവും പോകുന്നത് ഇതു വഴിയാണ്. ഇതിനുമുമ്പ് തന്നെ അമേരിക്കൻ പടക്കപ്പലുകളാണ് ജപ്പാ ദേശയും കൊറിയയുടേയും മറ്റും കപ്പലുകൾക്ക് അകന്ധ സേവിച്ചത്. ഈ ഇന്ത്യയും അമേരിക്കയും തമിലൊരു നാവികക്കരൾ ഉണ്ട്, സുയസ് കനാൽ മുതൽ മലാക്കാസ്റ്റഡ്രെസ്സ് വരെ. അപ്പോൾ ഇതു തീർച്ചയായും ഇവിടെനെ ജനങ്ങളെ ബാധിക്കും; ഇന്ത്യയിലേയും ശീലകയിലേയും ജനങ്ങളെ; തീർച്ച യായും. ദക്ഷിണപ്പൂര്വയിലേയും അമേരിക്കയെ കഷണിച്ചുവരുത്തിയത് പാകിസ്ഥാന്റെ, ഇന്ത്യയാണ് എന്ന് വിമർശനമുണ്ട്. ഇതിന്റെയൊക്കെ പദ്ധാ തലവന്തിൽ ഇവിടെത്തെ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികതാൽപ്പര്യങ്ങൾ, പരമാ ഡിക്കാരത്തപ്പൂര്വിയുള്ള താൽപ്പര്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയാക്കെ എങ്ങനെ ബാധി തങ്ങളാവുന്നു എന്ന് ചർച്ചചെയ്യപ്പേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

നെഹ്രൂവിന്റെ കാലത്തും ഇന്ത്യരാഖാധിയുടെ കാലത്തുമൊക്കെ വ്യക്തമായ നയങ്ങളാണുണ്ടാക്കിയിരുന്നത്. തൽക്കാലാന്തരയ്ക്കുള്ള നയ തന്റെങ്ങളായിരുന്നില്ല. വിദേശനയരുപികരണത്തെപ്പറ്റിയും അത് നടപ്പിലാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും വിമർശിക്കുമ്പോൾതന്നെ ഇത് കാര്യം ഇവർ ഗൗര വപ്പുമും കൈകൊരും ചെയ്തതാണെന്നോക്കുണ്ടോ. അതുപോലെതന്നെ വാജ്പേരു സർക്കാരും ഭാഗ്യാനേഷണമൊന്നുമല്ല നടത്തിയിരുന്നത്. അടിയുറച്ച ചില വിശ്വാസങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളാണ്. ലോകത്തിലെ പുതിയ സ്ഥിതിഗതികളിൽ അമേരിക്കയുമായി അടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന ധാരണയാണ്. പലപ്പോഴും നയതന്ത്ര പ്രവർത്തനങ്ങളും നയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും തമിൽ വ്യത്യാസം

ഉണ്ടാവും. രാജ്യത്തെ നയതന്ത്രം രൂപവൽക്കരിക്കുന്ന കാര്യം ഡൽഹിയിലുള്ള കുറേ അള്ളുകൾക്കായി വിട്ടുകൊടുക്കരുത്. പൊതുജനങ്ങൾക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ടാകണം. അത് ശക്തമായും ഫലപ്രദമായും പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. അപ്പോൾ പൊതുജനാഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ സാധി നമുണ്ടാവും. സർക്കാർ എടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ മാറ്റാനൊക്കെ സാധിക്കും. ഈകൾക്കിലേക്ക് ദൈനന്ദിനം അധികാരിക്കുന്നവർ വ്യാപകമായ ഒരു ധാരണയുണ്ടാക്കി. അതാണ് പാർലിമെന്റിൽ പ്രതിഫലിച്ചത്. ഡിലിപ്പേസിൻ ദൈനന്ദിനം ഇരാക്കിൽനിന്ന് പിൻവലിച്ചത്.

അപ്പോൾ വിദേശനയത്തെ പൊതുജനാഭിപ്രായമോ പൊതുജനപ്രക്ഷാഭനോമോ സാധിക്കുന്നില്ല എന്നാണും പറയാൻ പറ്റില്ല. WTO-ൽ (World Trade Organization) നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി വികസര രാഷ്ട്രങ്ങൾ ചേർന്നുള്ള ഒരു സഖ്യം രാഷ്ട്രീയ തലത്തിലുണ്ടായിട്ടില്ല.

പണ്ടതേ കാർ കുടുതൽ അമേരിക്കയോട് ആശ്രിതഭാവം പുലർത്തുന്നവയാണ് ഭൂരിഭാഗം രാജ്യങ്ങളും. അമേരിക്കയുമായി ദൈനന്ദിനയായും കമ്പനികൾ ഉള്ള നൂറിൽപരം രാജ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. പത്തുകൊല്ലംമുമ്പുള്ള സ്ഥിതിയില്ലിന്. സാമ്പത്തികമായും, ദൈനന്ദിനകമായും അവരുടെ സുരക്ഷയ്ക്ക് അമേരിക്കൻ ബന്ധം ആവശ്യമാണ് എന്ന സ്ഥിതിയാണിന്.

ഈപ്പോഴത്തെ പ്രകടനപത്രികയിലോന്നും സമാധാനം എന്നവാക്ക് കാണുകയില്ല. വേറാനുള്ളത് യുറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ, ചീലതെക്കിലും അമേരിക്കയുടെ മേധാവിത്തത്തെ അതേപടി സീകരിക്കാൻ തയ്യാറില്ല എന്ന താണ്. ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളും സാമാജ്യനിർമ്മിതിക്കെതിരായ നിലപാടുകളുണ്ട്. അതുപോലെ അമേരിക്കയെ ആശയിച്ചുകഴിയുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കിടയിലും ഇത്തരം ഭിന്നാഭിപ്രാധാന്യങ്ങളാണും. പക്ഷേ ഇന്ത്യ ഇതുവരെ വ്യക്തമായ ഒരുനിലപാടുകൂട്ടതിട്ടില്ല. അമേരിക്കയുമായി ഇന്ത്യക്കുള്ള ബന്ധത്തിൽ പല സക്രീണ്ട്രൂതകളുമുണ്ട്. പുതിയൊരു സാഹചര്യമാണിത്. ഈവിടെ മുൻകെടുത്തുകൊണ്ട് ലോകപൊതുജനാഭിപ്രാധാന്യം നന്ദിയാണ്.

എന്തെന്നുന്നതായണി നമ്പ്യതിരി

ഈവിടത്തെ വിദേശനയത്തിലെ ചീല അധികാരിക്കുന്നവർ (blind spot) കൂറിച്ച് ഒരു വിശദികരണം കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. എന്ന് - നമ്മൾ

സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയ രാജ്യമാണ്. 20-കൊല്ലുമായി ഇങ്ങനെ പോകുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ ഉപഭൂവണ്ണയത്തിന്റെതായ പൊതു താൽപൂര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന നത്തിൽ നമ്മുടെ അധികാര്യമായിട്ടുള്ള ബന്ധം എന്നാണ്? ഉദാഹരണ തതിന് ചെചനയും ഇന്ത്യയും രണ്ട് മഹാശക്തികളാണ്. അതിനിടയിൽ ഒരു ബഹർദ്ദോര് ഉണ്ടാക്കുക എന്നത് അത്യുവസ്ഥമാണ്. അതുണ്ട്; തി ബത്ത് ഉണ്ട്. ഈ ബഹർദ്ദോര് കൈവശപ്പെടുത്തുവോൾ അറുപത് വർഷ മായിട്ട് ഇന്ത്യ നിഷ്ക്രിയമാണ്, നിയ്യബദ്ധമാണ്. സാർവ്വധേയാർത്ഥി ഒരു പ്രതിനിധിയുടെ നടുവാടിത്തു സപ്പോർട്ടിവേൾ പേരിലാണ് യു.എൻ.ഐ. തിൽ പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചത്. ഇന്ത്യ സപ്പോർട്ട് ചെയ്യാൻപോലും തുനിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ കഷിണരാഷ്ട്രത്തിന്റെ ചെറുവിരൽ കൊണ്ടുവേണിവനു പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കാൻ. രണ്ട്- International Commissionnal Jury 400 പേജുള്ള ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. തിബി തതിൽ നടന്നിട്ടുള്ള ഇക്കൊള്ളജിക്കൽ ഡിസ്ട്രക്ഷൻ മാത്രം നോക്കിയാൽ മതി. അതിന്റെ ഫലമായി ഒരുവെള്ളുക്കെട്ടിത്തു വീണു. നമ്മുടെ തെഹ രിഡാമിനെപ്പോലെ. നമ്മുടെ വാട്ട് റിസോഴ്സസ്പോലെയുള്ള പല തേതി കാലടക്കങ്ങളും ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളൊക്കെ ഒരു കോമൺ അഫോറ്ടിഡിയുടെ ചുമതലയിൽ നിലനിർത്തേണ്ട സാഹചര്യം ആണിന്. ഹിമാലയംപോലും പൊട്ടിവിഴാൻ നിൽക്കുന്നു. ഗംഗാദ്രീ തിലെ ഹിമാനി പോയാൽ ഏഷ്യയാകെ തകർന്നുപോകും. ഇക്കൊ ഡിസ്ട്രക്ഷൻ ഉണ്ടാവും. ഒരുവേള ലോകാവസാനം തനന ഉണ്ടാകും. ഇതൊന്നും കാണാതിരിക്കത്തക്കേ ഒരു blind spot എങ്ങനെയുണ്ടായി? വലിയ ദാർശനികരാർ, ഡോ. രാധാകൃഷ്ണനെപ്പോലുള്ളൂളർ ഇന്ത്യ ദരിച്ചു. ഇന്ത്യ, നെഹ്രു ദരിച്ചു. വലിയ കവി വാജ്പേര് ഇന്ത്യ ദരിച്ചു. ഈ കാര്യം അവരാറും ആലോച്ചിച്ചിട്ടില്ല.

ഈത്, ഇക്കൊ ഡിസ്ട്രക്ഷൻ ഭാഗം മാത്രം. പൊളിറ്റിക്കൽ ഡിസ്ട്രക്ഷൻ ഭാഗം താണർ പറയുന്നില്ല. ഭൂമിവത്തുനിന്ന് പന്ത്രണ്ടുലക്ഷം പേരെ കാണാതായി. എവിടെപ്പോയി എന്ന് ഇംഗ്ലീഷുമാരുന്നു മാത്രമറിയാം. നമ്മൾ സാമാജ്യത്വവിരുദ്ധ നിലപാടെടുക്കുവോൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് ചെചനയുടെ സാമാജ്യത്വ അധിനിവേശത്തിനെതിരെ ഇത്രയുംകാലം മിണ്ഡാതിരുന്നത്? ഇപ്പോഴും മിണ്ഡാതിരിക്കുന്നത്?

മറ്റൊന്ന് - പാലസ്തീനിന്തിനിന്നും രാഷ്ട്രം വേണം. അറാഫി തതിനും രാഷ്ട്രംവേണം. എന്തുകൊണ്ട് തിബിത്തിന് ഒരു രാഷ്ട്രമായിക്കുടാ?

സായുധസേനയല്ല. ശമമാൻ ദലായ്ലാമയുടെ നയം. ഇന്ത്യയുടെ ഗാന്ധി യൻ പാരമ്പര്യം കൊട്ടിഡോഹിക്കുന്നവർക്ക് ഈ ശമപ്രധാനമായ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമാവേണ്ടതല്ലോ? നേരെ മരിച്ചാണ് കാണുന്നത്. നമ്മൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു രേഷൻകാർഡ് ഒഴികെ ഓന്നും കൊടുത്തിട്ടില്ല ഇന്ത്യയിൽ. സാധാരണ ഒരു തിരുവല്ലക്കാരൻ നമ്പുതിരിയുടെ ബുദ്ധിവെച്ചുകൊണ്ടു താൻ ചോദിക്കുകയാണ്. ശ്രീലക്ഷ്മിയിൽ ഭോംബുണ്ടാക്കുന്ന ബുദ്ധസന്ധാസിമാർ അഹിംസാപരമോധർമ്മ എന്നു പറഞ്ഞ് തമിഴരെ ഭോംബിട്ടുകൊല്ലുന്ന സമയത്ത് ദലൈലാമയെ സംസാരിക്കാൻ വിട്ടാൽ എന്തു സംഭവിക്കുമായിരുന്നു? ബുദ്ധസന്ധാസിമാരോട് സംസാരിക്കാൻ contigious വാലാസ് ആണോ വേണ്ടത്? അതോ രാഷ്ട്രിയപ്രവർത്തകരാണോ വേണ്ടത്? നമ്മുടെതായ ബന്ധനാംസ്കാരിക രിതിനാം കൈവിട്ടുകളിൽ. മറ്റാണ് ശ്രീസ് ആൺ. ഇന്ത്യക്ക് എവിടെയെ കൂലിയും spiritual brotherhood ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ശ്രീസിലാണ്. അതുപോലെ തത്ക്കാജാമേരിക്കയില്ലെങ്കിൽ വെദിക സംസ്കാരങ്ങൾ. ഇങ്ങനെയുള്ള പല കാര്യങ്ങളിലും ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയം അനധികാരി. എന്തുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ ഭാർഥനിക്കരാറും രാഷ്ട്രിയ പ്രബുദ്ധവാരുമൊക്കെ നയിച്ചിരുന്ന വിദേശനയത്തിൽ ഇന്ഹാതിരി ചിന്തകൾ അറുപതുകൊല്ലുമായിട്ടും കടന്നുവരാത്തത്?

: ഡോ. കെനനാർക്കോഗി

ഇപ്പറമ്പത് കാര്യങ്ങളോട് യോജിക്കുന്നു. അധികാരരാഷ്ട്രീയം, അധികാരബന്ധനങ്ങൾ ആണ് വിദേശനയത്തെ ഏറ്റവുംകൂടുതൽ ബാധിക്കുന്നത്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തില്ലെങ്കിൽ വിലയിരുത്തലിലാണ് തിബെ തതിനെപ്പറ്റി ജവാഹർലാൽ ടന്റു എടുത്തനിലപാട്. അതുപോലെതന്നെ പല കാര്യങ്ങളിലും blind spots ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇടക്കാലത്ത് ഈ രംഗത്ത് ഒരു ശ്രമം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നു പറയാം. അടക്ക ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്തുതന്നെ ജോർജ്ജ് ഫെർണാണ്ടസ്സിന്റെ വക ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതല്ലാതെ ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരു ഭോധവൽക്കരണമോ, വ്യക്തമായ ആശയരൂപീകരണമോ ഓന്നുംതന്നെ ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിട്ടില്ല. മനുഷ്യാവകാശലംഘനങ്ങൾ, ഇക്കൊള്ളജിക്കൽ മാത്രമല്ല ഡീതാരലംഘനമായുള്ള അവകാശലംഘനങ്ങൾ - ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങങ്ങളാണും ആരും ഉന്നയിക്കുന്നില്ല. തിബെത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി പറയാതെത്തന്നെ തിബെ തതിനെപ്പറ്റി ഉന്നയിക്കാവുന്ന ദട്ടവധി പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. അതുപോലും

ഇന്ത്യാ ഗവർമ്മേണ്ട് ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല എന്നത് ദൗർജ്ജയകരമാണ്. ഒരുത്രം മേൽക്കോയ്യമയുണ്ടെന്ന മട്ടിലാണ് നെഹ്രു അന്ന് നിലപാട്ടുത്തത്. പകേഷ് അതിനുശേഷം അവിട പല സംഭവങ്ങളും നടന്നു. മതപരമായ സാംസ്കാരികമായ, പരിസ്ഥിതിപരമായ കൂട്ടക്കൂൾ എന്നു ചില സംഘ ടനകൾ വിശ്വേഷിപ്പിച്ച് തരത്തിലുള്ള സാംസ്കാരികമായ നശികരണം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതേപ്പറ്റി തീർച്ചയായിട്ടും ശ്രീ. വിഷ്ണുനാരായാൺ നമ്പുതിരി ഉദ്ഘേണിച്ച രിതിയിൽ, അർഹമായതലങ്ങളിൽ ഉന്നയിക്കാൻ സർക്കാറിനു കഴിയണം. പകേഷ് പലപ്പോഴും ചെചനയുമായിട്ടുള്ള ബന്ധ തതിന്റെ പവർ പൊളിറ്റിക്ക്‌സിനിന്റെ - അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നത്.

ചെചനീസ് സാമാജ്യം എന്നാക്കേ പറയുന്നോൾ അല്പം വിശദീകരണം ആവശ്യമാണ്. കാരണം ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇന്ത്യ സാമാജ്യത്വം എന്നു പറയുന്നോൾ, സാമാജ്യത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ അഭിപ്രായ ദിനതകളും പാകപ്പീഡികളും വരാറുണ്ട്. ഇന്ത്യ, അയൽരാജ്യങ്ങളുടെ കാര്യ തതിൽ സാമാജ്യത്വം ശൈലിയിലാണ് പെരുമാറാർ. ചെചന തായ്വാനെ പുറി പറയുന്നോഴാക്കേ സാമാജ്യത്വരീതിയിൽ പെരുമാറുന്നു. തിബറ്റിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വംശഹത്യപോലെയുള്ള നടപടികൾക്കെതിരെ മനുഷ്യവ കാരകമില്ലെന്നിൽപ്പോലും ഇന്ത്യ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. അത് നിർഭാഗ്യ കരമാണ്. പകേഷ് നമ്മുടെ ആളുകൾ വിദേശകാരുമെന്നും പറഞ്ഞ് കുറേ പേരുകൾ വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന അത്രരം പ്രശ്നങ്ങളിൽ കുറെക്കുടെ ചർച്ച ആവശ്യമാണ്.

അയൽപക്കത്തുള്ള രാജ്യങ്ങളെ ഇങ്ങനെ അവഗണിച്ചു എന്നത് ഇന്ത്യക്കെതിരെയുള്ള ശക്തമായ വിമർശനമാണ്. ഇതേപ്പറ്റിയൊന്നും നമ്മുടെ മാധ്യമങ്ങളിൽ കാര്യമായൊരു ചർച്ചയും വരുന്നില്ല.

— ४४ —

സാമ്പത്തികരംഗം - സമർപ്പത്രന്ത്രിക്കേണ്ട ഇര*

കെരളത്തിൽ, മഹാത്മാ വാദശിക ബജറ്റിലും അവർത്ത എഴുപ്പത്തുകൊന്തിലും വരുന്ന തുകയുടെ അധികതയും കൈയ്യാളുന്നത് ഒരു ദത്താർത്ഥിയാണ്. ഇന്ത്യാരാജ്യം, കേരളം, എന്നു പറയുന്നത് ഒരു പ്രഭ്രാക ജീല്ലയിലെ ഒരു പ്രഭ്രാക പട്ടികബോർഡുനും അവരുടെ വിഷയം.

പി.എ. വാസുദേവൻ

കൂടുകക്ഷിഭരണത്തെ രണ്ടുതലത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യാം. അതിന്റെ സമൂലഭാവം യോ. നെന്നൊൻ കോണി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹ തേതാട വിഷണു ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ കിഴക്കൻ രാജ്യ അള്ളുടെ ഇടയിൽ, പരസ്പരബന്ധം പുലർത്തുന്ന ഒരു സംഘാതമുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ സമൂച്ചയത്തിൽ, എന്തുകൊണ്ട് ഇന്ത്യയും ചെന്നയും മറ്റു രാജ്യങ്ങളും തമിലുള്ള ഒരു കിഴക്കൻ കൂട്ടുമുന്നണി ഉണ്ടാകുന്നില്ല? രണ്ടാമത്തേത് സുക്ഷമതലരുപത്തിലുള്ളതാണ്. ഇന്ത്യയിലെ രാജ്യിയ തത്തിൽ നിലനിന്നുവരുന്ന താൽക്കാലികങ്ങളായ കക്ഷിരാജ്യിയബന്ധങ്ങൾ. ഇത് താരതമ്യേന അപ്രധാനമെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും ദൈനന്ദിന ജീവി തത്തിൽ സാധാരണക്കാരെ ബാധിക്കുന്ന ഒട്ടറെ കാര്യങ്ങളിൽതില്ലെന്ന്. ഇതിന്റെ സമൂലതലത്തിൽ എന്നേപ്പോലുള്ള എഴുത്തുകാരുടെ എഴുത്തിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ചിന്തയിൽ സംഭവിക്കുന്നത്, കിഴക്ക് പടിഞ്ഞാറ് എന്ന ധൈവി കരണ്ടതിന്റെ ചിന്തയാണ്. അതിനൊരുടം കാരണവുമുണ്ട് മനുടെ മുന്നിൽ. എൻപതുകളുടെ മധ്യത്തിൽ തുടങ്ങി ഇപ്പോൾ വളരെ സജീവമായിട്ടുള്ള ലോകവ്യാപാരസംഘടനയും യുറോപ്പൻ യൂണിയനും കൂടി

*എൻ വി കൃഷ്ണവാരിയർ സംബന്ധിക്കുന്ന പി. കെരൾന്റും ട്രസ്റ്റി രണ്ടും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ, 2004 കെട്ടാബെറിൽ, തൃശ്ശൂർ ശ്രീകൗണ്ഠവർമ്മ കോളേജിൽ സംഘടിപ്പിച്ച എൻ.വി. അനുസ്ഥാന സമ്മേളനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി. “കൂടുകക്ഷിഭരണം - ബാധ്യതകളും സാധ്യതകളും” എന്ന വിഷയത്തിൽ നടത്തിയ സെഫിനാറിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം.

നടത്തുന്ന അവിഹിതമായ സാമ്പത്തിക അധിശത (economic hegemony)മാണത്. മറുവശം ബാക്കിലോകം (rest of the world) എന്നു പറയാവുന്ന കൂട്ടരും. ഈതൊരുവലിയ യാമാർത്ഥമുമാണ്. ഈ യാമാർത്ഥ തതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് സൈഖാനിക നങ്കുരം (the historical anchorage) എന്നു പറയുന്ന വിപണിയുടെ ഒരു ധനശാസ്ത്രവുമാണ്. വിപണിയുടെ ധനശാസ്ത്രം, സാധാരണ അർത്ഥത്തിൽ ലളിതമായ ഒരു തർക്ക ശാസ്ത്രമാണ്. ലളിത തർക്കശാസ്ത്രമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നത് സാധന അശ്രദ്ധ വിപണിയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരികയും ആവശ്യത്തിനുസരിച്ച് ആളുകൾ വാങ്ങുകയും, വാങ്ങുന്നവരും വിൽക്കുന്നവരും തമിലുള്ള ബന്ധങ്ങളുടെ ശക്തിക്കും ശക്തിക്കുവിനും അനുസരിച്ച് സാധനങ്ങളുടെ വില ഉണ്ടാവുകയും ആളുകൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വളരെ ഒഴു ആയിട്ടുള്ള ഒരവസ്ഥമാണ്. പകേജ് അവിടെ നമ്മൾ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന മറ്റാരു കാര്യം സംഭവിക്കുന്നു. ഈ വിപണിയെന്നതിന് ശരിയായ ഒരു നിർവ്വചനമില്ല. പ്രാഭേദികമായ ഒരു മുർത്തരുപാ വിപണിക്കുണ്ട്. അതാണ് ധനശാസ്ത്രത്തിലെ പാംപുസ്തകങ്ങൾ കൂട്ടിക്കർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന നാലും. ഒരു പകേജ് ഗതാനുഗതിക്കത്തിൽ മാത്രം മുഴുകാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ദേഹാപകൾ പതിപ്പിക്കുന്നതും അതുതന്നെന്നാണ്. എങ്കിലും അതോരു ബന്ധസമുച്ചയം കൂടിയാണ് എന്നതാണ് അതിലുള്ള ഒരു പ്രശ്നം എത്രതാരു വിപണിയും ഒരു ബന്ധസമുച്ചയമാണ്. ബന്ധങ്ങളുടെ ഒരു കൂട്ടമോ കൂനാരമോ ആണ് അത്. നമുക്കെന്നുകൂലമായ വിധത്തിൽ അത് നമ്മൾ മാറ്റിയെടുക്കുകയാണ്. മാനിപ്പുലേറ്റ് ചെയ്യുകയാണ്. പ്രകൃത്യാ ഉള്ള ഒരു വളർച്ച എത്തുന്ന അവസ്ഥയ്ക്ക് വിപണി എന്നുള്ളത്. എൻപതുക്ക ഒരു മധ്യത്തിനുശേഷം ഇന്നുവരെയുള്ള അനുഭവങ്ങളിൽനിന്ന് നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണത്. വിപണി സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ്. പല ഉദാഹരണങ്ങളും പറയാൻ സാധിക്കും. ഒരുദിവസം രാവിലെ ഡൽഹി തിരി ഉള്ളക്കിഴങ്ങിനു വിലകുടുന്നു. അങ്ങനെ ഒരവസ്ഥ നമ്മൾ കാണുകയുണ്ടായി. ഉപ്പ് ഉള്ളപ്പാർപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് ഉപ്പിന് ഓരോ ഉറുപ്പിക; മാർക്കറ്റിൽ പതിനഞ്ചുരുപ്പിക; പതിനാറുരുപ്പിക. അത് ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരവസ്ഥയുണ്ടാകുന്നു. വിപണിയെന്നത് പ്രകൃത്യാലുള്ള ആദാന പ്രദാനങ്ങളുടെ പാരസ്പര്യത്തിൽ നിന്നോ പരസ്പരശക്തിയുടെ ഏറ്റക്കുറവിൽ നിന്നോ സംഭവിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയ്ക്ക് എന്നർത്ഥം. അവിടെ സംഭവിക്കുന്നത് ഇതിനു പിന്നിലുള്ള കുറേ ശക്തി കളുടെ പിടിവലികളിൽനിന്ന് മറ്റൊരു ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വരുകയും അതിനു

പിന്നിൽ അതിലും വലിയ ഒരു ശക്തി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന താണ്. ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ഒരു കാര്യമാണ്: ലോകത്തിലെ സമൂലതലത്തിലുള്ള ഈ കുട്ടായ്മയുടെ അവസ്ഥ മാർക്കറ്റ് ഫിലേമെൻ്റ് ലിസ്റ്റിൽ നിന്ന് സംഭവിക്കുന്നതാണ്. അത് എവിടെ വരെയെത്തി? ഈ കുട്ടമുന്നണിയിലെ രാജ്യങ്ങളുടെയൊക്കെ പ്രശ്നം, തങ്ങൾക്കെന്നുസ്വരൂപം മായ ഒരു ലോകവും അതിനുസ്വരൂപമായ ഒരു വിപണിയും സ്വഷ്ടിച്ചെഴുക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നതാണ്. യുറോപ്യൻ വിപണിയും അമേരിക്കയും അതിനൊരു വലിയ ഉദാഹരണമാണ്. ഇതിൽ അവരുടൊക്കിയെ ടുതിട്ടുള്ളത് സാമ്പത്തികമായ ഒരു കുട്ടമുന്നണിയാണ്. സത്രന്തവ്യം പാരതലം (free trade area) എന്നു പറയുന്ന F.T.A. മുൻഗണനാധിക്ഷിതവ്യാപാരതലം (പ്രിഫറൻഷ്യൽ ട്രെയ്സിംഗ് എന്നിൽ) എന്നു പറയുന്ന P.T.A. എന്ന സ്ഥാപനം, അതിനും മീതയുള്ള ക്ലാംസ് യൂണിയൻ എന്നു പറയുന്ന ഒരു മുന്നണി, അതിനുംമീതയുള്ള ഇക്കണ്ണാമിക് യൂണിയൻ എന്ന രേഖപ്പെടെ, അതിനും മീതയുള്ള ഇക്കണ്ണാമിക് സൊസൈറ്റി എന്ന രേഖപ്പെടെ സ്ഥാപിച്ചു. ഇതൊരു മുന്നണിയാണ്. ഇതിലെപ്പോഴും സംഭവിക്കുന്നത് നിങ്ങളും തങ്ങളും എന്നാരവസ്ഥയാണ്. ഇതിനിടയിൽ വലിയ രാജ്യങ്ങൾ അവനവെൻ്റെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ട വലിയ സാമ്പത്തിക കുട്ടമുന്നണി ഉണ്ടാക്കുകയാണ്. അതേതാണ് ലോകത്തിന്റെ ഇടതുണ്ടായതിന്റെ കുറച്ചപ്പുറത്തുവെച്ച് ഒരു വെട്ടുവെട്ടിയാൽ അതണ്ണനെ പോവുകയും ചെയ്യും. ഇതിൽ എറ്റവും നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്നത് ചെറിയവർക്കാണ്. ചെറിയവരെന്നു പറയുന്നതിൽ കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങൾ മുഴുവൻ പെടുന്നില്ല എന്നുള്ളതുമുണ്ട്. അതിൽപ്പോതെ ചിലവസ്തുക്കൾക്കും കിഴക്കൻ പുലികളെന്നു പറയുന്ന കൊറിയയോ അതബ്ലൂക്കിൽ ജീപ്പാനോ, ചെചാനയോ. അവരുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ വേരെയാണ്. അവർ ആ കുട്ടമുന്നണിയിലുമില്ല, ഈ കുട്ടമുന്നണിയിലുമില്ല എന്ന ഒരു കുട്ടായ്മ അങ്ങനെയും നിലനിൽക്കുന്നു.

പിന്നെ നിഷ്കാസിത്തരെന്നു പറയാവുന്ന മറ്റൊരു കുട്ടർ. ഇവിടെ വേരോരു തമാശകൂടി സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ആശോള സാമ്പത്തിക സംയുക്തി (economic coalition)യിൽ ഒരു ഭാഗം സത്രന്തവ്യാപാര ചടക്കു ചിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നോൾ അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് നമ്മൾ തിരിച്ചുചേജിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്. ആരുടെ ലോകം? Who's world you mean? ഇത് ഓംചേരിയുടെ നാടകത്തിൽ ആരുടെ സ്വാത്ര്യ്യം എന്നു ചോദിക്കുന്നില്ല, എന്നാണ് സ്വാത്ര്യ്യം കിട്ടിയത് എന്നു ചോദി

ചുപ്പോൾ? നമ്മൾ ആ കളിയുടെ പുറത്താണ് നിൽക്കുന്നത് എന്നതാണ് തിനു കാരണം. എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും കളിക്കുപുറത്തു നിർത്താവുന്ന ഒരു കൂടുകെട്ട് അപ്പുറിത്തു നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൃഷിയാ യാലും, ആരോഗ്യമായാലും, വിദ്യാഭ്യാസമായാലും എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും മനുഷ്യന് ശേഷിയില്ലാത്തവരെന്ന പറന്തൗള്ളുന്ന ഒരു സ്വന്ധായം, ക്രയശേ ഷിയില്ലാത്തവരെന്ന പുറത്തൗള്ളുന്ന ഒരു സ്വന്ധായം, അധികാരമില്ലാത്തവരെന്ന പിനിമയമുല്യം (exchange power) ഇല്ലാത്തവരെന്ന പുറത്തൗള്ളുന്ന ഒരു സ്വം. സ്വതന്ത്രവ്യാപാരം എന്നു പറയുന്നതോ? ഒരു രാജ്യത്തിൽ കൂടുത ലുള്ള സാധനങ്ങളെ മറ്റാരു രാജ്യത്ത് സ്വതന്ത്രമായി കൊണ്ടുപോയി ചെലവഴിക്കുകയും അവനെക്കാണട് വാങ്ങിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവൻ്റെ നിലനിൽപ്പിനെ അപകടത്തിലാക്കുന്ന, അവന്റെ തൊഴിലില്ലാതാക്കുക, അവൻ്റെ ഉപഭോഗമില്ലാതാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ ചട്ടക്കുട് (ഹൈ റിംബർക്ക്) ഉണ്ടാക്കുന്ന തന്ത്രമാണത്. ഈനി ഇവരുത്തമിലോ? ഇവർ തമിലും മത്സരം ഉണ്ട്. ഒരു കൂടുമുന്നണിയിലും പരസ്പര സ്നേഹമോ വിശ്വാസമോ ഉള്ള ബന്ധമല്ല ഉള്ളത്. Every coalition is a rape and not a successful marriage എന്നു പറയാറുള്ളത് വളരെ ശത്രയാണെന്ന്, സാമ്പ തതിക കാര്യവിശകലനത്തിലുള്ള എൻ്റെ പരിമിതമായ പരിചയത്തിൽ, ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതാണ് യുറോപ്പൻ യുണിയനും അമേരിക്കയും തമിൽ നടക്കുന്ന പിടിവലിയുടെ ഒരു ഭാഗം. കാർഷികമേഖലയിലെ സബ്സിഡി കുറയ്ക്കുക, കാർഷിക മേഖലയിലെ സഹായങ്ങൾ കുറക്കുക എന്നൊക്കെ നമ്മളോടു പറയുന്ന അമേരിക്ക, കൃഷി ചെയ്യാതിരിക്കുന്ന തിനുപോലും കോടിക്കണക്കിനു യോള്ളൽ സബ്സിഡി കൊടുക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമാണ്. ആഫ്രിക്കയിലെ കൃഷിയെ പൊളിക്കാൻവേണ്ടി സന്താം നാട്ടിലെ ഇരുപത്തയ്ക്കാരിനേതാളും മാത്രം വരുന്ന കർഷകന് രണ്ടുലക്ഷം ഡോളർവച്ച് സബ്സിഡി കൊടുക്കുന്ന ഒരമേരിക്ക. വാസ്തവത്തിൽ, ഒരു വശത്തെ തുടച്ചു നീക്കാനുള്ള ശ്രമം. യുറോപ്പിൽ സാമ്പത്തിക കമ്മി വന്ന പ്രോൾ പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ വെൽഫേറ ആക്ടിവിറ്റീസ് മുഴുവൻ നിർത്തി വന്നാൽ എം.എം.എഫ് സഹായിക്കാം എന്ന്. അപ്പോൾ ഒരു മുന്നണി യുടെ ഉള്ളിലും വേറാരടി നടക്കുകയാണ്. അതായത് സ്ഥലമാത്രയിൽ സംഖിച്ചിട്ടുള്ള ആർത്ഥികമായ താൽപര്യങ്ങൾ, ഒരാൾ ഒരാളെ കീഴ്ചപ്പെടുത്തുക എന്നതിലേക്കാണ് അവസാനമായിട്ട് കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നത്. മത്സ രശ്ശി വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നുതനെ. നിർവഹണക്ഷമത (competency) എന്നും അഭിഗ്രഹ്യത (accessibility) എന്നുമുള്ള രണ്ട് പ്രയോഗങ്ങൾ

കൊണ്ടാണ് അവരതിനെ മറികടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. കൈയിൽ പണമുണ്ടാക്കിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ആക്സസ് ചെയ്യാം. മത്സരഗേഷി ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് കുടുതൽ വിൽക്കാം. ഈതു രണ്ടുമാണ് സാധാരണനിലയിൽ. പക്ഷേ ഇതിനിടയിൽ രണ്ടുപേരുക്കുമിടയിലുള്ള ലവൽ സ്ക്രൈഞ്ച് ഫീൽഡി നെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാതിരിക്കുന്നോൾ, ഒരു സമതലത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാതിരിക്കുന്നോൾ സംഭവിക്കുന്നത് ഒരു കുത്തകയുടെ ഉയർന്നു വരലുമാണ്. മൊണോപൊളിയിൽ വരുന്നത് രണ്ടുകാരുണ്ടാണ്. ഓരാൾ പറയുന്നതിനും ഓരാൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനും പകർമ്മില്ലാതിരിക്കുകയും, രണ്ടാമത് ഓരാൾ വിൽക്കുന്ന സാധനത്തിന് പകർമ്മില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രഹസ്യമായ ഒരുപാട് സിഖാന്തങ്ങൾ ഇടുന്ന പിൻവലം അവർക്കുണ്ട്. അതിൽ ചിലതൊക്കെ ചികഞ്ഞടട്ടുത്ത് നമ്മൾ പുനർവിചിന്നന്തതിന് വിധേയമാക്കുന്നു. മെക്കാഡോ തുടങ്ങിയ വർ എഴുതിയ സിഖാന്തങ്ങൾ കുത്തിപ്പൂക്കി എടുത്ത്, നമ്മുടെ കാലാല ട്രാംബില ധാമാർത്ഥ്യങ്ങളുമായി ഒരുക്കാലത്തും ദോജിച്ചുപോവുകയില്ല എന്ന് സെസഖാന്തികമായി തെളിയിച്ചു കൊടുക്കുകയും മത്സരിക്കാനുള്ള ശേഷിയും, ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള ശേഷിയും വിശേഷടക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണ് നാം നടത്തുന്നത്. ഈതു ഒരു ലോകയാമാർത്ഥ്യമാണ്. അതിന്റെ പിറകിൽ അടിസമാനമായിട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക താൽപര്യങ്ങൾ തന്നെ. അതുപരിധാൻ കാരണം കിഴക്കൻ ധാമാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കുന്നയാണ്. ചെന്നയേപ്പാലുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിന് എതിരായി സത്യത്തിൽ വരേണ്ടത്, ഒരു ശത്രു എന്നു പറയേണ്ടത്, ശത്രു ആവേണ്ടത് അമേരിക്കയാണ്. ലോകവ്യാപാരത്തിൽ രണ്ടു ശതമാനമേ ചെപനയ്ക്ക് ഇപ്പോഴുള്ളൂ. അതു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ അവർക്കു സാധിക്കുമായിരിക്കും. അവർക്ക് വികസനവും സാധിക്കുമായിരിക്കാം. പക്ഷേ ചെന്നയുമിപ്പോൾ മനുഷ്യനെ നിരസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വികസനത്തിന്റെ പാതയിലാണെന്നു തുറന്നു സമർക്കിക്കേണ്ട സത്യമാണ്. ചെന്നയിലെ വികസനത്തിന്റെ 40% മനുഷ്യന്റെ സംഭാവനയല്ല, മനുഷ്യ ചെതന്യത്തിന്റെ സംഭാവനയല്ല. അത് മുലധനത്തിന്റെ സംഭാവനയാണ്. അതുതന്നെയാണ് കിഴക്കൻ ഏഷ്യയിലെ ദുരിതങ്ങൾക്ക് കാരണം. ഇതിന്റെ അടിയിൽ ഒരു ചെറിയ നയവ്യത്യാസമാണ്. ചെന്ന അമേരിക്കയുമായി അൽപ്പം ഇടനേതു ഒരു ഘട്ടമുണ്ടായി. ആ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ പെട്ടെന്ന് ചെന്നയിൽ F.D.I (ഫോറിൻ ഡയറക്ട് ഇൻവെസ്ട്മെന്റ്) എയറ്റിക്ക് തകർന്നു. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും മുലധനം പിൻവലിക്കുകയും അത് ജപ്പാനിൽ മുട്ടി പസിഫിക്കിന

പൂറ്റത് കടക്കുകയും അറ്റലാർഡിക്കിനെ ഓരോപ്പിനെ മുഴുവൻ ബാധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു സെക്കൻഡുകൊണ്ട് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള മുന്ന സ്ഥിരിലെ ഒരു ചെറിയ തെറ്റിഖാരണയുടെ ഫലമായുണ്ടായതാണിത്. ചെന്നെയെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന ഈ തന്റെ ചെന്നെയുടെ ശത്രു അമേരിക്കയെല്ലു, ചെന്നെയുടെ ശത്രു ഇന്ത്യയാണ്, അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലെയുള്ള രാജ്യങ്ങളാണ് എന്ന് വരുത്തിത്തീർത്തു. ഈത് രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തിക വുമായ ഒരു ആഗോള വാസ്തവമായിട്ടാണ് ഞാനറിയുന്നത്. കൊറിയ യിൽ നിന്നുവരുന്ന സാധനം, ചെന്നെയിൽ നിന്നുവരുന്ന സാധനം, സിംഗ് പൂരിൽനിന്നു വരുന്ന സാധനം ഇതൊക്കെ ഇന്ത്യയിലെ കൂഷിക്കാരന്മേരും ഇന്ത്യയിലെ സാധാരണക്കാരന്മേരും നടക്കല്ലും തകർക്കുന്നവയാണ്. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ ശത്രു ചെന്നെയാണ്. ഈ പ്രത്യുക്ഷത്തിലെ ശത്രുവിനെ അറുപതുകൾക്കുമുമ്പ് മറ്റാരു യുനിയൻ, മുന്നണിബന്ധ തതിന്മേരും ഭാഗമായിട്ട് വളർത്തിയെടുക്കാൻ അവർക്കു സാധിച്ചു എന്നതാണ് സത്യം. ആലോച്ചിച്ചു നോക്കിയാൽ നമ്മൾ അമേരിക്കയെ എത്രമാത്രം കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നുവോ അത്രയാക്കെ ശത്രുതാമനോഭാവം നമുക്കുതോന്നേണ്ടത് ഈ ചെന്നെയാടോ അല്ലെങ്കിൽ വെറും ട്രേഡിങ്ങ് എരിയ ആയി ടുള്ള സിംഗപ്പൂരിനോടോ ആണ്. ഇങ്ങനെ രാഷ്ട്രീയമായിട്ടുള്ള ഒരു താൽപ്പര്യത്തെ പുറത്തെത്തുക്കു കാണിക്കാതെ അതിനെന്നെയാക്കെ ബാധിക്കേണ്ട ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരു ആർത്ഥികമായ താൽപ്പര്യം വെച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ലോകം മുഴുവൻ ഒരു കുടുമ്പനണിയുണ്ടാക്കാൻ പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചു. ഇതിന് അവരെ മുഴുവൻ കുറും പറയുന്നില്ല. നമ്മുടെ താൽപ്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ നമുക്ക് സാധിച്ചില്ല എന്നത് വലിയൊരു കാര്യമാണ്. ഈ ആഗോള സാമ്പത്തിക യാമാർത്തമ്പ്രതിന്മേരു മുന്നണിക്കുടിൽ നമ്മുടെ കുടെയുള്ളവന്മേരു കുടുവിട്ട് മറ്റാരുത്തവന്മേരു കുടെ ചാടാനുള്ള ശ്രമമാണ് നമ്മൾ നടത്തിയത്. അതിൽ ഏറ്റവും പുതിയ ഉദാഹരണം എന്നു പറയുന്നത് കഴിഞ്ഞ ജൂലൈയ് മുപ്പത്തിയെയാനിനു ജനീവയിൽ നടന്ന ഒരു കമ്യാണ്. നമ്മൾ ഈ ലോകത്തിലെ എഴുപത്തും തൊണ്ണൂറും വരുന്ന ഒരു സംഘത്തിൽ നിന്ന് ദൂരയിക്ക് ഒരു ചാട്ടംപാടി അമേരിക്കയെപ്പോലുള്ളു നാലുരാജ്യങ്ങളുള്ളു ഒരു കുട്ടത്തിൽ അഞ്ചാമനനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ നമ്മൾ ഈ മുന്നണിയുടെ സകല നിയമങ്ങളും തെറ്റി കുകയും ചെയ്തു. സാമ്പത്തിക യാമാർത്തമ്പ്രങ്ങളുടെയും, സാമ്പത്തിക താൽപ്പര്യങ്ങളുടെയും സകല മുന്നണികളേയും തെറ്റിക്കുകയും നേരെ അപ്പൂറത്തെക്കുചാടി അവരുടെകുട (F.I.P) five interested parties എന്നു

പറയുന്ന ശൃംഗിൽ ചേർന്ന് ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾക്കെതിരായിട്ടുള്ള ഒരു കരാറിൽ എതാണ്ടുവരു കോടിയോളം വരുന്ന ജനങ്ങളെ തുലയ്ക്കാവുന്ന ഒരു കരാറിൽ ജുലായ് മുസ്തതിയെയാനിന് ഷ്ടൈവെച്ചു. അതാസ്ത് ഞനാം തീയതി അത് പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിവരം നമ്മുടെ പാർഡിമെൻ്റ് മെസർമാരുപോലും അറിയ്തിരുന്നില്ല എന്നതാണ് സത്യം. അപോൾ ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായിട്ടുള്ള താൽപ്പര്യം എന്നാണ്? അവ രിണ്ടിട്ടില്ല അത്. ഒരു ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പരമാവധി സത്യമെന്നാലു തിന്റെ സുതാരൂതയാണ്. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അസ്തിത്വമെന്നാലുതാണ്. അതുപോലുമില്ലാതെ, ഇതിനുമുമ്പും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്, 741 ഇന്നങ്ങളുടെ controlled ലിറ്റിൽനിന്ന് അതിനെ ഓപ്പൻ ജനറൽ ലിറ്റിലേക്കുമാറ്റിയ ദിവസം സംഭവിച്ചത് വണ്യഹാരിലെ ഇന്ത്യയുടെ വിമാനം തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ ദിവസം ആരുമരിയാതിരിക്കാൻ ഷ്ടീട് ഒരു കരാറുണ്ടാക്കിയ താണ്. അന്ന് ആരു പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം ഈ കരാരൊപ്പിട്ട് വിവരം പാർലിമെന്റ് കഴിയുന്നതുവരെ പുറത്തു പറയരുതെന്നുമാത്രമാണ്.

എന്തുതാൽപ്പര്യത്തിലായിരിക്കണം ഒരു ആഗ്രഹാളം സാമ്പത്തിക മൂന്നാണിയുണ്ടാവേണ്ടത് എന്ന് നമ്മൾ ആദ്യം തിരുമാനിക്കണം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ എത്രയോ കോടിവരുന്ന ജനങ്ങളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങളാണ്ടോഡാ നമ്മൾ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത്. അതു നടക്കുന്നില്ല എന്നത് ഒരു ലാം. പിന്നെ മറ്റാന്, മറ്റാരുതരം കുടുമ്പനാണിയുണ്ടാക്കുന്നത് നാട്ടിനകത്തുള്ള ആർക്കാർ വിദേശ താൽപ്പര്യങ്ങളുമായി കൂടുചേരുന്ന തരത്തിലുള്ളതാണ്. A.D.B-ക്കുവേണ്ടിയും എക്സ്പ്രസ്സ് ഹൈവേക്കുവേണ്ടിയും അതുപോലെ ഫൂച്ചിമടയിലെ കമ്പനിക്കുമൊക്കെ വേണ്ടിയുള്ള ന്യായമായ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി സമരം നടക്കുന്നോൾ അതിന് അപ്പുറതേക്കുള്ള ഒരു താൽപ്പര്യം അതിനു വരികയും ചെയ്യുന്നു. അപോൾ എവിടെയെങ്കാരെയാം സത്യമായ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കുപുറിത്തുള്ള ചില കുടുക്കുകൾ സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നമ്മൾ കാണുകയാണ്. അത് മറ്റാരു രാജ്യത്ത് പുറത്ത് അമേരിക്കക്കാരനാണെങ്കിൽ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു കള്ളണ്ട് ഏറ്റവും വലിയ താൽപ്പര്യം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മൾട്ടിനേഷൻ ഏറ്റവും വലിയ താൽപ്പര്യം എങ്ങനെ ലോകത്താകമാനമുള്ള സമ്പത്ത് കവർന്ന് തന്റെ താക്കാം എന്നതാണ്. അതവരുടെ നിയോഗമായതുകൊണ്ടതിനെ നമ്മൾ കുറം പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ അതിനവരെ സഹായിക്കുന്നതിന്, അകത്ത് മറ്റാരാളുണ്ടാകുന്നു എന്നു പറയുന്നത് അതിലും ഹീനമായ മറ്റാരു കുടുക്കെട്ടിന്റെ സന്തതിയാണ്. വളരെ അവിശ്വാസമായ കുടുക്കെട്ട്. ആ കുടുക്കെട്ട്

അപ്പുറത്തുള്ളത് ഇവിടെയും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മുന്നണി തെന്നതിൽ അർത്ഥവ്യാപ്തി എനിക്കിനിയും മനസ്സിലായിട്ടില്ല എന്നതു കൊണ്ടാണ് തൊനിങ്ങെനെ ത്പിത്തടങ്ക് സംസാരിക്കുന്നത്. കാരണം സാധാരണ മുന്നണിയെന്നു പറയുന്നതിന് ഒരുമായം നമ്മുകൊക്കേയിരാം. ഒന്നുകിൽ എൻ.ഡി.എ., അല്ലെങ്കിൽ യു.പി.എ., അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ എൽ.ഡി.എഫ് അല്ലെങ്കിൽ യു.ഡി.എഫ്. ഇതിനോക്കേ അപ്പുറത്ത് നമ്മൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ചിന്തിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണോ എന്നും സംശയം. ചിന്തിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ഇത് വളരെ പ്രത്യുക്ഷമായ കാര്യമാണ്. പ്രത്യുക്ഷമല്ലാത്ത ഒരു കാര്യമാണ് അപ്പുറത്തു നിൽക്കുന്നത്. കാരണം ഈ കുടുക്കെടുകൾ ദേശാന്തരരലത്തിൽ മറ്റാരു അർത്ഥവിത്താനതോടുകൂടി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. 1960-കളിൽ നടന്നാരു കുടുക്കെടുക്കേണ്ട കെടുതി ഇന്ന് നമ്മൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ആ കുടുക്കെടുക്കേണ്ട മലമാണ് പിങ്കപോങ്ക് കുടുക്കെട്. പിങ്കപോങ്ക് കുടുക്കെടുലാണ് ചെന്ന തിലേയ്ക്ക് മർട്ടിനേഷനുകൾ അപുതുകളുടെ അവസാനം പ്രവഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത്. അതിൽ ദുഷ്പദലങ്ങൾ കുറെയെയാക്കേ നമ്മളും അനുഭവിക്കുകയുണ്ടായി. ടിയാനെൻമാൻ സ്ക്കരയറിൽ സാതത്ര്യം എന്നു പറയുന്നത് സിദ്ധാന്തം അനുഭവിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള സാധാരണജീവിതത്തിന്പുറത്തെന്നുമല്ല എന്ന നമ്മേളെ യർപ്പിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള നന്നിനെന്തിരായി അൽപ്പം കുടി സാതത്ര്യം എന്ന പദം ഒരു ചെറിയ തലമുറ പറയാൻ തുടങ്ങുന്ന 30കളിൽ എന്നു പറയുന്നത് അവിടെ സമരം ചെയ്തത് ചെന്നതിലെ കുടി കളല്ല അമേരിക്കൻ കുട്ടികളായിരുന്നു എന്നതാണ്. അപുതുകൾക്കു ശേഷം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മറ്റാരു കുടുക്കെടുക്കിൽ ചെന്നയിൽ ജനിച്ചിട്ടുള്ള കുടി കളിൽ പലരും അമേരിക്കക്കാരുടെ കുട്ടികളായിരുന്നു. തൊനിതു പറയുന്നത്, ജനിതകതലത്തിലായാലും ശരി എത്തനിക് ആയിട്ടുള്ളതായാലും ശരി, രാശ്ശീയമായാലും ശരി, സാമ്പത്തികമായാലും ശരി, നവാശശാസ്ത്ര പരമായാലും ശരി എത്തുതലത്തിലായാലും വിവിധതരത്തിലുള്ള ചെറിയ ചെറിയ കുടുക്കെടുകളുണ്ടാക്കിയെടുക്കുകയും മേക്കാതലത്തിൽ നന്നായ ഒരു സാതത്രമായ സാമ്പത്തിക മേഖലയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നോർത്തെന്ന ഇടയിൽ ചിലചില കുടുക്കെടുകൾ വേറെ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ റിജിയനൽ ട്രെയിനിങ്ക് ബോക്കുകളുണ്ട്. അവ സാമ്പത്തിക താൽപ്പര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ലോകത്തിൽ എല്ലാവർക്കും എല്ലാ രാജ്യത്തും ഒരേമാതിരി സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോവുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യാമെന്നും അതിനു നിയന്ത്രണമില്ല എന്നും പറയുന്നോർത്ത് അതിനു കരിഞ്ഞിരുന്നു കുടുക്കെട് വേറാന്. അമേരിക്കൻ എന്നു പറയുന്ന കുടു

കെട്ട് വേരോന്ന്. കാനഡയിൽ നിന്നാരംഭിക്കുന്ന അമേരിക്കയുടെ ഒരു പ്രൈഡത്തിലെ സോൺ ഉണ്ടാക്കുകയും ആ സോൺിൽ മെക്സിക്കോ എന്ന ചെറിയ രാജ്യത്തെ വിശുദ്ധയുകയും ചെയ്തു കഴിയുന്നതോടുകൂടി ലോകത്തെ മുഴുവൻ വിശുദ്ധങ്ങാൻ കഴിയുമെന്ന സാമ്പത്തിക താൽപ്പര്യത്തിന്റെ ഒരു കൂടുമുന്നണി അങ്ങനെ. ആ സമയത്തുതന്നെന്നയാണ് യുറോപ്യൻ മുന്നണിയെന്നു പറയുന്ന ഏഴുരാജ്യങ്ങളുണ്ടാവുന്നത്. അപ്പോൾ ബീട്ടു പറയുന്നു, മറ്റൊള്ള രാജ്യങ്ങളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്ക് ഭോഷമായതുകൊണ്ട് കെടുക്കുന്ന കെട്ടാൻ എന്ന്. ഒരു ഇക്കണ്ണാമിക് കൊയലിഷൻ നടക്കുന്നത് സാർത്ഥക തതിന്റെ താൽപ്പര്യമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അതിലും വലിയ സത്യങ്ങളില്ല എന്നതാണ്. കാരണം എല്ലാം പണ്ണത്തിന്റെ കാര്യത്തിലെത്തുംപോൾ മറ്റു തരത്തിലുള്ള താൽപ്പര്യങ്ങളും കൂടുകെട്ടുകളും അർത്ഥരഹിതമാകുന്നു. അതുതന്നെന്നയാണ് ചെന്നയ്ക്കുണ്ടായ പ്രശ്നം. ചെന്നയ്ക്ക് കിഴക്കിന്റെ താൽപ്പര്യം സംരക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല. ഓഷ്യൻ റിം ടെക്നോളജിക്കൾ ഇക്കണ്ണാമിക് കമ്മ്യൂണിറ്റീസിനെക്കുറിച്ച് നേൽസൺ മണ്ണേഡല പറയുകയുണ്ടായി. ഈ കടലിന്റെ ഓരത്തു കിടക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളോക്കെക്കുടി നമുക്കെന്തു കൊണ്ട് ഒരു പൊതുതാൽപ്പര്യമുണ്ടാക്കിക്കൂടാ? അതിൽ ജപ്പാനും, നിങ്ങളും ഞങ്ങളുമെങ്കിയുണ്ടാവും. നമ്മളാക്കേ ദരിദ്രവാസികളാണെല്ലാ. ഈ ദരിദ്രവാസികളായ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കാൻ പറ്റാതെ പലതും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മൾ ഒക്കെക്കുടി കൂടിയാൽ എന്നാണ് ലോക തതിലെ 600-ൽ ചില്ലാനുകോടിയിൽ 400-ൽ ചില്ലാനു കോടിവരും. ഈ നാനുറിൽ ചില്ലാനു കോടി ആർക്കാർക്കുണ്ടാക്കാവുന്ന വിപണിയുടെ ഒരു മുന്നണിയുണ്ടാക്കിയാലെന്നാണ് തകരാർ എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. പകേശ നരസിംഹരാവുവോ മറ്റൊ ആയിരുന്നു ഇന്ത്യയുടെ പ്രധാനമന്ത്രി. അത്രയൊന്നും ചിന്തിക്കുവാനെദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അതിനെന്നയാക്കേ ഒരു ചിന്തിയിലും ഒരു ചായയിലും ഒരു ക്രൂക്കയാണുണ്ടായത്. പിന്നീട് ആരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടില്ല അങ്ങനെന്നയാരും സംഗതി. അദ്ദേഹം ജപ്പാനിൽ പോയപ്പോഴും ഇതുതന്നെന്നയാണ് സംഭവിച്ചത്. അവർ അവരുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. ചെന്നയും അവരുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. നമ്മൾ നമ്മുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. സിംഗപ്പുരിനു വിൽക്കാനുള്ള താൽപ്പര്യമെയ്യുള്ളൂ. മൃഥാന്മർക്കാർക്ക് ഇന്ത്യയിലേക്ക് അടക്ക കടത്തണം. അതു പറ്റില്ല. അവർ ഇന്ത്യയുടെ ശത്രുക്കുളായി. നേപ്പാൾ അതിർത്തിയിലും ബർമ്മ അടക്ക കൊണ്ടുവന്ന് ഇന്ത്യയിലെ അടക്ക വ്യവസായത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അതു

കളജ്ഞന്തരാണെന്നു പറഞ്ഞു. വൻതോതിൽ കൊണ്ടു വരുന്ന സാധനം നമ്മൾ അറിയുന്നില്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ അവർക്കതിന് ആരോ ഒത്താശ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു എന്നുവരുന്നു. അങ്ങനെ അവരെക്കാണ്ടു കടത്തിച്ച് ഇന്ത്യയെ നശിപ്പിക്കാൻ അതിർത്തിയില്ലെങ്കിൽ ആരോ അവരെ സഹായിക്കുന്നു എന്നു തിരിച്ച്. അപ്പോൾ കിഴക്കർപ്പോലും ഒരു അതിജീ വന്നതിന്റെ ധനശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരുമിക്കാൻ പറ്റാതെ ഒരവസ്ഥമയുണ്ടെന്ന നാർത്ഥം. പടിഞ്ഞാറിന് സംാർത്ഥത്തിന്റെ ഒരു ഇക്കണ്ണാമിക്ക് ആണു ഇള്ളത്. ഇക്കണ്ണാമിക്ക് ഓഫ് സെൽഫ് ഇൻററ്ററ്റ്. സെൽഫ് ഇൻററ്ററ്റ് എന്നത് ഒരു വലിയ പദ്മാണം ആധം സ്ഥിരത്ത് ഉപയോഗിച്ചത്. സെൽഫ് ഇൻററ്ററ്റ് എന്നു പറയുന്നതിലോരു എൻഡേലറ്റർമെറ്റുണ്ട് എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. ബുച്ചർ, ബൈയർക്കർ, ബ്രൂവർ എന്ന് മുന്നാർക്കാരണ ഭ്ലോ. ഇച്ചിവെട്ടുനവനും, അപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവനും മദ്യമുണ്ടാക്കുന്നവനും. അവനിതൊക്കെ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ സംാർത്ഥമുണ്ടക്കില്ലും മറുള്ളവൻ തിനോടു, കുടിച്ചോടു എന്നൊരു താൽപൂര്യം കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു കൊണ്ടാണ് എൻഡേലറ്റർ സെൽഫ് ഇൻററ്ററ്റ് എന്നു പറയുന്നത്. ഇങ്ങ് നന്ദയാരു എൻഡേലറ്റർ സെൽഫ് ഇൻററ്ററ്റ് എന്നു പറയുന്നത്, വാസ്തവ വത്തിൽ ഇതു രാജ്യങ്ങളിൽ പൂരമേയ്ക്ക് ഉണ്ടക്കില്ലും അകത്തില്ല. സത്യനാരാധാരമെന്ന വലിയ ഒരുചട്ടക്കൂട്ടിനകത്ത് ചെറിയ ചെറിയ ട്രേഡിങ്ങ് ഭ്ലോക്കുകളുണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ പരിമിതമായ സംാത്രന്ത്യമെന്നു പറയുന്നത് ജയിലിലെ സാത്രന്ത്യമാണ്. ആ മുറിയിൽ നിങ്ങൾ സംാത്രന്ത്യാണ് എന്ന് ആനോ പറയുകയുണ്ടായി. അതുപോലെയുള്ള ഒരവസ്ഥയാണ്. നമ്മൾക്ക് ആശോഷത്വത്തില്ലെങ്കിൽ സാമ്പത്തികമായ, ആർത്ഥികമായ താൽപൂര്യങ്ങളിൽ എത്രു മുന്നാണ് എന്നതോരു വലിയ പ്രശ്നമാണ്. രണ്ടാമതേതത് നമ്മൾ പ്രത്യേകജീവിയിൽ കാണുന്ന മുന്നാണി. കുട്ടമുന്നാണിയുടെ സമർപ്പിക്കുന്നതും തന്നെ. സമർപ്പിതന്നേങ്ങൾ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയെ ഒരു സമർപ്പിതിലക്ഷ്യപൂർത്തിയിട്ടാണ് മറുള്ള മുന്നാം ലോകത്തിന്റെ സകല താൽപൂര്യങ്ങളേയും നിഹനിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു കുടികെട്ടിലേയ്ക്ക് നമ്മൾ കൊണ്ടുപോവുന്നത്. സംഭവിച്ചത് എന്താണ്? ഇന്ത്യാരാജ്യം പോലുള്ള ഒരു രാജ്യം കൊടുക്കുന്നതിന്റെ ആയിരം മടങ്ങ് സബ്സിഡി കൊടുക്കുന്ന ഒരു രാജ്യം അവരുടെ സബ്സിഡി രണ്ടു പെട്ടികളിലായി ഒളിപ്പിച്ചുവച്ചു. വീണ്ടും ഒരു അഞ്ചുശതമാനം കൂടി സബ്സിഡി കൊടുത്ത മുന്നാം ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ കൂഷിയേയും നശിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ആനുകൂല്യം ഇന്ത്യയുടെ കൈയിൽനിന്നുതന്നെ എഴുതി വാങ്ങി. നമ്മൾ എത്രു സാമ്പത്തിക താൽപൂര്യത്തിൽ കൂടിയാണ് നിൽക്കു

നാത്. ആരാൻ ഈതു ചെയ്തത്? ചെയ്തത് മന്ത്രിയാണ്. ഒരു ലീഗൽ എക്സ്പ്രസ്സ് കുടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. സാധാരണക്കാരന് മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയില്ല എന്നു പറയുന്നത് വെറും വിശ്വാസിത്തമാണ്. ഇതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ മുന്നണികളുണ്ടാവുന്നത്. കാരണം കോൺഗ്രസ്സ് ഭരിച്ചിരുന്ന കാലം. ഇതിനൊക്കെ മുൻത്തെ കൊടുക്കുന്നതാരാണ്? രാഷ്ട്രീയനിർണ്ണയങ്ങളാണ്. മുൻത്തെ കൊടുക്കേണ്ട രാജ്യിയം എന്തു പറഞ്ഞു? നന്ദിം ഫമുൻത്തിയുടെ കീഴിലുള്ള ആർക്കാറും ചിദംബരമും ഒക്കെ കൂടിവിറ്റു തുലയ്ക്കുകയാണ്. നമുക്കിനുശ്രദ്ധിയാവില്ല നമുക്കൊരു സദ്വേഗി വേണം. അങ്ങനെ ഒരു സദ്വേഗി വേണം എന്നു പറഞ്ഞാണ് മറ്റാരു കൂട്ടർ അധികാരിത്തിൽ വരുന്നത്. അവരാണാല്ലോ എൻ.ഡി.എ. എന്ന ഒരു സംഗതി. എൻ.ഡി.എക്കാർ വന്നു. ഇനി സദ്വേഗി നടപ്പിലാക്കാം എന്നു പറഞ്ഞിട്ടാണ് വന്നത്. പിന്നെ നടപ്പിൽവന്നത് മുമ്പത്തെക്കാൾ ഭീകരമായ നാടു വിൽക്കുന്ന സംഭവമാണ്. എന്തിനേരെ? ഇന്ത്യയുടെ മിലിട്ടറിൽപ്പോലും ആദ്യത്തെ മുന്നുനാലു കാധിക്കഴിഞ്ഞാൽ നിരീക്ഷണത്തിന് ഒരു വിദേശപ്രതിനിധിയെ വെക്കാം എന്ന രഹസ്യപോലും ഉണ്ടായി. പാക്കിസ്ഥാനപ്പോലെയുള്ള ഒരു തുകടരാജ്യത്തിന് ഒരു വർഷത്തെ ബജറ്റുണ്ടാക്കി കൊടുത്തതെ വാഷിംടണ്ട് ആയിരുന്നു.

കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തെ എങ്ങനെയെങ്കിലും, ചർച്ചിൽ പറഞ്ഞതു പോലെ, balance of terror എന്ന തിയറിയിൽ കുറുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. Balance of terror-ൽ ആരും ആരേയും തിനുന്നതിനുമുമ്പ് പേടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. Ethnic ആയിരുള്ള ഓരോ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാക്കി, ശരിയായിരുള്ള സാമ്പത്തിക താൽപ്പര്യങ്ങളുടെ അതിജീവനരഹസ്യങ്ങളിലേക്കെതിരെപ്പടാനുള്ള രഹസ്യമയും ഉണ്ടാക്കാനുവദിക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണ് തന്നെ. ഇത് ശ്രീലങ്കയിലുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിരഹസ്യമായ ഒരു കടലാസ്സാണത്. ആഗാ (Asian group) എന്നു പറയുന്ന ഒരുഎജൻസിയുടെ കടലാസ്സാണ് വന്നത്. സത്യത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ അവിടെ നടന്നത് സാമ്പത്തികയുഖമാണ്. ഇപ്പോഴും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും സാമ്പത്തിക തുഡിയാണ്. അതിന്റെയും മീതെ നൽകുന്നതാണ് മനുഷ്യന്റെ ക്ഷേമന്ത്തിന്റെയും താമസ സാകര്യത്തിന്റെയും പ്രശ്നം. എന്നും ചെയ്തില്ല. തമിഴ് ഡാർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് വ്യവസായങ്ങൾ തുടങ്ങി. എനിക്ക് കുറെ തമിഴരെ സിംഹാളികൾക്കിട്ടു. കുറെ സിംഹാളികളെ കൊണ്ടുപോയി തമിഴുടെ ഇടയിൽ ജോലിക്കൊടുത്തു. രണ്ടുകുട്ടരും രണ്ടിടത്തും അടി

യായി. വേദിയിൽ ബാക്ക് അറുപതുകളുടെ അവസാനത്തിലും എഴുപതുകളുടെ ആദ്യത്തിലും ചെയ്തപണിയാണ്. ഈ പിന്നീടു മനസ്സിലായി. പക്ഷേ പിന്നു രാഷ്ട്രീയമായി മുതലെടുക്കാനും അതിൽനിന്നു അധികാരിക്കും ശാഖകൾക്കിയടക്കാനും നേതാവാക്കാനും ഒക്കെ ശ്രമമുണ്ടായി. അതിനു പിന്നു രാഷ്ട്രീയമായ പൊട്ടിത്തറി എന്നല്ലാം പേരുണ്ടായി. നമുക്ക് ഇവിടെയും ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചത് അതാണ്. വാജ്പേരുയുടെ കാലത്ത് സാമ്പത്തികമായ ഒരു നയം ഉണ്ടായിട്ടും ഇല്ലായിരുന്നു. അവിടെയും ഇവിടെയും മെല്ലാം കുറച്ച് വികസനമുണ്ടായിട്ടുണ്ടാവാം. അത് എത്ര ഇക്കണ്ണാമിയിലും ഉണ്ടാവാം, കുറെ ഇൻവസ്റ്റ്മെന്റ് ഉണ്ടാകുമ്പോൾ. പക്ഷേ അവർ പറഞ്ഞുകേടു തിയറിയെല്ലാം പഴയ തിയറിയാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനേറ്റവും മാവശ്യം trade ആണ്. Trade is the engine of growthഎന്നു പറയും. ഉദാഹരണം ചെന്ന കണ്ണില്ലോ, കൊറിയ കണ്ണില്ലോ? ആരും ഒന്നും കാണാനില്ലോ. ചെന്നയും കൊറിയയും കണ്ണ് നമുക്ക് ഒന്നും പറിക്കാനില്ലോ. ഇപ്പോഴും കിഴക്കൻഷ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ ഒക്കെ നശിച്ചപ്പോഴും നമ്മൾ മാത്രം നശിക്കാതിരുന്നത്, ഫ്രോബെല്ലേഷൻഷപ്പിൽ നിന്ന് നമ്മൾ എരുക്കുന്ന ഒസിലേച്ചെയ്ത് കിടന്നിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഒരുവിധത്തിലുള്ള സാമ്പത്തിക സിഖാന്തങ്ങളുമില്ലാതെ പഴയ പട്ടണത്താറൻ സിഖാന്തമായ Trickle down theory എന്നാരു സാധനത്തിന്റെമേൽ പിടിച്ച് എവിടെയെങ്കിലും കുറച്ചു വികസനമുണ്ടാകുമ്പോൾ അത് ചോർന്ന് താഴെയെത്തിങ്കോളും. അങ്ങനെയൊക്കെ രക്ഷപ്പെടുപോയ്ക്കോളും എന്ന ഒരു നടപടിക്രമം. അത് അവസാനം പതിപ്പിണ്ടിരുമായി തീരുച്ചതുനും അവസ്ഥയിലേക്കുന്നതും. ലോകത്തിലംദ്യമായിട്ടാണ് വിറുഡിക്കലിനൊരു മണി ഇവിടെയുണ്ടായത്. മുന്നണിയിലുള്ള മറ്റ് ആർക്കാർ എന്നാണ് ചെയ്തത്? ദിംബനയെന്നുണ്ടായുള്ളൂ. ആസ്യയിൽ നായയു. ഒരു ഭരണമുന്നണിക്ക് സ്ഥായിയായിട്ടുള്ള ഒരു economic interest ഉണ്ടാവുക. അതിനാണ്ടോ ഭരണമെന്നു പറയുന്നത്. സാമ്പത്തികമായ, രാഷ്ട്രീയമായ മറ്റൊരുതരത്തിലുമുള്ള മനുഷ്യരെ നിലനിൽപ്പിനാവശ്യമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ ചട്ടക്കൂട്(political framework) ആണ് ഈ മുന്നണി എന്നു പറയുന്നത്. അതിന്പുറത്ത് ഒന്നുമില്ല, ഇതാണ് തൈങ്ങളുടെ മാനിഫേസ്റ്റോ എന്നു പറയുക. അതിൽ ഒന്ന് ഒന്നായി നടപ്പിൽക്കൊണ്ടുവരിക. ഇതിൽ നായധ്യവിനും അവസാനം തിരിച്ചടി കിട്ടി. നായധ്യവരെന്ന new liberal theories കൊണ്ടുവന്നത് സെസബർ ഏലൻഡു കൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടാണ്. രണ്ടെല്ലും പ്രധാനമായും സെക്കണ്ടറാബും ചെഹറാബാദുമാണ്. അവിടെ പതിമുന്നോളം സീറ്റുകളിൽ ഒരെറ്റ ദേശാന്തരാലോല്പാലും കിട്ടിയില്ല. കാരണം കൊണ്ടുവന്ന സാമ്പത്തികനയത്തിൽ

വലിയൊരു വിഭാഗത്തെ ഒഴിവാക്കുന്ന അവസ്ഥ വന്നുപെട്ടു. ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കണം. ഒരുക്കാർഡിവഗാലും ഒരു സ്ഥലത്തെ സമൃദ്ധിയെന്നു പറയുന്നത് സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രപരമായി കേവലമല്ല. വരുമാനത്തിന്റെ ദ്രോഢിയുകൾ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടണം. വരുമാനത്തിന്റെ ദ്രോഢിയുകൾ നന്ദി രണ്ടുള്ളി. ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുന്ന വരുമാന തത്തിന്റെ ദ്രോഢിയുകൾ പഴയ sales of market ഉൾക്കൊള്ളിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു സാധനം ഉണ്ടാക്കുവോടുണ്ടാവുന്ന വരുമാനം വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ടുവോൾ അത് വാഞ്ചാനാവശ്യമായ വരുമാനം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുന്നു എന്ന തിയറി. ഓവർ പ്രൊഡക്ഷൻ കാപിറ്റലിസം rule ഒരു ചെയ്യുന്നത് അങ്ങെ നേരാണ്. അത് നടപ്പിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിലും. ഈത് പരത്താവതാം നൂറ്റാം ഐലേ ഉണ്ടായ തിയറിയാണ്. വിപണി സ്തതംബന്നു. ഗാഡിജി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ. ഒരു വാര വാദിയുണ്ടാക്കുവാൻ ഒരു രൂപ ചെലവാക്കുവോൾ 80 പെപസ വിതരണം ചെയ്യപ്പെടണം എന്നതേമും പറഞ്ഞു. 80 പെപസയെ കുറഞ്ഞു വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കിയ വാദി വാഞ്ചാൻ ഒരു റപ്പമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നും അത് കെട്ടിക്കിടക്കുമെന്നും പറഞ്ഞത് ജീവിത തത്തിന്റെ സിഖാന്തമാണ്. ഇതു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാതെപോയി. ഒരു ഭാശാത്തിൽ വിശകലയും ഇപ്പുറത്ത് അതിലും മോശമായ ഒരു സിഖാന്തം നടപ്പിലാക്കലും ചെയ്ത എൻ.ഡി.എ. സർക്കാർ നിപതിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതി നുകാരണം ജനങ്ങളെടുത്ത തീരുമാനം മാത്രമാണ്. ഒരോറു സിഖാന്തം കാരണം ഒരു പൊളിറ്റിഷനോ, ഒരിടതുപക്ഷക്കാരനോ, ഒരു വലതുപക്ഷക്കാരനോ ഒരു ബുദ്ധിജിവിയോ, ഒരു കവിയോ, ഒരു ഇക്കണ്ണാമിക്സ് പ്രോഫസറോ, ഒരു പത്രക്കാരനോ പറഞ്ഞുകൊടുത്തല്ലെങ്കിൽ സിഖാന്തം. മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിൽ തട്ടുന്ന ആവശ്യത്തിന്റെ ശക്തിയുണ്ടോ അതിന്റെ ഒരു പകയും പ്രതികാരവുമെങ്കായുണ്ടോ. അതവരെവിശദ്യം വെച്ചു വീടും എന്നുള്ളതാണ്. ഈത് എൻ.ഡി.എ. സർക്കാറിനു സംഭവിച്ചു. എതാണ്ടു മുപ്പതു കൊല്ലുതേതാളം ഒരു കുടുംബവരണ്ണത്തെത്തന്നെ നമ്മൾ താങ്കിക്കാണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണ്. അന്ന് ലോകത്തിലിട്ടെ വലിയ സാമ്പത്തിക ധൈവികരണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ലോകത്തിലിട്ടെ വലിയ കുത്തകതാൽപ്പരമായിരുന്നുടെ കുട്ടമുന്നണികളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അമേരിക്കയും, യുറോപ്പും സ്വാർത്ഥം പഠിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു. ഒരു institutionalised selfishness അനുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നതുമുണ്ട്. അത് വ്യാഹിച്ചു കഴിഞ്ഞ് ലോകത്താമാർത്ഥമും മനസ്സിലാക്കുകയും ഭേദഗതിയും അഭ്യന്തരം സ്വാർത്ഥത്താൽപ്പു

രൂപാളുടെ വെറും ഒരു ഭാഗമായി തീരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ local economics എന്ന ഒരു interest നശിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നമ്മള്ളാം അവിടെ നടക്കുന്ന കൂട്ടുകെട്ടുകളെന്നാണ് എന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചു. ഒരുക്കയേടു വിലയോ ഒരു നാളികേരത്തിൻ്റെ വിലയോ നിശ്ചയിക്കുന്നത് ഇവിടെയല്ല എന്നും അത് ലോകത്തിലെവിടെയോ ഉള്ള മാർക്കറ്റിൻ്റെ കളിയാണെന്നും അറിയുമ്പോഴുള്ള തെട്ടൽ നമുക്കിന്നുണ്ടാവുന്നുണ്ട്. ഈ ഒരുസ്ഥായിലേ കാണ് എൻ‌പത്തിബന്ധുകളിലും തൊന്ത്രൂറുകളിലും നമ്മുടെ നാട് എത്തി പ്ലാറ്റിഫോർമ്മാളും. ഇതൊരു ആഗോള സത്യവുമാണ്. നമുക്ക്, നമ്മുടെതായ ഇക്കണ്ണാമിക് താൽപ്പര്യങ്ങളുടെ ഒരു ശൃംഗ് കണ്ണഭത്താനാവുന്നില്ല. 1991 -ൽ ആരാഞ്ഞോ ഇവിടെ ലിബറൽേസേഷൻ കൊണ്ടുവന്നത് അയാളെ തിരഞ്ഞെടു, ചിദംബരരത്ന വീണ്ടും മന്ത്രിയായി കൊണ്ടുവന്നു. അതും കഴിഞ്ഞ് കോൺഗ്രസ്സ് ഗവർമ്മെന്റ് വരികയും 61 അംഗങ്ങളുള്ള ഒരിടതു പക്ഷ ഗവർമ്മെന്റിവിടെ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ വീണ്ടും വന്നത് fund bank കൂട്ടുകെട്ടാണ്. ആർക്കും ആരോട്ടും പരാതിയില്ല. മൈറ്റ് അഡ്വെസ്സ് അധികാരം കുറയ്ക്കാതിരിക്കയും, പ്രാന്തവാസികൾ (പെരിപ്പറൽ) ആയി ടുള്ള ജീവിതങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള സാമ്പത്തിക തീരുമാന അംഗൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, മൈറ്റ് അധികാരിക്കിലുള്ള ഒരു മൈറ്റാബി ലൈസേഷൻ എന്നാണ് ഇവിടെ സംഭവിക്കുക? അതൊരിക്കലെല്ലും സാധിക്കാതെ കാര്യമാണ്. ഒരു നിയോ ലിബറൽ തിയറിയില്ലതിനു വകുപ്പില്ല. ഒരു മാർക്കറ്റ് ഫിംബരമൾലിസ്ത്തിനെ പിന്താങ്ങുന്ന നിയോലിബററിസ്ത്തിൽ അങ്ങനെന്നെന്നയാനില്ല. ഒരു കോമൺ മിനിമം പരിപാടിയിൽ എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളുമുണ്ട്. പക്ഷേ അത് ഒരു വേദപുന്തകംപോലെയാണ്. കൊണ്ടുനടക്കാരേയുള്ള; ആരും വായിക്കാറില്ല. ഒരിടതുപക്ഷ സാന്നിധ്യം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ ചിലപ്പോൾ അൽപ്പസ്വൽപ്പമൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മൊത്തം വിറ്റഴിക്കുന്നതിൽനിന്ന് കുറച്ച് പിടിച്ചുവാങ്ങുള്ള ശമം നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ അപകടമെന്താണെന്നറിയാമോ? സാമ്പത്തിക താൽപര്യങ്ങളെ രാഷ്ട്രീയ യാമാർത്ത്യങ്ങളുടെ തട്ടിൽക്കൊണ്ടുവെച്ച് മുഖ്യമുഖ്യം നിർത്തുമ്പോൾ എന്തുചെയ്യും? കോൺഗ്രസ്സ് പറയുന്നത് എന്നാണെന്നറിയാമോ? വേണ്ടെ, വേണ്ടെ, എല്ലാം തന്ത്രമാണ്. ആർക്കും ആരുടെ കൂടുടയും കൂടാൻ ഒരു മടിയുമില്ല. കോൺഗ്രസ്സിൻ്റെ കൂടു ഇടതുപക്ഷത്തെ കൂട്ടി ഭരിക്കാമെങ്കിൽ ബി.ജെ.പി.യെ കൂട്ടി മുന്തിം ലിഖിനും ഭരിക്കാം. മതം എന്ന ധാർമ്മിക സംഹിതയുടെ വിശാലതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എല്ലാം മനുഷ്യരും ഓന്നാണെന്നുള്ള സിഖാന്തം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് ബി.ജെ.പിയും മുന്തിം ലിഖിനും ചേർന്ന് ഭരിച്ചാലെന്നാണ് തകരാൻ? ബുറാനും, ഫെ

വത്തീരയും ഓനിച്ചുവെച്ച് നോക്കിയാൽ രണ്ടില്ലും ഏതാണ്ട് ഒന്നുതന്നെ യാണ് പറയുന്നത് എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എനിക്കു തോന്തുനില്ലെ ഇതയി കംകാലം നിലനിൽക്കുമുണ്ട് എന്ന്. കമ്മ്യൂണിറ്റിൾ പാർട്ടിക്ക് പറ്റിയ അപകടം എന്നാണൊന്നിയാമോ? ഒരു വസ്തുനിഷ്ഠംരാഷ്ട്രീയം (പോസിറ്റീവ് പൊളി റീംക്സ്) വളർത്തിയെടുക്കാൻ അവർക്ക് പറ്റിയിട്ടില്ലെ. നമ്മൾ ഭരിക്കുന്ന കൂട്ട ത്തിലെത്തുബോൾ വല്ലൂതെ അപകടം പറ്റുന്നു. തൊന്തിൽപ്പെട്ട ആളുാണ്. പലവേദികളിലും ചർച്ചചെയ്യാറുമുണ്ട്. അച്ചുതമേനോനോനോഴിച്ചാൽ, വേണമെങ്കിൽ ഭരിക്കാൻ കമ്മ്യൂണിറ്റിൾ പാർട്ടിക്കൾക്ക് സാധിക്കും എന്നും, ഗൗർജിവിസ്തതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി അൽപ്പം പോസിറ്റീവ് ധമോക്സിയും കയ്യിലുണ്ട് എന്നും സ്ഥാപിക്കാൻ നമുക്ക് പലപ്പോഴും സാധിച്ചിട്ടില്ലെ. അതുപോലെയുള്ള വലിയൊരുത്തപ്രേക്ഷയിലാണ് നമ്മളിപ്പോൾ കിടക്കുന്നത്. അതുതാനല്ലേയോ ഇത്. അവർ പറയുന്നതെന്നാണൊന്നിയാമോ? ജനങ്ങളോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം നിരവേറുണ്ട്. ഒരു electoral verdict ഉണ്ടോ. അത് പിച്ചിപ്പിന്താനുള്ള അധികാരം നമുക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്യേണ്ടിവരും. വിട്ടുവീഴ്ചപ എല്ലായ്പോഴും ഒരി തിഹാസത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു.

കോമൺ മിനിമം പരിപാടിയെന്നു പറയുന്നത് കൂടുമുന്നണിയുടെ ഒരു ത്വർഖാസ്ത്രമല്ല. പണ്ഡു രാജാക്കനാർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഉച്ചക്ക്രമത്തി കൊടുക്കുക. അടുത്തദിവസം കൊല്ലംകോടു സ്കൂളിൽ പോവേണിവെന്നു. തസ്യരാനായിരുന്നു സ്കൂൾ നടത്തിയിരുന്നത്. അതിന്റെ പഴയ രേഖകൾ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: ‘അണ്വ് എക്കു വിട്ടുവെച്ചിരിക്കുന്നു. അത് കൂഷി ചെയ്ത് കൂട്ടിക്കൾക്ക് ഉച്ചക്രമത്തി കൊടുക്കുക’. എത്രൊകാലത്ത് ഒരു സേച്ചുഡിപ്പതി കൂടി ഉച്ചക്രമത്തി നടപ്പിലാക്കിയിരുന്നു എന്നർത്ഥം. ഞാൻ പറയുന്നത് ഇതാണ്: ഇവർക്ക് വ്യക്തമായ ഒരു സാമ്പത്തിക അജണ്ട ഇല്ലെ. ഇള്ള സാമ്പത്തിക അജണ്ട നടപ്പിലാക്കുന്ന തരത്തിലെരാറു പൊളിറ്റി ക്കണ്ണ frame work നമ്മുടെ കയ്യിലില്ലെ. കൂടുമുന്നണിയിൽ അങ്ങനെയായും സാധിക്കാത്തതുമാണ്. കാരണം, മുന്നണിയിൽ പലതാൽപ്പര്യക്കാരാണ്. ആശോള അവിലേന്നുൻ തലത്തിൽനിന്ന് കേരളത്തിലേക്കുവരുമ്പോഴുള്ള അവസ്ഥ ഇതിലും ഭീകരമാണ്. ഇവിടത്തെ മെയിൻസ്ട്രീം പാർട്ടികളുടെ ചരാക്കെ സ്ഥിതിയെന്നാണ്? മെയിൻസ്ട്രീം പാർട്ടികളെന്നു പറയുന്നത് കമ്മ്യൂണിറ്റിൾ പാർട്ടിയേയും കോമൺഗ്രൂപ്പ് പാർട്ടിയേയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. ജനരാഭ്യൂം ചെറിയൊരുത്തത്തിൽ പറയാം. കാരണം അവരെപ്പോഴും ഇവർക്കു പിൻപാടുപാടുന്നവരാണ്. കേരളത്തിൽ, ബജറ്റിന്റെ അസ്വത്താഘൃഷത്തോ

നടതിലയിക്കം വരുന്ന തുകയുടെ അധിക്കരണം, നടത്തിപ്പ് ഒരു മതപ്പാർട്ടി യുടെ കര്ത്തിലാണ്. അവർക്ക് എന്നെന്നകിലും വിഷമുണ്ടോ? അവരുടെ ഇന്ത്യാ രാജ്യവും കേരളവുമെന്നു പറയുന്നത് ഒരു പ്രത്യേകജില്ലയുടെ പ്രത്യേക പട്ടിയല്ലോ? ആ പട്ടികയൽ പോയിട്ടു ഒരു മുഖ്യമന്ത്രി രാജ്യത്തിന്റെ കാര്യ അൾ വിശദിക്കിൽച്ചു മാപ്പു പറയേണ്ണെ യാതൊരു കാര്യവുമില്ല.

ഒരു മതാധിപതി രാഷ്ട്രീയ നേതാവാകുമ്പോൾ ആർക്കും വിമർശി ക്കാം. പുതി ശക്തിചാര്യർ നാളെ ബി.ജേ.പി നേതാവാകുമ്പോൾ നമുക്കു വിമർശിക്കാനെങ്കിലും. അല്ലാതെ പുതി എന്നിക്കപ്പെട്ടാനവുമാണ്. പകേഷ ഇത് സമർദ്ദത്തിനും ഉപയോഗിച്ച് ചെയ്തതാണ്. ഇത്തരും പണം കയ്യിൽ വെക്കുകയും, ഇത്തരും സാമ്പത്തികമായ ക്രയവിക്രയാധികാരം കയ്യിൽ വെക്കുകയും അങ്ങനെ കയ്യിൽവെച്ചുകൊണ്ട് ഓരോ സെക്കണ്ടിലും വില പേശുകയുമാണ്. കർമ്മാർക്കൾ വന്നത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ചില ആളുകൾക്ക് താൽപ്പര്യമുണ്ടായി എന്നു പറയുകയും അതിന് പാർട്ടിയുടെ അധിപരി ഒമ്മ തിച്ചു എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴേക്കും ഈ ആളെ ഏറ്റും പറഞ്ഞു; അതു പാടില്ല എന്നായി. ഇവരൈക്കെ ചെയ്യുന്നത് ഒരു തരത്തിലും ഇള, മതാധിപനെ അർഥവരെവണ്ണാളാക്കിക്കണാഭ്യൂത രാഷ്ട്രീയം കളിക്കലെല്ലോ?

അതവിടെ മാത്രമല്ല, എല്ലായിടത്തുമുണ്ട്. പകേഷ സംഭവിച്ചതെന്നാണ്? ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മഹികസഭാവം പോലും കൊയലേഷൻ ശവർമ്മേണ്ടിനില്ലാതായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ Elementary forces ഉണ്ട് എന്നു പറയുന്നത് ഒരു പ്രത്യേകശാസ്ത്രത്തിനും, ഒരു ദർശന തത്ത്വം സാമ്പത്തിക അജാഡക്കും ഒക്കെ അനുകൂലമായി മുഖ്യാരാ പാർട്ടികൾ നിലകൊള്ളുമ്പോഴാണ്. അല്ലാതെ ഒരു മുസ്ലിംലീഗിനോ, ഒരു എ.ജേ.ഡിക്കോ ഭരണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടുകൂടുക. ഇതുവളരെ മോശമാണ്; അപകടകരവുമാണ്. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷമായ നിഷ്പയമാണ്. ആർക്കും ഇവരുടെ സഹായം ആവശ്യമുണ്ട്. മുസ്ലിംലീഗിനെ ഒഴിവാക്കിക്കണാണ് ആർക്കും നിലനിൽപ്പില്ല. കേരളത്തിൽ ആകെ ഒരു സാധ്യത കോൺഗ്രസ്സും കമ്മ്യൂണിറ്റും ഒരുമിച്ചു നിൽക്കുക മാത്രമാണ്. അവരുടെ താൽപ്പര്യം ഒരു ജാതിയുടെയോ ഒരു മതത്തിന്റെയോ അല്ലല്ലോ. അതു നിക്ഷിപ്തമായ സകൂചിതമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ താൽപ്പര്യം അവർക്കുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഡൽഹിയിൽ അതു നടക്കുന്നുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നുകൂടാ. കേന്ദ്രത്തിലത്തല്ലെ നടക്കുന്നത്? ജാതിയെ നിഷ്പയിക്കുന്ന ഒരു പാർട്ടിയാണല്ലോ ഡി.എം.കെ. ഇഷ്യറനി ഷ്യയത്തിലുംതന്നെയാണല്ലോ അവർ വന്നത്. അവർ ബി.ജേ.പിയുമായി കൂട്ടി

കൂടിയതെങ്ങനെയാണ്? അപ്പപ്രോൾ സാകര്യത്തിനുവേണ്ടി കുട്ടകുട്ടനും അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ കോൺഗ്രസ്സും, കമ്മ്യൂണിറ്റും ആശയപരമായ ധൂമീകരണം എവിടെയാണ് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്? ഒരു പ്രതിജ്ഞാബഹുത യുടെ ശേഷിക്കുവാൻിൽ. ഗാന്ധിജിയുടെ ഒരു പ്രയോഗമുണ്ട്: the cost of involvement; പകാളിത്തത്തിൽനിന്ന് വില. അതു നൽകാനുള്ള ദൈർഘ്യം കാണിക്കണം. അതിനുള്ള കയ്യിലിരിപ്പുണ്ടല്ലോ. ആളുകളുണ്ട്, സിഖാന്തരിഞ്ഞിലും പശ്ചാത്തലമുണ്ട്. അതുവച്ചുകൊണ്ടു പറയാവുന്നതെയുള്ളൂ. കേരളത്തിൽ പകേജ് എല്ലാവരും പഠിച്ചുപോയി. ഇതുപോലെ വായിച്ചുവാഷ തോഡ വേറൊരു രാജ്യമില്ല. അറുപതുകളുടെ തുടക്കത്തിൽത്തന്നെ കമ്മ്യൂണിറ്റിക്ക് ഒക്കെ വായിച്ചു. വെറുതെ സമയം കളഞ്ഞന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. പഠിച്ചവർക്കിതൊന്നും ബാധകമല്ല. അവർക്കൊന്നും ചിന്തിക്കാനും പറ്റില്ല. കാരണം അവൻ ചിലചില സിഖാന്തങ്ങളുടെ തടവുകാരനാണ്. ഒരസംബന്ധത്തിൽനിന്ന് അതിർത്തിവരെ എത്തിയിരിക്കുമ്പോൾ. വേള, കലക്കണമീവേള, അതിൽ ലാം കിടച്ചതെല്ലാം എന്ന് ഒപ്പുമണ്ണയുടെ കവിതയിൽ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അതാണ് അവസ്ഥ.

മുസ്ലിംലീഗ് മതനിരപേക്ഷമാണ് എന്ന പ്രയോഗം ശരിയല്ല. സമർപ്പിതന്ത്രസ്ഥി ആന്റണി പറയുന്നത് ശരിയാണ്, മുസ്ലിംലീസ് സമർപ്പത്രങ്ങം പ്രയോഗിക്കുന്നു എന്ന്. സത്യമായിരുന്നു അത്. ഇതിനെ എതിർക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഇതരരം വ്യതികെട്ട് കുട്ടമുന്നണിയുടെ ഉപജാപണങ്ങൾക്കും, അസംബന്ധിക്കും, അപൂർവ്വത നിഃക്കാൻ കഴിഞ്ഞാലേ അതിനെ എതിർക്കാൻ പറ്റു. അല്ലാതെ ഇതിനുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഒരു ഇക്കണ്ണാമിക് അജിണ്ടേറക്യൂറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത് അസംബന്ധമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മകൾ ആഗോളീകരണത്തെക്കുറിച്ചും നിയോലിബറലിസ്റ്റ് തെരുക്കുറിച്ചും അതിന്റെ ടെക്നോബുക്കിൾഷ് കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ വിശദമായി സംസാരിക്കാൻ കാര്യമില്ല. തെങ്ങൾ പത്തിരുപതുകൊല്ലമായി പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞുവോ അതൊക്കെ നടക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് തമാഴ. ഇവിടെയും അതു തന്നെയാണ്. ഇങ്ങനെ ഒരവസ്തുതയെ നമ്മൾ എങ്ങനെന്നും, രാഷ്ട്രീയക്കൂട്ടിക്കൂട്ടും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു തലത്തിൽ എന്നുകൊണ്ട് കുട്ടിയോ ജിപ്പിച്ചുകൂടാതുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നത്, കൂഷ്ഠംവാരിയർ മാസ്സറൂടും പേരിലാവുമ്പോൾ ഉചിതമായി ചെയ്യാവുന്ന ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ്. അങ്ങനെ ഒരു ചിന്ത ഉണ്ടാവുടെ എന്നും അത് നാട്ടിൽ പുതിയ സമാക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ട എന്നും പ്രാർത്ഥമിക്കുന്നു.

കൈപ്പറ്റി.....

പുരുഷ പണ്ണിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്

- അഗ്നിശൂലം - ചെമ്മനം ചാക്കേര. വില: 50.00
 വിവേകാനന്ദകമാമുതം - എൻ.ബി. പണിക്കർ, വില: 70.00
 ദി ക്രിമിനൽസ് - കോട്ടയം പുഷ്പഗാമ. വില: 55.00.
 നമ്മുടെ വെള്ളിച്ചും - വി.കെ. ഹരിദാസ്. വില: 30.00
 എൻ.പിയുടെ ചിതി - എൻ.പി. ചെല്ലപ്പൻ നായർ
 സുഫല - ഒളപ്പമണ്ണ, വില: 30.00
 നാം ദന്ന - പി.വി.എസ്.എക്കൽ. വില: 20.00
 ഗുരുവായുരപ്പൻ ഓടക്കുഴൽ - സി. ഉള്ളികുഴ്ച്ചനൻ. വില: 50.00
 റിസർവ്വ ചെയ്യാത്ത ബർത്ത് - ഉറുബ്. വില: 65.00
 കാളിയമർദ്ദനം - മലയാറ്റർ. വില: 45.00
 താമരത്തോണി - ഉറുബ്. വില: 45.00
 ഒരു നാടിക്കേരി അസ്തമയം - പ്രോ.കെ.ആരീ. റവിന്റെ നായർ. വില: 60.00
 ഗോർക്കിയുടെ കമകൾ - ഗോർക്കി. വിവ: രാജൻ തുവുര. വില: 80.00
 തലയോട് - തകഴി. വില: 35.00
 മാരാരാശീ - മാടവ്. വില: 180.00
 സ്വന്നപ്പർ - ശരീവാരുർ. വിവ: യാമിനി. വില: 150.00
 വഴിപിഴച്ചവർ - പമ്മൻ. വില: 60.00
 സുനാമി - സി.എച്ച്. കുണ്ണികുഴ്ച്ചനകുറുപ്പ്. വില: 50.00
 ഭൂമിയും പ്രകൃതിപ്രതിഭാസങ്ങളും - സി.എച്ച്. കുണ്ണികുഴ്ച്ചനകുറുപ്പ്. വില: 80.00
 പാർശവാക്ഷണം - തായാട്ട് ശക്രൻ. വില: 40.00
 കേശവദേവിനോടാപ്പം - സിതാലക്ഷ്മിദേവ്. വില: 30.00
 അമൃതസ്സമരണകൾ - എം.കെ. പണിക്കോട്ടി. വില: 140.00
 വാസ്കോയഗാമ അമ്പവാ മുസ അബ്ദുള്ളു - ഐസക് ഇറപ്പൻ. വില: 45.00
 രാമായണം - കുണ്ണതുണ്ണി. വില: 90.00
 കലക്കർ - മലയാറ്റർ. വില: 50.00
 ചെസ്റ്റിഗൈഡ് - കെ.സുകുമാരൻ. വില: 80.00
 ഹരി - കാരുർ. വില: 50.00
 കുറിപ്പുരാണം - തുകഴിപ്പുരം രാമൻ. പ്രസാഃഗ്രന്ഥകർത്താവ്. വില: 50.00
 ഒന്നുമറിയുന്നില്ല - സുകേതു. ഇന്ന് ബുക്സ്, മലപ്പുറം, വില: 20.00

അലക്കാരകാനനം*

വാർത്തമാനങ്ങൾക്ക് സഹസ്മ പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന
ബാരെയും അംഗത്വം ചെവ്വതന്നൊന്നാണെന്ന് ചെയ്തെങ്കിൽ കവി
തയാൻ “ഒപ്പമണ്ണയുടെ ‘വരിനെല്ല്’”.

കെ.എം. നരേന്ദ്രൻ

കടലാസ്തിൽ അച്ചടിച്ചുവെച്ചുരിക്കുന്നത് ഒപ്പമണ്ണയുടെ ‘വരിനെല്ല്’ എന്ന കവിത. കവിതയുടെ തലക്കട്ടിനുതാഴെ ‘ഒപ്പമണ്ണ്’ എന്ന കർത്തൃ നാമം അച്ചടിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ കവിത ഒപ്പമണ്ണയുടെതാണെന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിയില്ലായിരുന്നു. കാരണം, അതു കുറവാണ് ഒപ്പമണ്ണക്കു പിതകളുമായി ഏറ്റേ പരിചയം. ഈ കവിത ഒപ്പമണ്ണയുടെതാണെന്ന് അഭിഭ്രത്തുകൊണ്ട് വല്ല വിശ്വേഷവും ഉണ്ടാ? ഈല്ല. ഒപ്പമണ്ണക്കവി തകളുടെ പൊതുരീതി അറിയാമെങ്കിൽ ആ അറിവിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ എനിക്ക് ‘വരിനെല്ല്’ വായിക്കാമായിരുന്നു. ഇവിടെ എനിക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നത് ഇത്രമാത്രം: മലയാളലാഖ ഇതിലെ വാക്കുകൾക്കും വരികൾക്കും അനുവദിക്കുന്ന അർത്ഥങ്ങൾ കണ്ണഭ്രതി അതനുസരിച്ച് എന്തേന്തായ യുക്തിയിൽ ഈ കവിതയുടെ പാഠം സൃഷ്ടിക്കണ്ട്. ഒപ്പമണ്ണ എന്ന കവി യേജ്ഞ കയ്യിൽനിന്ന് വഴിതെറ്റി വന്ന അനാമക്കുടിയെപ്പോലെ ഈ കവിത എന്തേ മുന്നിൽ. ഞാൻ ഈ കുട്ടിയെ അറിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. കുട്ടി എന്നോട് വർത്തമാനം പറയാൻ തുടങ്ങുന്നു.

“വരികൾക്കിടയിലെ മലനാശവര”. അങ്ങനെയാണ് കവിത ആരംഭിക്കുന്നത്. മലനാശവര മലകൾക്കിടയിലാണ് ഉണ്ടാവുക പതിവ്. ഇവിടെ വരികൾക്കിടയിലാണ്. അതിനാൽ വരികൾക്കും മലകൾക്കും തമ്മിൽ പാര

---

*2005 ഓഗ്രൂ 13,14,15 തീയതികളിൽ ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽവെച്ച്, എൻവി കൃഷ്ണ വാരിയർ സർക്കാരക്കുട്ടിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മകതയിൽനിന്ന് നടന്ന കവിതാക്കാനിലവതരിപ്പിച്ചത്.

സ്വപദ്യം സൃഷ്ടമാകുന്നു. “ഞാനിയിരുട്ടിൽച്ചിറകൊച്ചു കേടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, മഴ തോർന്നിടയ്ക്കൊന്നു തെളിഞ്ഞ വെയിലത്ത് മരത്തിൽക്കും ഞണ്ടിരിക്കുമെന്നാരു മണിത്തത്തത്.” ഈതാൻ കവിതയുടെ തുടർന്നുള്ള സ്. എ. ഈ കാവ്യാവ്യാനത്തിലെ ‘ഞാൻ’ മലകൾക്കിടയിലെ താഴ്വരയിൽ നിന്റുക്കുകയാവാം. അയാൾ ചിറകൊച്ചു കേൾക്കുന്നു. രണ്ട് മഴകൾക്കിടയിൽ എന്നു തെളിഞ്ഞ വെയിലത്ത് ചിറകുകുടഞ്ഞിരിക്കുന്ന മണിത്തത്തത യുടെ ചിറകൊച്ചുയാണത്. ആ തത്ത മഴപെയ്യുമ്പോൾ പാടുകയായിരുന്നു. മഴമാറി വെയിൽ തെളിഞ്ഞപ്പോൾ പാടുനിർത്തി. പിന്നെയും അത് പാടുമ്പോൾ മഴവരുന്നു. അപ്പോൾ താഴ്വരയിലിരിക്കുന്ന ആവ്യാതാവിന് മലയുടെ ദൃശ്യം ലഭിക്കുന്നു:

“പാടുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ പിന്നെയും മഴ! മഴ-
കാടുകൾക്കും പാടുമുഴുമിക്കാതെ പാറി,
മരയുന്നതുനോക്കി ഞാനിരിക്കുന്നു; ദുരെ
മല!.....”

ഈവിടെ മുന്ന് വെവരുമ്പുണ്ടോ ഭാവവും അഭാവവുമായി പ്രത്യേകിച്ചല്ലപ്പെടുന്നു. മല ഭാവം, താഴ്വര അതിരെറ്റി അഭാവം, മഴ ഭാവം, മഴത്തോർച്ച അഭാവം; മണിത്തത്തയുടെ പാട് ഭാവം, മാനം അഭാവം. മഴയുണ്ടാകുമ്പോൾ മണിത്തത്തപാടുന്നു, ദുരെ മലയുടെ ദൃശ്യം പ്രത്യേകഷമാകുന്നു. മഴനിൽക്കുമ്പോൾ പാട് നിന്റുക്കുന്നു, മലയ്ക്കു പകരം താഴ്വര പ്രത്യേകിച്ചമാകുന്നു. ഈ സഹസ്രംഖനം ഒന്നിനെ മറ്റാന്നിരെ അലക്കാരമാക്കുന്നു. അതായത്, മഴ തത്തയുടെ പാട്ടിരെറ്റി സ്ഥാനത്തും മഴയും പാട്ടും മലയുടെ സ്ഥാനത്തും നിന്റുക്കുന്നതിനാൽ സഹസ്രംഖനം വഴിയും സ്ഥാനാദ്ദേശം വഴിയും ഒന്ന് മറ്റാന്നിരെ അലക്കാരമായി മാറുന്നു. ദൃശ്യാനുഭവത്തിലെ മല സ്വർണ്ണാനുഭവത്തിലെ മഴപോലെയും ശ്രവ്യാനുഭവത്തിലെ പാട്ടുപോലെയുമാണ്. അമീവാ, മല മഴയാണ്, മഴ പാട്ടാണ്, പാട് മലയാണ്. ഉപമയുടേയും രൂപകത്തിന്റെയുമൊക്കെ ഘടനയിലെ വർണ്ണങ്ങൾ വർണ്ണങ്ങൾ അഥവാ മല പാട് എന്നിവയിലും ഒരുണ്ടുനില്ല. ആദ്യമേ കവിതയിൽ “വരികൾക്കിടയിലെ മലനാഴ്വര്” എന്ന നാം വായിച്ചു. മലകളുടെ സ്ഥാനാപിടിച്ചെടുത്തിരിക്കുകയാണ് വരികൾ. അപ്പോൾ വരികൾ മലകളുടേയും അതിനാൽ പാട്ടിന്റെയും മഴയുടേയുമൊക്കെ അലക്കാരമായി മാറുന്നു. അപ്പോൾ അലക്കാരത്തിരെ തുടർക്കണ്ണികൾ ഇങ്ങനെയാവുന്നു: മഴ ↔ പാട് ↔ മല ↔ വരികൾ. അപ്പോൾ അഭാവത്തിരെ ഭാഗത്തോ?

“എൻവിയുടെ കവിതകൾ”

എൻവി കൃഷ്ണവാരിയരുടെ കവിതകളുടെ സമ്പർശം സമാഹാരം, ഇംപ്രമമമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ശ്രീ. കെ പി ശങ്കരനും ഡോ. എം ആർ രാഘവവാരിയരും ചേർന്ന് തയ്യാറാക്കുന്ന സമഗ്രമായ പഠനത്തോടും കൂറിപ്പുക ലോടും കൂടി.

ധിരേം 1/4 700 ഓളം പേജുകൾ

മുഖ്യവില: 500 ക. പ്രി. പബ്ലിക്കേഷൻ വില: 350ക.

(പോസ്റ്റ് സഹജന്യം.)

വിഭാഗങ്ങളിൽ: പോസ്റ്റ് ജാലകം: 20 യൂഐസ് ഡോളർ.)

പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്: 2006 ജനുവരി 26

താഴെ കൊടുത്ത ഓർഡറോറം പുരിപ്പിച്ചയച്ച്,
താങ്കളുടെ കോപ്പി 2006 ജനുവരി 1 -നു മുൻപായി ഉറപ്പുവരുത്തുക.

സെക്രട്ടറി,
എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്ഥാരക ട്രസ്റ്റ്.

From

To

സെക്രട്ടറി,
എൻവി കൂഷ്ണവാരിയർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റ്,
കോട്ടയ്ക്കൽ - 676 503

സർ,

“എൻവി യുടെ കവിതകൾ” (എൻവി കൂഷ്ണവാരിയർ തിയരുടെ കവിതകളുടെ സമ്പ്രദാന സമാഹാരം) ഒരു കോപ്പി, മുകളിൽ ചേർത്ത വിലാസത്തിൽ എനിക്കെയച്ചുത രുക. പ്രി. പബ്ലിക്കേഷൻ വിലയായ 350-00ക., സെക്രട്ടറി, എൻവി കൂഷ്ണവാരിയർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റ്, കോട്ടയ്ക്കൽ എന പേരിൽ, കോട്ടയ്ക്കൽ മാരാവുന്ന വിധം തയ്യാറാക്കിയ ഡി.ഡി. (നമ്പർ:)/മൺഡാർ/ കോസ്റ്റ് ചെക്ക് (ബാങ്ക് കമ്മീഷൻ 50ക. അടക്കം 400ക.) ഇതോടൊപ്പം അയയ്ക്കുന്നു.

സ്ഥലം:

ഒപ്പ്:

തീയതി:

പേര്:

വരിക്കാരോട്

വരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടില്ലാത്ത വരിക്കാർ കവനക്കമുണ്ടിയുടെ
വാർഷിക വരിസംഖ്യ (അറുപതുരുപ്പിക./ചേക്ക്: ബാക്സ് കമ്മീഷൻ
ടക്കം 80ക. “സെക്രട്ടറി, എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്ഥാരക ട്രസ്റ്റ്”
എന്നപേരിൽ) വൈകാതെ അയയ്ക്കണമെന്നപേക്ഷ.

സെക്രട്ടറി,
എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്ഥാരക ട്രസ്റ്റ്,
കോട്ടയ്ക്കൽ - 676 503

അറിവെട മഴയ്ക്കെതിരെ തെളിവെയിൽ, പക്ഷിയുടെ പാട്ടിനെതിരെ പക്ഷിയുടെ മറനും മലയ്ക്കെതിരെ താഴ്വര എന്നിവയുണ്ട്. അപ്പോൾ 'വരികൾ' കെതിരെയോ. അഭാവത്തിന്റെ ഭാഗത്ത് ഒരു തുടർക്കണ്ണികാബന്നം ഫ്ലോ. തീർച്ചയായും അതും ഇവിടെയുണ്ട്. "ഈ മലയെന്റെ മേശമേൽക്കെന്ന മാകേ, പരക്കാതിരിക്കുന്ന കടലാസ്സിലെന്റെ കുറിപ്പും കുറിപ്പിലെത്തിരുത്തും കിടക്കുന്നു" എന്ന ഭാഗം പരിശോധിച്ചാൽ ആ വിട്ടുപോയ കണ്ണി കണ്ണെന്നാം. മല മേശപ്പുറത്തെ പെയ്പർ ബെയ്രറാകുമ്പോൾ, അമവാ ശുന്നമായ കടലാസിന് കാവ്യാർത്ഥത്തിന്റെ ഭാരം നൽകുന്ന വരികൾ ആകുമ്പോൾ കുറിപ്പിലെത്തിരുത്തായി കുറിപ്പിനെതിരെ നിൽക്കുന്ന അഭാവജാഗത്തെ തുടർക്കണ്ണിരെയും നാം കണംതുന്നു. തിരുത്ത്, അതാണ് ആ തുടർക്കണ്ണി.

അലക്കാരത്തിന്റെ ഘടനയെ സംബന്ധിച്ച് നാം വേണ്ടതു ശ്രദ്ധിക്കാത്ത ഒരു കാര്യം വർണ്ണിച്ചാവർണ്ണിച്ചുങ്ങൾ തമിൽ ഏകദിശ പ്രവർത്തന തതിലല്ല ഉദ്യോഗിശാ പ്രവർത്തനത്തിലെണ്ണ് ഏർപ്പെടുന്നത് എന്നതാണ്. മുഖം ചട്ടങ്ങെപ്പോലെ എന്നു പറയുമ്പോൾ മുഖം ചട്ടങ്ങു സദ്വശമായി മാറുന്നുണ്ട് എന്ന് നമ്മക്കിയാം. ശ്രദ്ധിക്കാത്ത ആ കാര്യം ചട്ടൻ മുഖമായും മാറുന്നുണ്ട് എന്നതാണ്. അലക്കാരത്തിലെ വർണ്ണിച്ചാവർണ്ണിച്ചുങ്ങുന്ന മുഖവും ചട്ടങ്ങു ഒരുമിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഭാവനയിൽ ചട്ടൻ മുഖം പോലെയാകുന്നുമുണ്ട്. ഇവിടെ വിവരിക്കപ്പെട്ട സഹസ്രംബന്ധങ്ങളിലും മുണ്ട് ഉദ്യോഗിശാ പ്രവർത്തനം. ആ ഉദ്യോഗിശാപ്രവർത്തനത്തിലും ഈ അലക്കാരത്തിന്റെ അർത്ഥമണ്ഡലം എങ്ങനെ മാറുന്നു എന്നു നോക്കാം.

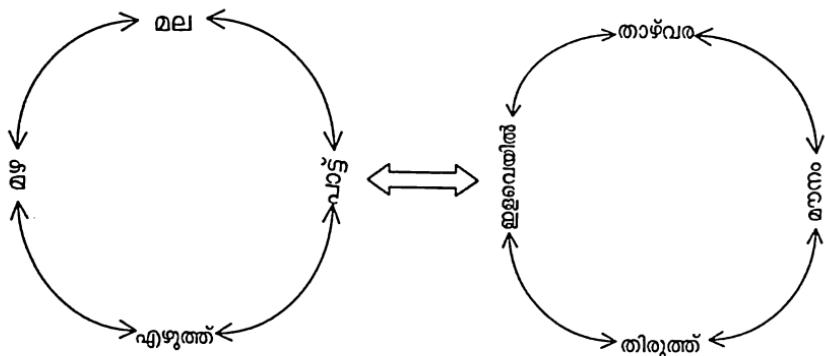
വരികൾ (അക്ഷരങ്ങൾ, വാക്കുകൾ) ഭാവമാണെങ്കിൽ തിരുത്താണ് അഭാവത്തിന്റെ ഭാഗത്ത് നിൽക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞു. തിരുത്ത് എന്നത് സർജ്ജാത്മക രചനയുടെ (വരികളുടെ) ജീവമായ അഭാവമല്ല. തിരുത്ത് മദ്ദരാരു പ്രധാന പ്രകിയതനെന്നയാണ്. അതിൽ യുക്തിബോധവും വിമർശനവോധവുമൊക്കെയുണ്ട്. എഴുത്തും തിരുത്തും ചേർന്നതാണ് കടലാസിലെ കവിത. ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം കാവ്യസ്വഷ്ടി പുർണ്ണമാകില്ല. അപ്പോൾ ഭാവം/അഭാവം എന്ന വർജ്ജീകരണം അത്രശരിയല്ല. പരസ്പര പുരക്കങ്ങളായ രണ്ട് ഭാവങ്ങൾതന്നെന്നയാണിവിടെ. ഇന്നി സഹസ്രംബന്ധത്തിലും എന്ത് സംഭവിക്കുന്നു എന്നു നോക്കാം. തിരുത്ത് പോലെയാണ് തെളിവെയില്ലോ പക്ഷിയുടെ മാനവ്യും താഴ്വരയും എന്നു വരുന്നു. അതായത് തെളിവെയിലിന്റെയും മാനത്തിന്റെയും വേളകൾ, താഴ്വര എന്ന സമലാന്നുവേം എന്നിവ സന്തോഷ അസ്തിത്വമുള്ള പ്രതിഭാസങ്ങളാണെന്നാർത്ഥമം. മാനം ശബ്ദമില്ലാത്ത ജീവമുഹൂർത്തമല്ല, അത് പാടിന്റെ

66

സൂഷ്ടകികൾ കാരണമായ മാനസിക പ്രവർത്തനം തന്നെയാണ്. മറന്നു പാടി നേയുമും പാട്ട് മഹാത്മിനേയും പൂർണ്ണമാക്കുന്നു. ഈ അലങ്കാരബന്ധങ്ങൾ സഹകര്യത്തിനായി ഇങ്ങനെ വരച്ചുവെക്കാം.

ഭാവം - 1

ഭാവം - 2

സഹസംബന്ധത്തിലൂടെ ഒന്തുചേരുമ്പോൾ കാവ്യപ്രകരണത്തിൽ മഴ, എഴുതൽ, മല, പാട്ട് എന്നിവയുടെ അർത്ഥം അങ്ങേയറ്റം നിയന്ത്രിത മാകുന്നു. മഴ പല കവിതയിലുമുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇവിടെ മഴ പാട്ടാകുന്ന, മല യാകുന്ന, എഴുത്താകുന്ന മഴയാണ്. പാട്ട് എഴുത്താകുന്ന, മലയാകുന്ന, മഴയാകുന്ന പാട്ടാണ്. മഴ, എഴുതൽ, മല, പാട്ട് എന്നിവാക്കുകൾക്ക് മറ്റു പ്രകരണങ്ങളിൽ ലഭിക്കാറുള്ള സ്വതന്ത്രാർത്ഥങ്ങൾ ഇവിടെ നിയന്ത്രിക്കു പെടുന്നു. അതേ സമയം മറ്റു പ്രകരണങ്ങളിൽ കിട്ടാത്ത ‘മല എഴുത്താണ്’ തുടങ്ങിയ അർത്ഥങ്ങൾ നേടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഓന്നാം ഭാവത്തിൽ കാണുന്നപോലെ രണ്ടാം ഭാവത്തിലുമുണ്ട് ഈ നിയന്ത്രണവും നേടലും. താഴ്വര, മലനം, തിരുത്ത്, ഇളംവെയിൽ എന്നീ വാക്കുകൾ സഹസംബന്ധിത്തിലൂടെ ചില പതിവ് അർത്ഥസൂചനകളെ തണ്ടനുവെക്കുകയും പതിവില്ലാത്ത ചില അർത്ഥസൂചനകൾ (“ഇളംവെയിൽ മഴയ്ക്കുശേഷമുള്ള തിരുത്താണ്”, “മലനം താഴ്വരപോലയാണ്”) നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭാവം ഒന്നും ഭാവം രണ്ടും തമ്മിൽ പരസ്പരപുരകത്വം എന്ന ബന്ധത്തിലാണ് ഏർപ്പെടുന്നത്. ഈ പുരകതവായും ഒരു കണക്കിന് അർത്ഥനിയന്ത്രണം തന്ത്രിക്കും അർത്ഥസാമ്പത്തയ്ക്കും കാരണമാകുന്ന അലങ്കാരബന്ധം തന്നെ

യാണ്. ഫെർഡിനാൻ്റേ സസ്യർ കണ്ണടത്തിയ difference (വ്യത്യാസം) എന്ന ബന്ധമാണെങ്കിൽ എന്നും പറയാം. ഒരു വാക്ക് അതിന്റെ അർത്ഥമം നേടുന്നത് ആ വാക്കിന്റെ അപരതാങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വ്യത്യാസത്തെ വ്യഞ്ജിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണെന്ന് സസ്യർ പറഞ്ഞു. ‘പുച്ച്’ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥമം നമുക്ക് മനസ്സിലാവുന്നത് പുച്ചയല്ലാത്ത മറ്റ് മുഖങ്ങളെ നിരാകരിക്കുന്ന തിലുടെയും വ്യത്യാസം വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നതിലുടെയുമാണെന്ന് പറയുന്ന രൂപോലെ ഇവിടെ ‘താഴ്വര’ അർത്ഥമം നേടുന്നത് താഴ്വരയല്ലാത്ത ‘മല’ അപൂരത്യുള്ളതുകൊണ്ടും ‘പാട്’ അർത്ഥമം നേടുന്നത് പാടല്ലാത്ത ‘മരനും’ അപൂരത്യുള്ളതുകൊണ്ടുമാണ്.

അങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നോൾ മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒരു കാര്യം ‘വരിനെല്ല്’ എന്ന കവിതയുടെ പത്ത് വരികൾമാത്രമുള്ള ആദ്യവാണ്യം അലക്കാരാഞ്ഞ ഇട ഇടതുമ്പന്ന വന്മാണെന്നാണ്. ഇത്രയും ഇടതുമ്പന്ന ഹർത്തം ഇത്രയും കുറച്ചു വരികളിൽ മലയാളത്തിലെ മറ്റേതക്കിലും കവിതയിൽ കണ്ണടക്കായി ഇനിക്ക് ഓർമ്മയില്ല.

ഒരിത്തിരി തമാഴ പരത്യുന്ന ഒരലക്കാരംകുടി ഇതിലുണ്ട്. “ഈ മല യെന്തേ മേരേമേരേക്കുമാകേ പറക്കാതിരിക്കുന്ന കടലാസ്സിൽ” എന്നു പറയുന്നതിൽ ഗംഗിരായ മല പെയ്പുർ വെയ്ദ്ദായി മാറ്റുന്നതിൽ ഒരുപ്പും കൂതുകവ്യം തമാഴയും ഉണ്ട്. എന്നാൽ പ്രകരണത്തിൽ മല എഴുത്തുമാണാല്ലോ. കടലാസിരെ പറന്നു നഷ്ടപ്പെടാൻ അനുവദിക്കാതെ നമുക്ക് മുന്നിൽ പിടിച്ചിരുത്തുന്നത് എഴുതാണ്. അതാണ് അമാർത്ഥ പെയ്പുർ വെയ്ദ്.

കവിതയുടെ രണ്ടാംവാണ്യം മറ്റാരു ദിശയിലേയ്ക്ക് തിരിയുന്നു. “പച്ചിലകളിലിപ്പോൾ കേൾക്കുന്നേൻ കൂളിർകാറ്റിൻ പക്ഷിയെ” എന്നു പറഞ്ഞ ശ്രേഷ്ഠം കവിത മറ്റാരു ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നു:

“തപോവന ഗർജ്ജത്തിൽ പിരക്കുന്ന

പുഴുവാകുക, പിന്നപ്പുണ്ണികുണ്ടാവുക,

പുതുശോഭയിലോരു ശലഭ പറക്കുക”

പുഴു തപംചെയ്ത് പുണ്ണികുള്ള ശലഭമാകയെ എന്നത് കാവ്യസു ഷട്ടിരെക്കുറിച്ചുള്ള കാൽപ്പനികമായ രൂപകംതന്നെ. ഈ രൂപകത്തോട്, പക്ഷേ, കുടിച്ചേരുന്നത് ആവ്യാതാവിന്റെ കുടുംബചിത്രമാണ്. ചിത്രശലഭന്തെയും പുക്കളെയും കണ്ണാം ലാളിച്ചും നിൽക്കുന്ന കൂട്ടിയും അരിമുള്ള ചേടി നനച്ചുനിൽക്കുന്ന സുമംഗലിയും ആ ചിത്രത്തിലുണ്ട്. തോടവ്യും ചിത്രശലഭവുമാക്കേ സർഗ്ഗസൃഷ്ടിയുടെ അലക്കാരമാണെങ്കിൽ കവിയുടെ

68

സർഗ്ഗസ്വഷ്ടിയിൽ ആപ്പാദിച്ചുനിൽക്കുകയാണ് ഈ കൃട്യംബം എന്നു
കുറി വരുന്നു.

കവിതയുടെ മുന്നാമത്തെ വണിയത്തിൽ പക്ഷി തിരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.
മൺത്തത്തയുടെ കൊക്കിൽ വരിനെല്ലിൻ കതിർ. ആവ്യാതാവ് പറയുന്നു:

ഇപ്പുക്കൾക്കൊക്കിൽനിന്നു കൊഴിഞ്ഞ തുണാനമെ-
നക്ഷരം! ഇതുമുള്ളപൊട്ടുക, വിളയുക,
അരിയാവുക, ശൃംഗാമന്മാം കിടാങ്ങളു-
മക്കതുള്ളാളും കുടിയുള്ളുക, കിടക്കുക.

വരിനെല്ല് കുഷിചെയ്യാതെ താനേ മുളച്ചുണ്ടാകുന്ന നെല്ലാണ്. പക്ഷികൊ
ഞ്ഞവന്നു തന്നതാണ്ട്, താനായിട്ട് കുഷിചെയ്തുണ്ടാക്കിയതെല്ലാണ്
ആവ്യാതാവിന്നിയാം. കവിതയിലെ ആദ്യവണിയത്തിലെബാക്കെ കാൽപ്പനിക
കവിതയിലെ, ഭാവനയെ ആവാഹിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന, ഭാവനയുടെ ഉടന
മസ്തനായ കവിയുടെ ചിത്രമാണ് വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നതെങ്കിൽ മുന്നാം
വണിയത്തിൽ കാൽപ്പനിക കവിതയിൽ കാണാത്തതും കൂദാക്കിക്കും കവിത
യിൽ കാണുന്നതുമായ നിർമ്മതമാണ് ശ്രദ്ധയമാക്കുന്നത്. പക്ഷി വരിനെല്ല്
കൊണ്ടുവന്നു തരുന്നു. താൻ ആ വരിനെല്ലിൻ്റെ ഭോക്താവ് മാത്രം. താനും
അക്കതുള്ളാളും കുട്ടികളും ചേർന്ന് സമ്മാനമായി കിട്ടുന്ന അരി വേവിച്ച്
കൈച്ചിച്ച് ജീവിക്കുന്നു. ഇഷ്യാനാനുഗ്രഹം പോലെ കിട്ടുന്ന അരിയുടെ വിനീ
തരായ ഭോക്താക്കളാണ് ആ കൃട്യംബം. താൻ ഭാവനയാണ് ആ കവിത
യുടെ സ്വഷ്ടിക്ക് കാഠമാക്കുന്നത് എന്ന കവിയുടെ അഹംഭാവമോ, കൃട്യം
ബന്തിലെ തനിക്കുമാത്രമുള്ള ഭാവനയ്ക്കുള്ള സമ്മാനവും പ്രതിഫലവു
മാണ് ആ കൈഞ്ഞം എന്ന ശൃംഗാമരെ അഹനതയോ ഇവിടെയില്ല. കാൽപ്പ
നിക കവിതയ്ക്ക് പരിചിതമായ അലങ്കാരങ്ങളും ('പക്ഷിയുടെ പാട്', 'മഴ'
തുടങ്ങിയവ) 'അഹം'ഭോധത്തിൻ്റെ ഏകാഗ്രതയിലും ആരംഭിക്കുന്ന കവി
തയുടെ ഒട്ടവിൽ 'ഞാൻ' എന്ന ഭാവത്തിനു പകരം താൻകുട്ടി അടങ്കുന്ന
കൃട്യംബം പ്രത്യുക്ഷപ്പെടുന്നു. 'അഹം'ത്തിൻ്റെ ഉന്നലിന് പകരം നിർമ
മത്രം പ്രകടമാക്കുന്ന വിനയവും കൈയിലും പ്രത്യുക്ഷപ്പെടുന്നു.

കവിതയുടെ അവസാനവരികളിൽ അലങ്കാരപ്രയോഗം പുതിയ
സഹസ്രബന്ധങ്ങളും അർത്ഥങ്ങളും ആവാഹിക്കുന്നു:

എഴുതിക്കഴിയാന്നതാവുക ക്രമ, നീരു-
മെഴുത്തുകലാസ്സായ്ത്തീരവെ ദിവസങ്ങൾ,
ആദിമല്ലാന്നങ്ങളില്ലാത്തതീക്കമെ, ഇട-
ന്നാളിലെക്കുറിപ്പെൻ്റെ മേശമേരകിടക്കുന്നു.

ഇവിടെ കടലാസിലെ വരികൾ കാവ്യാലേവമല്ല. കവിയുടെ ജീവിതം തന്നെ യാണ്. ജനനത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ഇടയിലുള്ള ഇടത്താളി. ഒന്നു നമേന ആദിയും മരണമെന്ന അന്തവും ഒരിക്കലും ഇടത്താളിൽ ആലോവം ചെയ്യപ്പെട്ടില്ലല്ലോ!

കവിതയുടെ ഒന്നാം വണ്ണയത്തിൽക്കാണുന്ന കടലാസിൽ കാവ്യാലേവമാണെങ്കിൽ മുന്നാം വണ്ണയത്തിലെത്തുണ്ടോൾ അത് ജീവിതാലേവം കൂടിയാണെന്ന് വരുന്നു. കവിതയുടെ സ്ഥാനം ജീവിതം പിടിച്ചേടുക്കും സേവാൾ കവിതയ്ക്കും ജീവിതത്തിനും അഭ്യന്തരം കല്പിക്കുന്ന, കവിതരന്നെ ജീവിതം-ജീവിതംതന്നെ കവിതയെന്ന അലങ്കാരപ്രയോഗമായി അത് മാറുന്നു. ‘വരിനെല്ല’ എന്നായിരിക്കും ഒളപ്പമല്ല ഈ കവിതയ്ക്കിട്ട് പേര്. എൻ്റെ മുന്നിലുള്ള കവിതയ്ക്ക് ഞാനിട്ടുന്ന പേര് ‘അലങ്കാരകാനന്’ എന്നാണ്. എൻ്റെ മനസ്സ് കാവ്യാലങ്കാരങ്ങളാകുന്ന ഗഹനകാനനത്തിൽ അലങ്കരിച്ച നാൽ. ഒന്നു രണ്ടു നിരീക്ഷണങ്ങൾ കൂട്ടി നിരത്തി ഈ ലേവനും അവസാനിപ്പിക്കും. കാല്പനിക കവിതയ്ക്കില്ലാത്ത, കൂസിക്കൽ കവിതയിൽ മാത്രം കാണുന്ന നിർമ്മമത്താന്തിലാണ് ഈ കവിത അവസാനിക്കുന്നതെന്നു പറയുന്നു. കാല്പനിക കവിതയിൽ ഈല്ലാത്ത ഒന്നുകൂടി ഇതിലുണ്ട്. ജീവിത മായാലും കവിതയായാലും അത് നിലനിൽക്കുന്നത് ഭാഷാരൂപത്തിലാണ്, ഭാഷയുടെ ഭേദത്തിന്റെപ്രമാധ അച്ചടിക്കപ്പെട്ട അക്ഷരരൂപത്തിലുണ്ട് എന്ന ദർശനമാണത്. മാത്യും പാട്ടുമാക്കേ ടെവിൽ എഴുത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ എത്തിനിൽക്കുന്നു. കാല്പനികൾ പൊതുവേ, എഴുത്തിന് പിരക്കിൽ ഉണ്ടെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ഭാഷാത്തിര സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ എഴുത്തിനുകൂട്ടി പ്രാധാന്യം കിട്ടുന്നു. എഴുത്തിനു പിരക്കിൽ എഴുത്തുമാത്രമേയുള്ളുവെന്ന ഉത്തരാധ്യനിക ദർശനം ഇവിടെയില്ല. വാഗ്രത്മങ്ങൾക്ക് സമാസമം പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന ഭാരതീയ ദർശനമായിരിക്കും ഇത്.

* * *

അനാമകക്കുട്ടിയെ കുറച്ചുകാലം സംരക്ഷിച്ചാൽ എന്തു സംഭവിക്കും. കൂടിയുടെ അച്ചന്നും അമ്മയും പോലീസുകാരുമായി വന്ന് കുട്ടിയെ കൊണ്ടു പോകും. ഇവിടെയും ഇതുതന്നെ സംഭവിക്കും. ഒളപ്പമല്ലെങ്കാവിതയുടെ ബന്ധുക്കളായ വായനക്കാർ വരും. ഒളപ്പമല്ലെങ്കാവിതയുടെ ശരിയായ പേരും മേര്യവിലാസവുമാറിയുന്ന നിരുപകരും വരും. അവർക്ക് ഞാൻ ഈ കവിത തിരിച്ചു നൽകാൻ ഏകാം. ഇത്രനേരം ഈ കുട്ടിയോട് സല്ലപിച്ചതും കൂടിയുടെ ഭാഷ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചതും ടെവിൽ കുട്ടിക്കൊരു പേരിട്ടും എനിക്ക് ഓർമ്മയായി സൃഷ്ടിക്കാം. എൻ്റെ മാത്രം ഓർമ്മകളായി....

കവിതയിലെ ആത്മകമ*

“അന്നം പത്തനം” എന്ന കവിത
കളാദാരവുടെ രത്നമശമ്പുരാക്കുന്നു.

ഡോ. എസ്.പി.വിജയകൃഷ്ണൻ

പടർച്ചയും പകർച്ചയും തുടർച്ചയുമായി ഒന്നിനൊന്നു ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടു കഴിയുന്നവയാണ് ഒളപ്പമല്ലായുടെ കവിതകൾ. അതുകൊണ്ട് ഒളപ്പമല്ലാ കവിതകളിൽനിന്ന് ഒരു കവിത ദറ്റംകെടുത്തു വിശകലനം ചെയ്യുന്ന തിലെ കാവ്യനിൽ ചോദ്യംചെയ്യപ്പെട്ടേയ്ക്കാം. പ്രമേയപരമായി പറിക്കു സോൾ ഒളപ്പമല്ലാകവിതയുടെ ഭിന്നത വിസ്മയപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. ഈ വൈവിധ്യത്തിനിടയിലും അത് ഏതോ ഒന്നിൽക്കൂൾ ബാക്കി കവിതയാവുന്നു. അമീവാ ഒളപ്പമല്ലായുടെ ഒരു കവിത മറ്റു പല കവിതകളേയും ഓർമ്മി പ്രിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു കവിതയിലുടെ തന്റെ പല കവിതകളേയും ഓർമ്മിപ്രിക്കാനുള്ള കാവ്യതന്ത്രത്തിൽ വ്യാപരിച്ച കവിയായി ഒളപ്പമല്ലായെ വിലയിരുത്താം.

ഇന്നത്തെ പുനർവ്വായനയുടെ കാലാവസ്ഥയിൽ, എളുപ്പം തെറ്റി ഭർത്തകളെപ്പെട്ടേയ്ക്കാവുന്ന ഒന്നാണ് ഒളപ്പമല്ലാകവിത. അത് സവർണ്ണപ്പ കഷബിംബങ്ങളാൽ സമ്പ്രദായം സവർണ്ണതയുടെ സമാന്തര അംഗങ്ങളും വശങ്ങളും അതിന്റെ തികവിലും നിറവിലും മേളിച്ചതാണ് ഒളപ്പമല്ലായുടെ കവിതകൾ. അത് ജനിതനത്തിന്റെ പ്രതാപത്തെയും പാരമ്പര്യത്തെയും ആശോഷിച്ചുകൊണ്ട് സവർണ്ണതയെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഒളപ്പമല്ലാകവിത കളുടെ ശരീരലാഘ സവർണ്ണതയുടെ സവർണ്ണബിംബങ്ങളെക്കൊണ്ട് നിറ ഞെത്താണ്. അത് ഭോമണ്ണത്തിന്റെ ജീവിതാശോഷങ്ങളുടെ കാവ്യം രമക വിവരങ്ങങ്ങളാണ്. ആത്മനിഷ്ഠങ്ങളായ ഈ കവിതകളിൽ പൊതു

*2005 ഒക്ട് 13,14,15 തീയതികളിൽ, എൻവി കൃഷ്ണബാബുയർ സംഖാരക ട്രസ്റ്റിന്റെ ആര്യവുത്തിൽ, ഇരിങ്ങാലക്കുറയിൽ വെച്ച് നടന്ന കവിതാക്രമാനിലവത്രിപ്പിച്ചത്.

സമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതമില്ല എന്നിങ്ങനെ പുതിയ ഭൂത്തപ്രകാശ വായന ക്കാർക്ക് ഒളപ്പമണ്ണയെ പ്രതിനാധകസ്ഥാനത്ത് നിർത്തി വിചാരണാചെയ്യാം. എന്നാൽ അത്തരത്തിലുള്ള പഠനങ്ങളാനും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു കണ്ണി കില്ല. ഒളപ്പമണ്ണക്കവിതാപഠനങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവേശനപരീക്ഷപോലും പാസ്സാക്കാൻ അവർക്കു സാധ്യചീട്ടുണ്ടാവില്ല. വൈലോപ്പിള്ളിയേയോ ഈ ദേറ്റിയേയോ, അമവാ അക്കിത്തതെത്തപ്പോലുമോ പറിക്കുന്ന മാനസികാ വസ്ത്രയിൽ ഒളപ്പമണ്ണക്കവിതയെ ‘സമീപിക്കുക’ പ്രയാസമാണ്. നല്ല കാവുബോധമുള്ള വള്ളുവനാട്ടുകാരനുകുടി ഒളപ്പമണ്ണക്കവിതയുടെ പൊരുൾ അജന്താതമാകുന്നു. ഇവിടെയാണ് ഒളപ്പമണ്ണ സൃഷ്ടിച്ച കാവു ലോകത്തിന്റെ പുതുമകൾ - ഭാഷയിലും പ്രമേയത്തിലും - ശ്രദ്ധേയമാകുന്നത്. ഒളപ്പമണ്ണക്കവിതകളിൽ കോലംകയറ്റി എഴുന്നള്ളിക്കേണ്ട ‘ദഹനം പതനം’ എന്ന രചന ഇംഗ്ലീഷർത്തിനോക്കാനുള്ള ഒരെളിയ ശ്രമാണിവിടെ നടത്തുന്നത്.

എഴുതപ്പെട്ടകാലത്ത് ഒളപ്പമണ്ണയുടെ എഴുത്തിന്റെ പ്രതാപവും പ്രഖ്യാതിയും അടയാളപ്പെട്ട, എറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നു ‘ദഹനം പതനം’. ഒളപ്പമണ്ണയ്ക്കുമതെ, തന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകളുടെ ഉറ്റ ലിൽ മാറ്റവയ്ക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒന്നാഭ്രം ‘ദഹനം പതനം’. അനുശോചന എന്ന കവിതയുമായി ദഹനം പതനത്തെ യോജിപ്പിച്ചുള്ള വായനയ്ക്കും പ്രസക്തിയുണ്ട്.

മലയാളത്തിൽ ചില കവിതകൾ ഇന്നയിന്ന കവികൾക്കേ എഴുതാൻ കഴിയു എന്നാരു വായനാവിശാസത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പറയട്ടു ‘ദഹനം പതനം’ ഒളപ്പമണ്ണയ്ക്കേ എഴുതാൻ കഴിയു. ഇല്ലത്തിന്റെ പശ്ചാത്തല മുള്ളുകൾ തിനാൽ അക്കിത്തതിനെ വിഷ്ണുനാനാരായണൻ നാമവിനിരിക്കോ എഴുതിക്കുടു? കമകളി വരുന്നതിനാൽ പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായർക്കോ എം. എൻ. പാലുരിനോ ആവരുതേ? വാദ്യം വരുന്നതിനാൽ ആറ്റുൻ രവിവർമ്മയ്ക്കോ ആയിക്കുടേ? ഇങ്ങനെ മറുവാദങ്ങൾ വരാം. ‘കുറ്റിപ്പുറം പാലം’ ഇടക്കേരിയും ‘കളിയച്ചൻ’ പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായരും ‘കണ്ണിർപ്പാടം’ വൈലോപ്പിള്ളിയും ‘പാഡഭത്ത മേശാനി’ അക്കിത്തവും എഴുതുന്നോഴും - എഴുതിയാലേ - ശരിമവരു. അമവാ ആ കവിതകൾ അവർക്കായി നീക്കിവര്ക്കപ്പെട്ടവയാണ്. ഈ മട്ടിൽ ഒളപ്പമണ്ണയ്ക്ക് നീക്കി വയ്ക്കപ്പെട്ട കവിതയാണ് ‘ദഹനം പതനം’. ഒളപ്പമണ്ണയുടെ സഹോദരൻ യോ. ഒ.എം. അനുജൻ ആത്മകാവ്യമെഴുതിയത് വായിക്കുന്നോഴും ദഹനം പതനത്തിലെ അത്തരീക്ഷം ഓർമ്മയിൽ വരുന്നതും സ്വാഭാവികം.

കവിയുടെ പേരില്ലാത്ത ഒരു കവിത കേൾക്കുമ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ വായിക്കുമ്പോൾ ഇത് ഇന്നയാളുടെതല്ലോ എന്ന സംശയം, അതുമല്ലെങ്കിൽ തീർപ്പ് തോന്നുന്നു എങ്കിൽ ആ കവിയുടെ ഭാഷയുമായും കവി ഉപയോഗിക്കുന്ന ബിംബങ്ങളുമായും നാം പരിചയമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. ഭാഷകാണ്ഡം വിഷയസംഭാവം കൊണ്ടും ഇതു തന്റെ കവിത എന്ന് ഒളപ്പമല്ല ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ കവിതയിലും തന്റെ കൈയെയാപ്പ് ഒളപ്പമല്ലെങ്കിലും അയാളുമാകുന്നു. കക്കാട്, ഒളപ്പമല്ല. അക്കിത്തം, പാലുർ, വിഷ്ണുനാരാധാരായാണിൽ നമ്പുതിരി എന്നിവരുടെ കാവൃതികളിൽ സമാനത അനേഷിക്കുന്ന ദരാർക്ക് വെവിയുത്തിന്റെ ലോകമാണ് കാണാൻ കഴിയുക. ഒരേകാലത്ത് ഒരേ സമതലം പകിട്ട് ഒളപ്പമല്ലയ്ക്കും അക്കിത്തത്തിനും യാദ്യചരിക സാമ്യങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയുമെന്നുമാത്രം. ആധുനിക കവിതയെ ചൊടിപ്പിച്ച കക്കാടും പാലുരും ദർശനങ്ങളിൽ വേറ്റു നിൽക്കുന്നു. പാലുരിലെ ഭാരതീയതയും വിഷ്ണുനാരാധാരായാണിൽ നമ്പുതിരിയിലെ ആർഷതയും രണ്ടാകുന്നു. അക്കിത്തം ‘പണ്ടത്തെ മേഖാനി’ എഴുതുമ്പോൾ ഒളപ്പമല്ല ‘ഭിക്ഷാംഘേഹി’ എഴുതുന്നു. അക്കിത്തം ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിനെന്ന ഗണിച്ചെഴുതി. ഈ നൂറ്റാണ്ടിനെന്ന എ.എൻ. പാലുർ അനാസിൻ കൊണ്ട് ചികിത്സിച്ചു. ടി.എസ്. എലിയറ്റിനിന്ന് തന്റെ ഇല്ല തേതയ്ക്കുള്ള അകലം കക്കാട് പറഞ്ഞു തന്നു. ശോണമിത്രനും ഗംഗാ നാരാധാരനും ആർഷജാന്മാനത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളായി. തന്റെ സുഹൃദ്ദകവികൾ കല്ലുകൾ ലോകത്തിന് നേരെ പിടിച്ചപ്പോൾ ഒളപ്പമല്ല അത് തന്റെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവച്ചു. ഹൃദയത്തിലേയ്ക്ക് നോക്കി എഴുതു എന്നത് അക്കിത്തമല്ല ഒളപ്പമല്ലയാണ് പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. താൻ ആർജജിച്ചു, തനിൽ വന്നുചേർന്ന സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭൂമികയിൽ നിന്നു കൊണ്ടാണ് ഒളപ്പമല്ല എഴുതിയത്. അതിൽ അടിപാറാതെ ഉറച്ചുനിന്നതാണ് കവിയുടെ വ്യക്തിതാം. തന്റെ മുന്നിലും പുർണ്ണഭാവുകതാത്തിന്റെ ഭാഷയും ഘടനയും പ്രമേയവും - ഇതൊന്നുമില്ലായ്മയും - കടന്നുപോയിട്ടും ഒളപ്പമല്ല പരീക്ഷണാത്മകമായ കവിതകൾ എഴുതിയില്ല. ദേശത്തെ, കൂടുംബത്തെ, തന്നെത്തന്നെയും എഴുതുന്നതാണ് തനിക്ക് കവിത എന്ന താഴിരുന്നു ഒളപ്പമല്ല സുഖവഹണ്ണാൻ നമ്പുതിരിപ്പാടിന്റെ കാവൃത്തത്വവും മതവും.

വെള്ളിനേഴി എന്ന ദേശവും ഈ ദേശത്തിലെ കേന്ദ്രഗൃഹമായ ഒളപ്പമല്ല മനയുമാണ് സുഖവഹണ്ണാൻ നമ്പുതിരിപ്പാടിനെ കവിയാക്കിയത്. കൂടുംബനാമത്തെ സ്വകാര്യനാമമാക്കി - അത് ദർക്കലും തുലികാനാമ

മാവുനില്ല-യാണ് അദ്ദേഹം എഴുതിത്തുടങ്ങിയത്. വെള്ളിനേഴി കമകളി യുടെ വിള്ളുമിയാണ്. കമകളിയിലെ മാലികകലാകാരന്മാരുടെ ജന്മഭൂമി. അവരുടെ സംരക്ഷണാഗ്രഹമായിരുന്നു ഒപ്പുമണ്ണമന. തേച്ചപച്ചവേഷത്തെ അനുസ്ഥിപ്പിക്കുന്ന ഭൂപ്രകൃതിയാർന്ന വെള്ളിനേഴിയുടെ ആരോലാഷങ്ങൾ ഉത്തരയും ഒപ്പുമണ്ണ മനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകുംനു. പട്ടികാംതൊടി രാമുണ്ണിമേനോൻ്റെ രക്ഷകർത്താക്കൾ ഒപ്പുമണ്ണമനക്കാരായിരുന്നു. രാമുണ്ണിമേനോനെ ഒപ്പുമണ്ണമന ദത്തത്തുടർത്തില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്ന് കാണുന്ന കമകളി ഉണ്ടാവില്ല. ഒരു കലാമണ്ഡലം രാമൻകുട്ടിനായരോ കലാമണ്ഡലം ശ്രാവിയോ കൃഷ്ണൻകുട്ടിപ്പോതുവാളോ ഉണ്ടാവുമായിരുന്നില്ല. കമകളിക്കും സംഗിതത്തിനും വേദത്തിനും കൂർത്തുണ്ടായിരുന്നു, ഉൽപ്പത്തിപ്പണ്ണു തുതിലേയ്ക്ക് നീണ്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന നമ്പ്പുതിരിമാർ താമസിച്ചിരുന്ന നന്ദിലെ ബാല്യം ഒപ്പുമണ്ണയ്ക്ക് താരുത്രികസംസ്കാരത്തിന്റെ ദൃശ്യവും കേൾവിയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നതിനുള്ള വേദികുട്ടിയായി. ഒപ്പുമണ്ണക്കവിതകളുടെ ദൃശ്യപരതയ്ക്ക് കാരണം കമകളിയുമായുള്ള നിരതര സന്പര്ക്കമാണ്. രാമൻകുട്ടിനായർ, കൃഷ്ണൻകുട്ടിപ്പോതുവാൾ തുടങ്ങിയവർ സമ്പ്രായക്കാരും. കളിയോഗങ്ങളുടെ വസതികുട്ടിയായ ഒപ്പുമണ്ണ മനയിൽ നടന്ന കമകളികളും ഇല്ലത്തെ താലപ്പോലിയും ഒപ്പുമണ്ണക്കവിതകളുടെ സാംസ്കാരിക പശ്വാത്തലത്തിന് അടിത്തറയിട്ടു എന്നു പറയാം. ഈ വിഷയങ്ങളുടെ വിശദകീരണം കൊണ്ടുമാത്രമേ ഒപ്പുമണ്ണക്കവിതാപഠനം ഒരുപരിധിവരെയക്കില്ലോ പൂർണ്ണമാക്കു.

മുഖവും ദീർഘമായി. പക്ഷേ, ഒപ്പുമണ്ണക്കവിതകളിലേയ്ക്ക് നേരിക്കുള്ള പ്രവേശനം അസാധ്യമാണ്.

ഒപ്പുമണ്ണക്കവിതയുടെ, കവിയുടെ ദർശനങ്ങളെല്ലാം ദത്താരുമിക്കുന്ന കവിതയാണ് ദഹനം പതനം. ഇതിലെ ഓന്നാംഭാഗം മുഴുവൻ കമകളിയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയുള്ള ജീവിതത്തിനിരീക്ഷണങ്ങളാണ്. കമകളിയുമായി സന്പര്ക്കമുള്ളവർക്ക് എളുപ്പം വഴഞ്ഞുന്നതും അതല്ലാത്ത വർക്ക് വളരെ അധ്യാനിച്ച് നേരേണ്ടതുമായ വിഷയ സ്വീകരണമാണ് ഈ കവിതയെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും കവിതയ്ക്ക് അടിക്കുറിപ്പും നിലകി സയം ഗൈഡാവാൻ ഒപ്പുമണ്ണ ശമിച്ചതുമില്ല. രാവണൻ പത്താം മരത ശിരസ്സും സയം വെട്ടാൻ രാവുണ്ണിമേനോനിൽ വന്നുതുവിച്ചത് നോക്കിയിരിക്കുന്നത് ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടാണ് കവിത തുടങ്ങുന്നത്. രാവണാട്ടവം, കിർമ്മിരവധം, സന്താനഗോപാലം, കല്യാണസൗഗധ്യികം എന്നീ കമകൾ - കളികൾ-കാണുന്ന കാണിയുടെ ചിത്രമാണ് ഈ കവിത.

ഓരോ വേഷവും കവി നോക്കിക്കാണുകയാണ്. നോക്കിക്കാണുക കമക്കളിലെ ഒരു സങ്കേതവുമാണ്. ഓരോ നോട്ടത്തിലും വിലിനൗജിവിതമാണ് കവി കാണുന്നത്. പട്ടിക്കാംതൊടി രാമുണ്ണിമേനോൻ്റെ പ്രവൃത്തവേഷമായിരുന്നു രാവണോട്ടവത്തിൽ രാവണൻ. പിന്നീട് കലാമണ്ഡലം രാമൻകുട്ടിനായരുടെ പ്രസാദവേഷമായി ഇതുമാറി. ബൈഹാവിൽനിന്ന് ദേതലേക്കും ജയിക്കാൻ വരത്തിനുവേണ്ടി തീവ്രതപസ്സനുഷ്ഠിക്കുന്ന രാവണൻ. അംഗളിനുപോലും ഈക്കമെല്ലാത്തതെ പ്രതാപപുരുഷനായിട്ടാണ് രാവണൻ്റെ നില. ബൈഹാവി അനുകൂലമാവില്ലെന്നു വന്നപ്പോൾ രാവണൻ അചന്തു നായി സന്തം തലകൾ ഓരോനോരോന്നായി അനുഭവത്തുത്ത് ഹോമിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ പത്താമത്തെ ശിരസ്സും വെട്ടാനോരങ്ങുമ്പോൾ ബൈഹാവി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. രാവണൻ്റെ നിശ്ചയദാർശയും ക്ഷമയും ക്ഷതിയും മെല്ലാം ബൈഹാവി പരിക്ഷിച്ചിട്ടിയുന്നു. ഏറെ സാങ്കേതിക ചിട്കളുള്ള, വേഷകാരന് അതുയാനും വേണ്ടിവരുന്ന വേഷമാണ് ഉത്തരവത്തിലെ രാവണൻ എന്ന കത്തിവേഷം. ശ്രദ്ധയമായ നോട്ടത്തിലുണ്ടെന്നും കളിയിറിവില്ലെന്നും മാത്രമേ ഈ വേഷത്തെ പിന്തുടരാൻ കഴിയു. രാവണൻ രാവുണ്ണിമേനോ നിൽ വന്നുതുവിക്കുക എന്ന് ഉത്തരവം കമയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഒരു പുമ്പളയ്ക്കേ എഴുതാൻ കഴിയു. അവിടെ പട്ടിക്കാംതൊടിയെ നേരിട്ടുകണ്ട അനുഭവസാക്ഷ്യമുണ്ട്. രാവണൻ്റെ ദൃശ്യനിശ്ചയം, ബലി ഈ കവിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കളിക്കാഴ്ചയിലുണ്ട് ഉന്നിദ്രമാവുകയാണ്. പത്താമത്തെ ശിരസ്സും സയം വെട്ടാൻ ഒരുങ്ങുന്ന രാവണൻ്റെ ആത്മബലി, രക്തസാക്ഷിത്വം, ധീരത എന്നിവയിൽ കവി കാണുന്നത് അജയ്യതയാണ്. രാക്ഷസാജാവിൽനിന്ന്, ജീവിതത്തോട് ‘പലണ്ണ’ ഉള്ള മനുഷ്യനിലേയ്ക്ക് കവി രാവണനെ മാറ്റി എഴുതുന്നു. ബൈഹാവിനോട് ക്ഷമാപുർവ്വം പോരാടി വരം പിടിച്ചുവാങ്ങിയ രാവണനെ മനുഷ്യപ്രതീകമാക്കി കവി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ മാറ്റിയെഴുത്തിന് മാധ്യമം കമകളിവേഷമാണ്. പ്രതാപത്തിന്റെ മഹാചരിതങ്ങൾ ആടിത്തിരിക്കുന്ന രാവണനെ ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോഴേല്ലാം കവി രാക്ഷസനിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനിലേയ്ക്കുള്ള ദുരന്തത അളക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യനേ എന്നെ കൊല്ലാവു എന്നാണ് രാവണൻ വരമായി ചോദിക്കുന്നത്. രാക്ഷസനായ രാവണന് ദയമെന്തുമില്ലാത്തത് മനുഷ്യനെന്നാണ്. കവി രാവണനെ പ്രതീകവൽക്കരിക്കുന്നു.

ഉദ്ദേശ വത്തിലെ രാവണൻ ആടിത്തിരിക്കാൻ കലാമണ്ഡലം രാമൻകുട്ടി നായരപ്പോലുള്ള മികച്ച നടമാർപ്പോലും അധ്യാനിക്കുന്നു. ദഹനം പതനം എഴുതിത്തിരിന്നപ്പോഴേയ്ക്കും ഉത്തരവത്തിലെ രാവണൻ്റെ

അധികാരിയിൽ ഉള്ളപ്രമാണങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കത്തി വേഷത്തിന്റെ നിശ്ചയദാർശ്യത്താട്ട, ബൈഹാവിനെ സമീപിച്ച് രാവണനെ പ്രോലെ കവി കവിതയെ സമീപിക്കുന്നു. കവിത പിടിച്ചുവാങ്ങുന്നു.

കിർമ്മിരവധമാണ് കവിതയിലെ അടുത്ത കമ. അക്ഷയപാത്രം കൊടുത്തു മടങ്ങുന്ന സുരൂനെ നോക്കിനിൽക്കുന്ന ധർമ്മപുത്രരാജ് അര അത്ത്. പട്ടികാംതൊടിയുടെ പ്രവൃത്ത പച്ചവേഷമായിരുന്നു ഈതും. ജീവി തത്തിൽ ആവോളം ദൈന്യം അനുഭവിച്ചയാളാണ് ധർമ്മപുത്രർ. ധർമ്മ പുത്രർക്ക് ധർമ്മസകടങ്ങളേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. ജീവിതത്തിന്റെ ദൈന്യാവ സമയാണ് കവി കാണുന്നത്. ധർമ്മപുത്രരുടെ മാനസികാവസ്ഥയിലെ സംഘർഷങ്ങൾ ഇവിടെ വെളിവാക്കുന്നു. ഇരുതോരു ദൈന്യം കവിയും നേരിട്ടിരിക്കണം. ഭാവാദിനയ പ്രസക്തിയുള്ള കമകുടിയാണിത്. ഓരോ ഭാവത്തിലും ജീവിതാവസ്ഥയുടെ വിഭിന്നമുഖങ്ങൾ കവി കാണുന്നു. രാശ്രതനെ പലതായും പലരായും ആടുന്ന കമകളിപ്പോലെതനെയാണ് ജീവിതവുമെന്ന സത്യം കവി അറിയുന്നു. ദൈന്യം അല്ലെങ്കിൽ കരുണ മാണ് ഇവിടെത്തെ സ്ഥായി. ദൈന്യം നേരിട്ടുന്ന മനുഷ്യാവസ്ഥകളുടെ പിത്രീകരണമാണ് കിർമ്മിരവധ ധർമ്മപുത്രരിലുടെ ആട്ടക്കമൊക്കാരനും അതിനു കാണിയായ കവിയും ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്.

‘കല്യാണസഭഗസിക്’ത്തിൽ ഭീമൻ അഹകാരം ഹനുമാൻ മുന്നിൽ അടിയറവു പറയുന്നു. ഭീമനും ഹനുമാനും തുല്യ പകാളിത്ത മുള്ള കമകുടിയാണ് കല്യാണ സഭഗസികം. ഫ്രോധം സാത്വികതയ്ക്കു മുമ്പിൽ അലിയുന്നു. ഭീമൻ ഹനുമാന്റെയും കാഴ്ചയിൽ ഒണ്ടു ജീവി തമുണ്ട്. ഒഴ്ചൻ മകളാണെങ്കിലും കാഴ്ചയിലും സഭാവത്തിലും അവർ വിഭിന്നരാജ്. ശക്തിമാത്രമാണ് അവർക്കുള്ള പൊതുസ്വഭാവവും പൊതു ആവും. ശക്തിയുണ്ടായിട്ടും അതിനാൽ ഹനുമാനിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്ത നാശ് തന്നെ ആത്മബലത്തെപ്പറ്റി അഹകരിക്കുന്ന ഭീമൻ. കല്യാണ സഭഗസികത്തിൽ സഭഗസികപ്പുവ് മായുമം മാത്രമാണ്. ഹനുമാനെന്നയും ഭീമ നെന്നയും ബന്ധിപ്പിക്കാനുള്ള ഉപാധി. മാരുതിതനെയാണ് അതവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുന്നത്. ഇവിടെ സഭഗസികാനേഷണത്തിനായി ഭീമനെ പറഞ്ഞതയ്ക്കുന്ന ഭൗപദിയും മായുമം മാത്രമാവുന്നു. ഇരട്ട വ്യക്തിയും വിഭിന്നമായ ആശയ ലോകമാണ് കവി കാണുന്നത്. കല്യാണ സഭഗസികം ഭീമനും നൽകുന്ന അനുഭവപാഠത്തെ കവി പുനഃപരിശോധിക്കുന്നു. ഇവിടെ ആത്മബലഭോധത്തെപ്പറ്റി അജ്ഞനനായ ഹനുമാൻ അവസ്ഥയിലാണ് കവി. ദുര്യോധനവയത്തിലെ ഭീമൻ, വിട്ടിത്തിരിക്കാനുള്ള

കടങ്ങളെക്കുറിച്ച് അടിക്കാണിക്കുമ്പോൾ കവിയുടെ അകത്ത് ഈ രണ്ടു മുഴുകാൻ മറ്റാരു വേഷത്തിൽ മനോധർമ്മം ആടുന്നു സനാമധ്യായിക്കും അനാമധ്യായ പാഞ്ചാലിയുടെ ദൈന്യം ഭീമനെ ക്രൂദ്ധനാക്കുന്നു. ഓർമ്മ തിൽ തെളിയുന്ന പാഞ്ചാലിയുടെ ഗദ്ഗദം തുള്ളുവുന്ന മുഖം ഭീമൻ ആവേ ശമാവുന്നു. ദുർഘാസനവധി ക്രൂരവും ക്രൂദ്ധവുമാവുന്നതും ഈ ഓർമ്മ കൊണ്ടാണ്. പ്രതികാരത്തിന്റെ അഗ്രിയും രതിയുടെ സൗഖ്യാക്ഷിപ്പുവും കൈക്കുടന്തിലേന്തിന്റെക്കുന്ന ഭീമനിൽ മനുഷ്യാവസ്ഥയുടെ പ്രതിരുപ്പ കവി കാണുകയാണ്. മനുഷ്യാവലത്തിന്റെ, കായികക്ഷമതയുടെ പ്ലാം ആർദ്രതയുടെ പ്രതീകം കൂടിയാണ് ഭീമൻ. ദ്രോപദിയോടുള്ള ആർദ്രത ഭീമനു ഹിയുംബിയോടും ഉണ്ഡായിരുന്നു. കല്യാണ സൗഖ്യാക്തതിലെ ഭീമാല്ല ദുര്യോധനവയ്ത്തിലെ ഭീമൻ. രണ്ടാമതെത ഭീമൻ ഭർത്താവും രക്ഷി താവുമാണ്. കരുത്തിന്റെ കമാപാത്രമായ ഭീമനെ കവി ആരാധിക്കുന്നുണ്ട്. തന്റെ കവിതയുടെ ഉൾക്കെടുത്തിനെക്കുറിച്ച് തികഞ്ഞ ഭോധ്യമുള്ള കവിക്ക് ഭീമനോട് രാജിയാവാതെവയ്ക്ക്.

സന്താനഗോപാലവും യമാർത്ഥത്തിൽ അഹകാരശമനത്തിന്റെ കമ യാണ്. അർജ്ജുനന്റെ അഹകാരം ഇല്ലാതാക്കാൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ തന്ത്രം കൂടിയായി ബോഹമണജീവിത കമരയ വ്യാവ്യാമിക്കാം. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഉണ്ഡായ കിടാങ്ങളിലെണ്ണം ശ്രേഷ്ഠിക്കാതെതാരിംഭലാലിടയുന്ന അന്തണേന്നേന്നല്ല യമാർത്ഥത്തിൽ ഈ കമരയിലെ മുഖ്യകമാപാത്രം. അർജ്ജുനന്റെ അഹംഭാവം നിശിപ്പിക്കാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഒരുക്കിയ നടക്കം എന്ന നിലയ്ക്കും ഈ കമരയ വ്യാവ്യാമിക്കാം. നാരാധിനന്റെ മുനിൽ വച്ചാണ് നരനായ അർജ്ജുനൻ സത്യം ചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ അഹാര യുടെ മുർത്തതുപമായി കവി പാണ്യവെന കാണുന്നു. ദുഃഖത്തിന്റെ ഭേദി ക്രൂള ആവ്യാനമാണ് ബോഹമണവിലാപം. വിധിക്കുമുന്നിൽ കേവല മനുഷ്യനായ അർജ്ജുനൻ നിസ്സഹായനാവുന്നു. അഗ്നികുണ്ഡം ഈ ലോകം തന്നെയാണ്. സ്വയം ബലിയാവുന്ന കുറേ കമാപാത്രങ്ങളുടെ കമരയാണ് കവി കാണുന്നത്. അമവാ തന്നെതന്നെ അവത്രിപ്പിക്കുന്ന, ഇതരരായി പകർന്നാടുന്ന കമാപാത്രങ്ങൾ. അവരുടെ ജീവിതം നോക്കിക്കണ്ട് കവി പുതിയൊരു ജീവിതദർശനം സമാഹരിക്കുന്നു. ആട്ടത്തിലും തെളിഞ്ഞു വരുന്ന ജീവിതങ്ങളാണ് കവി കാണുന്നത്. കാച്ചയിലുംതുരുത്താണ് കവിത വികസിക്കുന്നത്. കവിതയോടൊപ്പം കളിവിളക്കും കളിക്കാണുന്നു. അട കമരയിലെ ജീവിതങ്ങളെപ്പറ്റി ഒറ്റ പരാമർശമേ കവി നടത്തുന്നുള്ളൂ. കളി കണ്ണുകണ്ണ് വിളക്കിലെ തിരി എരിഞ്ഞതിന്റെല്ലാതാവുന്നു. അപ്രകാരം

നിലവിളക്കിലെ തിരിയായിത്തീർന്ന് സ്വയം കത്തിത്തീരാനാൻ കവി ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ആട്ടവിളക്കിനെ സാക്ഷിയാക്കിയാണ് വേഷക്കാരൻ ആദേശഭൗതികമാണ് നാട്യനിയമവുമുണ്ട്. വിളക്കിലെ തിരിനാളമാണ് അരങ്ങിരുത്തേം കേന്ദ്രവീന്നു. കത്തിത്തീരുക എന്നതിൽ ആത്മസമർപ്പണത്തിനുള്ള ആഗ്രഹമുണ്ട്. തിരിയാവുക, കത്തിത്തീരുക, വീണ്ടോ തിരിതെരച്ചു കത്തിക്കുക. സുവമിദ്ധഹനം മേ എന്ന് കവി. ദഹനം സുവമാവുന്ന ഒരവസ്ഥയിലേയ്ക്ക് കവി ജീവിതം ക്രമപ്പട്ടത്തുന്നു. കമകളിയുടെ മായികതയിൽ സ്വയം എരിഞ്ഞില്ലാതാകാനുള്ള ഭാഗ്യത്തിനായി കവി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. വീണ്ടോ തിരിയാവാനുള്ള മോഹം. എരിയാനും എരിഞ്ഞില്ലാതാവാനുമുള്ള ദാഹം. കമകളിയുടെ മായികതയിൽ അലിഞ്ഞ് ഇല്ലാതാവുന്ന അവസ്ഥ കാല്പനികംകൂടിയാണ്. ഓന്നിക്കൽ കല നൽകുന്ന കാല്പനികാവസ്ഥയാണ് കമകളിയുടെ. കമകളിക്കു സാക്ഷിയാവുന്നതോടൊപ്പം എരിഞ്ഞടങ്ങ ലിംഗം വേദന അനുഭവിക്കാനുള്ള തൃഷ്ണയും ഈ വരികളിൽ കാണുന്നു. കണ്ണിട്ടും മതിവരാത്ത മോഹനത ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന കലയാണ് കമകളി. ആവർത്തിക്കുന്നതോറും അനുഭവം കുടുന്ന കല. ഓരോ അരങ്ങിൽ നിന്നും ഒരു കമാപാത്രത്തെ വ്യത്യസ്തതനായി കണ്ണടക്കാൻ കവി കമകളി കാണുന്നു. കമാപാത്രത്തിൽ ജീവിതാവസ്ഥയെ നടൻ തന്റെ ജീവിതാവസ്ഥയുമായി സമന്വയിപ്പിച്ച് പുതിയെയാരു ആട്ടപ്രകാരം ഒരുക്കുന്നു.

തറവാട്ടിലെ കരുവിൽ ഉരുകി കളിവിളക്കാവാൻ മോഹിക്കുന്ന ജനമാണ് കവിയുടെ. ഓട്ടവിളക്ക് എല്ലാറുന്നും സാക്ഷിയാണ്. പ്രകാശത്തിനുള്ള ദാഹംകൊണ്ട് കവി കളിവിളക്കിലെ തിരിയായി മാറുന്നു. ഈ തിരിയില്ലെടുത്താണ് അനുഭവം കുടുന്ന കല. ഓരോ അരങ്ങിൽ നിന്നും ഒരു കമാപാത്രത്തെ വ്യത്യസ്തതനായി കണ്ണടക്കാൻ കവി കമകളി കാണുന്നു. കവി ഇവിടെ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. തിരിയാണ് എല്ലാം കാണുന്നത്. ആ നാളത്തെ കവി ആവാഹിക്കുന്നു. കരിനിരിയെക്കുറിച്ച് കവി എടുത്തുപറയുന്നുമില്ല. ജീവിതത്തിൽ കരുത്തകാലത്തക്കുറിച്ച് കവി ആലോചിക്കുന്നില്ല. സുവത്യഷ്ണയാണ് വീണ്ടോ തിരി തെരച്ചു കത്തിക്കുന്നതില്ലെടുത്തെ കവി സപ്പനു കാണുന്നത്. കവി സ്വയം ആരോലാഷിക്കുന്നു. കമകളി കണ്ണടക്കം നേരം പുലരാനുള്ള ആഗ്രഹംപോലതനെ ജീവിതത്തിൽ പച്ചപ്പിൽ ഉലഞ്ഞാടി ഉല്ലസിക്കാനുള്ള അലിവാൺചരയും കവിക്കുണ്ട്. കേരളയൈരുടെ പ്രതാപകലപയായ കമകളിയിൽനിന്ന് ഭാവബിംബങ്ങൾ സീകരിച്ച് ധാരാളം കവിതകൾ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒളപ്പമല്ലക്കവീതകളിൽനിന്ന് കവി നേരിട്ട് അനുഭവസ്ഥനായ ‘ദഹനം പതനം’ വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നു.

രാവിരെ അനുഭവത്തിനുപകരമായി പകലിരെ അനുഭവവും കവിക്കു പറയാനുണ്ട്. ഈ കൂടിച്ചേർന്നാൽ ജീവിതത്തിൻ്റെ ആസാദന തൃഷ്ണയുടെ പരമാവധിയായി. മനയ്ക്കലെ താലപ്പോലി, അതോടനുബന്ധിച്ച് എഴുന്നളളിപ്പ്, പഞ്ചാരിമേളം, വെളിച്ചപ്പാടിരെ നൃത്തം, കളംപാട്, ആരാട്ട് എന്നിവ വരുന്ന രണ്ടാമത്തെ വണ്ണം പകലിനു സമർപ്പിച്ചതാണ്. സാധാഹനച്ചിത്രം കൂടിയാണിത്.

ଓଜ୍ଞମଣ୍ଡଳମନ୍ୟୁରେ ବକାଗିରିଯିତେ ଆଙ୍ଗାଟିପ୍ଲୁରୋ ତିରୁମାସ୍ୟାଙ୍କୁ ନୀଲମୟୁର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତୁଣ୍ଡଳେକୁ ହୁଲ୍ଲତମମ ଅଲ୍ଲେଖିତ ପରିବରତ ତିରୁମାସ୍ୟାଙ୍କୁମିଳମନ୍ୟାଙ୍କୁ ଆବିରା ନାଲ୍ପତିରୀତ୍ୟାଙ୍କୁ ଦିବସଂ କହିଂ ପାଇଁ ଅବସାନଭିନ୍ନତିରେ ତାଳପ୍ଲୋବିତୁଣ୍ଡଳେ ନକକୁଣ୍ଟାଙ୍କୁ ଶେବତିରେ ଏହି ନାହିଁଛୁକେବଳକୁବୁନ୍ତତାଙ୍କୁ କବିତଯୁର ରଣଭାଗରେ କବି ହୁବିଦେଇୟୁଂ ଏହିଛୀଂ ତୋକିକଣାଣୁକର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ଉତ୍ସବକଣାଶ୍ଚପ୍ରୟୁକ୍ତ ଭୁଲୋଗଭ୍ୟୁଶ୍ରୁଣମର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ଯତତିରେ କବିତ୍ୟୁର କେତେ ତେଜିତ୍ୟାଙ୍କୁ ହୁରୁପୁରିତତ୍ୱୁମ ମୁମ୍ମୁଙ୍କୁ ଆନକଳିରେ ନକୁକୁ କୋଲଂ କର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁପ୍ରତ୍ୟେ ଆନନ୍ଦୀୟଂ ଏହି ଆନକଳିରେ ନିରବିଲୁପ୍ତି ଏହିନାହିଁଛୁପ୍ରିଣ୍ଟେ ପ୍ରତାପଚିତ୍ରରେ କବି ବିଦିତରଭବମାଯି ମାଝୀ ଏହିତୁଣ୍ଟାଙ୍କୁ ଗଜବିଂଶିବ୍ୟାଙ୍ଗରେ ପାରବୁରୁମ୍ଭ୍ୟାଯାଯି ସିକରିଛୁ ଓଜ୍ଞମଣ୍ଡଳ ଯାରାହିଂ ଏହି ତିରିକ୍ରୁଣ୍ଡଳେ ଏହିନାହିଁଛୁପ୍ରିଣ୍ଟେ ଆନନ୍ଦୀୟ ନିଶ୍ଚଲାନ୍ୟାଯିକଣଙ୍କ କାରଣବେଳେ କ୍ଷୁଣ୍ଣିଛୁରେ କବି ଏହିତୁଣ୍ଟାଙ୍କୁଭେଦିଲ୍ଲୋରେ ହୁବିର ଉତ୍ସବକଣାଶ୍ଚପ୍ରୟୁକ୍ତ ପ୍ରତାପ ସଭବରୁମାଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ତଲେକେତ୍ରିଷ୍ଟିରେ କୋଲଂ କର୍ଯ୍ୟିତ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ଶେବତିରୀ ଲୁପ୍ତି ଵିଶ୍ଵାସମାଙ୍କ ରାଗେଷ୍ପଭାସୁରାତମିକମାଯ ହୁଲ୍ଲତମମ ହୁଲ୍ଲତିରେ ଦେଶ୍ୟଙ୍ଗୁଣଙ୍କ ଶେବତି ଶେବତେବୁ ହୁଲ୍ଲତିରେ ଉତ୍ସବମହ୍ୟାଙ୍କୁ ପ୍ଲେଟ ବେଳନ୍ତି ନେଶିଯୁଦେଇ୍ୟାଙ୍କୁ ଆତ୍ମରୀକ୍ଷଣରେ ଗୁହୋତ୍ସବମ ଦେଶେବେଳମାକୁଣ ଆନନ୍ଦରୀକ୍ଷଣରେ

സംസ്കാരം താലപ്പോലി. സുരൂവാളിച്ചത്തിന്റെയും താലപ്പോലിപ്പുത്തതിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ പട്ടചുറ്റിയ വെളിച്ചപ്പാട് നൃത്യം വയ്ക്കുന്നു. ആനയുടെ നെറ്റിപ്പട്ടതിലേയക്ക് പന്തത്തിന്റെ വെളിച്ചവും അസ്തമയ സുരൂവാളിച്ചവും തട്ടുന്നു. അത് ലൈച്ചറിങ്ങുന്നു. അപൂർവ്വ മായ നിന്നുംതും. നൃത്യംവയ്ക്കുന്ന വെളിച്ചപ്പാടിന്റെ ചുവന്ന ചലനം. ചിലമ്പിന്റെയും അരഞ്ഞതാണത്തിന്റെയും ശബ്ദഭാനുഭവം. വിറയുന്ന വാൾ. മുടി ഒരുക്കിമാടി വാളുമായി നടന്നുനിങ്ങുന്ന വെളിച്ചപ്പാട്. വെളിച്ചപ്പെട്ട ലിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ താളം മുറുക്കൽ. ഓട്ടവിൽ തീവ്രമായ ഉന്നാദാവസ്ഥ തിലേയക്ക് നീണ്ടാൽ. വെളിച്ചപ്പാടിന്റെ അസ്പഷ്ടമായ ഉച്ചാരണങ്ങൾ. വെളിച്ചപ്പാടിൽ ശേവതിയെ ദർശിച്ച് ധ്യാനിക്കുന്ന ക്രത്താൾ. ശേവതി ആവേശിച്ച് വെളിച്ചപ്പാടിന്റെ വിരയാർഹ വെളിപാടാകൾ. വെളിപാടാക്കാ

ഒവന്നാണ് വെളിച്ചപ്പാട്. ഗൈതിയെ അംഗ എന്നുവിളിക്കുന്നതുപോലെ ഗൈതിയുടെ പ്രതിപുരുഷനായ വെളിച്ചപ്പാടിനേയും അംഗ എന്ന അഭി സംബോധന ചെയ്യുന്നു. നൃത്യം വയ്ക്കുന്ന അംഗ എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ സാംഗത്യം ഇതാകുന്നു.

വെള്ളിനേഴിയിൽക്കൂടി ഒഴുകുന്ന കുന്തിപ്പുഴയിലാണ് ആറാട്. മിനു സകല്ലുകളും തെളിവെള്ളുവുമായിരുന്നു വർഷക്കാലത്തും കുന്തിപ്പുഴയുടെ കലക്കരിപ്പാത്ത ഡംഗി. കുന്തിപ്പുഴയ്ക്ക് ഒരു പദ്ധാരിമേളത്തിന്റെ വിസ്തൃതി കവി കാണുന്നു. (മെള്ളം അന്തരാവഹിക്കുന്ന പുഴ). അതിന്റെ ഒഴുകാണ് ചെണ്ടക്കാരൻ്റെ ഉരുളുകെക. (മേളത്തിന്റെ മുൻനിരയിലെ കലാകാരന്മാർ ഉരുട്ടുചെണ്ടക്കാരാണ്. പിന്നാണിയിൽ വീകൾ ചെണ്ടക്കാരും). പുഴയുടെ റീതത്തു നിൽക്കുവോൾ കവിക്ക് മേളാനുഭവം ഉണ്ടാവുന്നു. ചെണ്ടമേ കുവും പുഴയുടെ മേളാരവവും കവിയെ സാധ്യീനിക്കുന്നു. വെളിച്ചു കിട്ടി യവൻ കുടിയായി വെളിച്ചപ്പാട് മാറുകയാണിവിട. പന്തവെളിച്ചപ്പൊലിമ തിൽ കവിയുടെ മനസ്സും പ്രകാശിക്കുന്നു. കവി വെളിച്ചപ്പാടാവുന്നു. പകലും രാവും ഇരുതലകളായ ചെണ്ടയായി കവി പ്രപഞ്ചത്തെ ഭാവന ചെയ്യുന്നു. ചെണ്ടയുടെ വലംതലയുടെ നിറം കറുപ്പും വയലറ്റും ചേർന്ന താണ്. ഇടംതല ചാരനിനിമാർന്ന വെളുപ്പും. ഉരുട്ടുചെണ്ടയാവുന്ന പകലും വീകൾ ചെണ്ടയാവുന്ന രാവും എന്നും പരയാം. ഇടംതലയ്ക്ക് വലം തല ശ്രൂതിയാവുന്നു. ഇടംതലയ്ക്ക് രണ്ടിട്ടി വലംതല എന്നാണ് മേളക്ക ണകൾ. പുഴയുടെ ഒഴുകിനെ കൂതപ്പാസ്തരായ മേളക്കാരുടെ ഉരുളുകയ്ക്കായി കാണുന്നു; കേൾക്കുന്നു. ശ്രോതാവും കാഴ്ചക്കാരനുമായിട്ടാണ് ദഹനം പതനത്തിൽ കവിയുടെ നില എന്നു സാംഗത്യം. കവി ഇവിടെ കൊട്ടുകാ നനാവുന്നു. ഉത്സവം കാണുന്ന കവി ഉത്സവത്തിലെ കമാപാത്രങ്ങളാവു നു. കവി ഉച്ചത്തിൽ ചെണ്ട കൊട്ടുന്നു. ചെണ്ടയുടെ ശബ്ദം ധമാർത്ഥ തനിൽ കൊട്ടുകാരൻ്റെ ശബ്ദങ്ങളുടെയാണ്. ഉള്ളിൽ സംഗതിമുള്ളത്താർക്ക് ഘടനശബ്ദം വരിപ്പ്. കൊട്ടിൽ മനോധർമ്മങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം. കൊട്ടു കാരൻ്റെ ആലോചനകളാണ് മനോധർമ്മം. കുറ്റും കോലും മാധ്യമം മാത്രം. കവി കൊട്ടുന്ന ശബ്ദം കവിയുടെ മനസ്സിൽനിന്നും ശരീരത്തിന്റെയും ശബ്ദം മാകുന്നു. തന്റെ സംസ്കാരത്തനിമയാണ് താൻ വിളംബരപ്പെടുത്തുന്നത് അശ്ലീകരിക്കി കൊട്ടി അറിയിക്കുന്നതെന്ന് കവി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ചെണ്ട, കൊസ്റ്റ്, കുറുംകുഴൽ എന്നിവയുടെ ശബ്ദങ്ങാദ സമ്മിശ്രതയാണ് സംഘകലയായ മേളത്തിന്റെ കേൾവി അനുഭവം. ഈ സമ്മിശ്രത തന്റെ കവിതയിലുമുണ്ടാണ് ധനി. മേളകലയുടെ വിസ്തൃതമായ പ്രതാപസ്വ

80

അരും തന്റെ കവിതയ്ക്കുണ്ടെന്ന, തന്റെ വാക്കുകൾക്കുണ്ടെന്ന ധനിയും ഈ വർകളിൽ വായിച്ചടക്കാം.

എത്രമേല്ലുയർന്നുയർന്നാച്ചവച്ചാലും ശബ്ദം
തത്വവീണക്കിയുന്നു! സുവമിപ്പുതനംമേ.

തിരിയായി കത്തിത്തിരുന്നതിനു സമാനമായ അനുഭവമാണ് വീണുപൊട്ടിച്ചിതറുന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ പതനമാവുക എന്നത്. ഒഴുവുടെ ഉയർച്ചയ്ക്കു സമാനരഹായി ആൽ വീണുടെ തകരുന്നു. ഉയർച്ചയുടെ ആധിക്യത്തിനുസരിച്ച് ആയിരിക്കുന്ന തകർച്ചയുടെ ഗാംഡിര്യോ. ആ പതനത്തിലും കവി സുവം കാണുന്നു. താൻ മറ്റാരു സംസ്കാരത്തിൽ ചെന്നുചേരില്ല എന്ന സുചനയും ഇവിടെയുണ്ട്. ദഹനപതന സായുജ്യമാണ് കവി അനുഭവിക്കുന്നത്. കൊട്ടുകാരൻ ശബ്ദം ചെണ്ടയുടെ ഒഴ്യാവുന്നതുപോലെ കവിയുടെ ഫുദയതാളം അല്ലെങ്കിൽ ശബ്ദമാവുന്നു കവിത. എല്ലാ ചെണ്ടയുടെയും ശബ്ദം ഓന്നാണ്. കൊട്ടുകാരുടെ ശബ്ദം ഓന്നല്ല. ഇതുതനെ കവിയുടെയുടെയും കവിതയുടെയും ആത്മകമ. ഒഴപുമ്പ്ളീ എന്ന കവിയുടെ ആത്മകമാകവിതയായി ദഹനം പതനം മാറുന്നു.

ശബ്ദത്തിനിന്ത്യമാം ശബ്ദം അയിരാവലിയായ
നക്ഷത്രങ്ങളിലുണ്ടോ കൂട്ടിവായിക്കാന്ത്യമാം?

എന്ന സമാധാനത്തിലും ആത്മവിശ്വാസത്തിലുമാണ് കവിത അവസാനിക്കുന്നത്. അമവാ ദഹനം പതനം മറ്റാരു കവിതയുടെ ആരംഭമാവുന്നത്. അർത്ഥമാം എന്ന് ആവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ശബ്ദവും ആവർത്തിക്കുന്നു. ശബ്ദപരമ്പരകളുടെ അർത്ഥമാം തേടിയുള്ള അനേഷണമാകണം കവിത എന്ന് ഒഴപുമ്പ്ളീ സിഖാന്തിക്കുന്നു. ഒരു ചോദ്യചിഹ്നത്തിൽ കവിത അവസാനിപ്പിച്ചു കവി സന്ദേഹിക്കുടിയാവുന്നു. എത്ര കവിയും സന്ദേഹിയാവണം. കവിയുടെ സംശയം ആശയമായി വായിക്കേണ്ടത് വായനക്കാരനാണ്. ദഹനവും പതനവും ഭാർശനികമായ സമസ്യകൾ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു പഠനത്തിനും വഴഞ്ഞാതെ നിരുപകരെ കബളിപ്പിക്കുന്നു. എഴുത്തിനും ശേഷം ഒഴപുമ്പ്ളീയേയും കബളിപ്പിച്ചു കവിത.

പരിമിതമായ ബിംബകള്പനകളിലുടെയാണ് കവി ജീവിതത്തെ കാണുന്നത് എന്നാരു മറുവായനയും ഇവിടെ സാധ്യമാണ്. ജീവിത തിരിക്കേ പതനം ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിന് ഈ ബിംബങ്ങൾ അപര്യാപ്തവുമാണ്. ‘ദഹന’ത്തിൽ രക്തസാക്ഷിത്വമുണ്ട്. ‘പതന’ത്തിൽ ലറകികമായ തകർച്ചയുമാണ്. ഉടക്കുടം, ലിക്ഷാംദേഹി എന്നീ പിൽക്കാല കവിതകളിൽ ഒഴപുമ്പ്ളീ കൂടുതൽ സത്യസന്ധമായി പകർത്തിയെഴുതി. കമകളിക്കാം 2005, ഒക്ടോബർ - ആദ്യം

കവിത

വയ

കെ. ജയലക്ഷ്മി

മേരിയുനോരഫുത്താണി
നേരരിയാനോരഫുത്താണി
ഷാരിക പാടിയ ശീല്യകളിനും
മുളിപ്പാടുമെഴുത്താണി
അലകളറിയാതിനും ജാലക-
വാതിൽ തുറക്കും നാരായം.
അമ്മയ്ക്കേര രോമാഖ്യം
കണമണി ഇനും കൊഞ്ചുപോൾ
വ്യമിതർക്കായിഴുരശയുകളെ
തിർക്കും സിംഹാസനമെ എണ്ണ്
എങ്ങനെ പൊന്നുംനാരായത്തെ
കൊണ്ടുനടക്കും, വയ്ക്കിമേൽ!

ചുരും ഉത്സവക്കാച്ചയ്യും എന്ന പരിമിതമേഖലയിൽ കവി ജീവിതത്തെ തൈച്ചിട്ടുന്നു. ഇന്നത്തെ ജീവിതകാലാവസ്ഥയിൽ തിരസ്കരിക്കേണ്ട ധാരാളം ബിംബങ്ങൾ ഈ കവിതയിലില്ലെன്ത്. സ്വയം നിർമ്മിക്കുന്ന ലോകത്ത് കവി ഒറ്റപ്പെടുകയാണ്. സമൃദ്ധത്തിൽനിന്ന് പുഴയോ ഉത്സവമോ കളിയോ ഇവിടെ കാണുന്നില്ല. ആത്മനിഷ്ഠമായ, സ്വകാര്യ അനുഭവങ്ങളിൽ അപ രഥക്ക് പകില്ല. പൊതുപുഴയായ കുന്തിപ്പുഴയെ കവി തന്റെമാത്രം ആറാട്ടു പുഴയാക്കി; കമകളിയിരെ കമാപാത്രങ്ങളെ മുഴുവൻ തണ്ട്രികൾ, വെളി ചുപ്പാട്ടനേയും ദേവതിയേയും തനിക്കായി മാത്രം തൊഴുതു; ചെണ്ണക്കാ രനിൽനിന്ന് ശബ്ദം തന്റെ കാതുകളിലേയ്ക്കുമാത്രം ഏറ്റുവാങ്ങി. അങ്ങനെ ഒറ്റയ്ക്ക് കണ്ണും കേട്ടും അനുഭവിക്കുന്ന രിതിയിലാണ് കവിത തുടങ്ങുന്നതും തുടരുന്നതും പുലരുന്നതും. ഉത്തരവിക്കുക, ശേഷിക്കുക, കൈക്കുടന, സദസ്യ്, തലമുടി, തിരിതെരയ്ക്കുക, വാർക്കുക, കരു, പടി എണ്ണാറ്റി, ഉമരം, പുമ്പം, ഇല്ലത്തമ, മിറ്റം, ഒച്ച, താലപ്പോലി, പാറുക മുമ്മന്ന്, തോലറ, തോള്ള, ഒളപ്പമല്ലയുടെ നിത്യപദാവലികൾ ഈ കവിത യേയും സജീവമാക്കുന്നു.

കമാകവിതകളിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടവന്റെ ദുഃഖം അവതരിപ്പിച്ച ഒളപ്പമല്ല ദഹനം പതനത്തിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട സുവാത്തക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. ദഹനവും പതനവും സുവമായി കാണുന്ന ജീവിതരീതിയാണ് ഈ കവിതയുടെ സത്ത്.

സംസ്കൃത കവിത

വിഷമവൃത്തം

കെ. രാമകൃഷ്ണവാരിയർ

ഇ തികർത്തവ്യതാമുഖാ
മാർഗ്ഗദ്രോഷ്ടാധ്യഗോപമാഃ
സനംശയാ ലക്ഷ്യഹീനാഃ
സദാ സ്വല്പപുർവ്വകാഃ

പുരാതനസ്യ പുതസ്യ
ജമദേശസ്യ മേജനാഃ
അയുനാതനകാലേ ഹാ
സഘരംതി ശനൈ ശനൈ

അസ്മാഭിമദ്യപര്യന്തം
യാ സംസ്കൃതിരുപാർശ്വജിതാ
നാശം കുർമ്മാ വയം തസ്യാ
നവ്യതാഭ്രാന്തിഹേതുനാ.

അപരിഷ്കൃതമസ്മാക-
മവിലം ധർമ്മശാസനം,
സർവ്വം വൈദോശികം ദ്രോഷ്ഠം-
മിതി മന്യാമഹോ വയം.

സ്വപ്നം കോ f പി ന ജാനാതി
കാ ഭേദനവ്യസംസ്കൃതിഃ
പ്രപ്ത്യം കശ്യിന സംശേതേ
സംസ്കൃതേഃ കിം പ്രയോജനം?

കമം കിയച്ച ലദ്ദേത
ഭൗതികം സുവമുത്തമം
തേനോക്തമേഷ ഏവാസ്തി
സംസ്കാരനികാശാചലഃ

ശസ്തനം കാര്യമുളിശ്യ
ക്ഷേണാ മാസ്തുമനാഗപി,
അദ്യാന്തി പരമം സത്വ്യം
തർഹ്യലം ഭാവിച്ചിന്തയാ.

മുല്യശബ്ദസ്യ മുഖ്യത്വം
വിപണ്യാമേലെ വർത്തതേ,
മാനുഷം മുല്യമവിലം
വിന്മുതം സകലെരഹി.

പ്രകൃത്യുപരി മർത്ത്യാനാ-
മാധിപത്യം ദൃശ്യംഭവേത്,
എവം വിധവിചാരണ
കിം കിം ന ക്രിയതേ നരൈ

ന ജാനിമോ വയം തസ്യ
പ്രത്യാഘാതം ഭ്യാനകം,
ആധിത്യാ വൃക്ഷശാഖായാം
ചരിത്മന്ത്രയുലമേവ കിം?

പ്രകൃതിസ്തു മനുഷ്യാണാം
ജനയിത്രീതി കമ്യതേ,
പരമസ്ഥാഭിരേഖശ്വവ
ദാസിവ പരിഗണ്യതേ.

അധികൃത്യ ജഗത്ക്ഷമം
പ്രകൃതേർഹ്യദി വർത്തതേ
ഭ്യാജനാ കാചിദ്ദേതസ്യാഃ
പരിജ്ഞാനം വിനാ വയം

അദിർഘദർശിനഃ കുർമ്മോ
യത്കിണിവിദ്ധി ചേഷ്ടിതം,
വയം തമാ സന്തതിർന്നോ
വാദ്വേശസ്യവ ദൃഷ്ടമലം.

ശ്രീതീകരണയന്ത്രസ്യ
പ്രയോഗേ നിതരാം കൃതേ
അന്തരിക്ഷസ്യ രക്ഷായെ
പ്രകൃത്യാ നിർജ്ജിതേ സ്വയം

ആസ്തരേ ജായതേ രസ്യം
ഹലംയസ്യ വിപത്കരം,
ശൈത്യവുഖ്യേഖലുകൃതം കാര്യ-
മുഗ്രതാപം ക്രിയേദ് ഭൂവി.

നദ്യംബ്യു വിഷയീകൃത്യ
വാഗ്യാഖം ക്രിയതേ ജനനങ്ങൾ
യോക്തവ്യം നദ്യ ഇത്യേവം
പരിഹാരേ ഫി സുച്യതേ.

ലോകാനാം ഹ്യദയേക്ക്യായ
ന കോപി യതതേ നന്നു,
അജന്താത്മാ കുപഗാംഡീര്യം
കുർദ്ദാമസ്തത്ര കിം വയം?

വിഷവാരി യദാ നദ്യാം
മുച്യതേ ശില്പശാലയാ
അന്തരിക്ഷമശ്രേഷ്ഠൻ
വിഷവാതേന പുരുതേ.

ഹീനക്കൃത്യമിദം യേന
സ്വാർത്ഥബ്യുഖ്യാ വിധീയതേ
തസ്സേവ കീർത്തനം കൃതാ
വയം ദദ്മ ഉപായനം.

ഗച്ഛത്സു വനമസ്മാസു
വൃക്ഷച്ഛേഡന വാഞ്ചയാ
വനാദാഗതമർത്ത്യഃ കിം
തത്രേവ പ്രതിഗച്ഛതി

അക്ഷമി സന്നഹോ കഷ്ട-
മസ്മാദിഷമവ്യത്തതഃ
ബഹിരാഗത്യമത്രത്യ-
ജനാഞ്ജലാ വ്യമതേ ഭൂഷം.

സത്യനിഷം

ബ്രഹ്മി. കെ. റോപാലകൃഷ്ണൻ

ഉള്ള തുമോർക്കാതേ സന്ധ്യ-
 യ്ക്കുമ്മരപ്പടികട-
 നീടുമെൻ മുതുകത്തു
 ചാടിവിണ്ടു നീയോ?
 മലർത്തിക്കിടത്തിയെ-
 നാപമനിക്കേഷപങ്ങൾ
 പിളർത്തിപ്പുറത്തിട്ടി-
 ട്ടന്തതിൽ പരതുന്നു?
 ചക്രമായ് ചുഴുനോ
 ഗദയായ് വീശി പ്രാണൻ
 പദ്മംപോയ് പിചുതയ്യോ
 നിൻ്റുംവിൻ ചിന്നംവിളി
 അകലരേതതോ ഗുഹാ-
 കേഷത്രണിത്തിയിൽനിന്നു-
 മറിവിൻമുറിവായിൽ
 തരീഭവതലമിറ്റിക്കുന്നു?
 നിമിഷംനേരം, പിന്ന,-
 പിന്നനയെ, നേന്തനാവാനൊ-
 നിമിഷംമാത്രം സത്യം
 അല്ലകിലെല്ലാം മിമ്പ്!

❖ ❖

പെണ്ണ്

തിരിജ ചെമ്മണ്ണാട്

രംഗമൊന്ന്;അകത്തളം നോവുന്നു; ഗർഭഗൃഹ-
തികലംഗനാക്രന്ദം. പെൻകുണ്ഠാ; സാർക്കേണ്ടാരും.
ഡേമോഹനായത്തിൽനു മുത്തമുറി, സൽപ്പാത്രനെ-
യങ്കത്തിൽ കൊണ്ടാടുവാനത്രമേലാശികയാൽ

പുത്രഭാര്യയോടെന്നും നീരസം നടിച്ചുള്ള
മുത്തമുറി മുഖം കറുത്തെന്തിനോ വക്കാണിച്ചു
കെട്ടിച്ചയയ്ക്കാൻ വേണം സ്ത്രീയനമേരു,പ്ലിനേന്-
കെട്ടിക്കാൻ പണ്ഡങ്ങളും.....അച്ചനാധിയായാകെ.

രംഗം രണ്ട്;ഹില്ലാവരുമകലക്കാലിത്തൊഴു-
തികലേയ്ക്കൊടിച്ചേന്നതുകയായ്സജിപ്പിഞ്ഞാസം.
അൻപു ചേർത്തെക്കും കണ്ണിച്ചുവു, പിണ്ണാക്കും വെക്കോയ്ക്കു-
തുവും, രൂചിക്കാതെയപ്പെട്ടു നൊന്നരം കൊൾവു

കൊന്നിക്കു കടിഞ്ഞുലായ്, കുത്തുനു മണ്ണിൽ മുക്കും-
കൊന്നു കൊണ്ടവൻ മെല്ലുക്കിംനുമെന്നിറ്റുമായ
ചന്തം തികച്ചും ചേർന്ന പെക്കിടാവിനെപ്പറ്റി-
നന്തികത്തുള്ളാർക്കെല്ലാമെത്തസുക്കും ചേർന്നിടവേ

ചുറ്റില്ലും നിൽക്കുന്നോർക്കു സന്തോഷം, പശുക്കുട്ടി-
മുറ്റും വളർന്നിട്ടും രണ്ടാണ്ഡുകൾ ചെല്ലുനേരം
പെറ്റമല്ലപ്പെട്ടിന് മുന്നാം പേരിന്റെ കരവെന്നു-
വറുമനിപ്പേക്കുട്ടിയമയായ് ചുരത്തിട്ടും.

പാലിനു സമുദ്ധിയാമെന്നാളുമെന്നുത്സാഹം
കോല്യുനുതോഴുത്തിക്കൽ, പ്ലിപ്പിപ്പാഡോഷിപ്പ്.
ബാലികയ്ക്കേകീ ജനമെന്നുള്ള കുറ്റം സന്തം
കാലദോഷമായോർത്തു മാനുഷി വിഞ്ഞിപ്പുംടി.

ചേര്

യു. ശക്രന്നാരായണൻ

മനുഷ്യ: കൈയും കാല്യം
 കഴുകാൻ തിരുമേനി
 മുറ്റത്തക്കുള്ളതിൽച്ചെ-
 നിരങ്ങിക്കുവിടപ്പോൾ
 കുളവക്കത്തത്തത്തങ്ങിൽ
 നിന്നു വീഴുന്നു തേങ്ങ
 തെളിവെള്ളുത്തിൽ താനു
 പൊങ്ങുന്നു മുന്നാലെണ്ണം.
 തിമിരം തടഞ്ഞു കണി
 വെളിച്ചുമെന്നാകില്ലും
 ഇമവട്ടിടാതേരേ-
 സുകഷിച്ചു നിരീക്ഷിക്കു
 ഉണ്ണാരു വിദ്യാൻ തെങ്ങിൻ
 കുറലിൽ; കലിമുത്തു
 തന്യുരാൻ കുതിക്കുവോൾ
 കൊടുക്കാറിള്ളകുന്നു.
 പകൽക്കള്ളുന്നതാഴെ-
 യിറക്കിക്കണ്ണു; തണ്ണേ
 പടിക്കൽ പതിവായി-
 പ്ലുങ്ജുമുണ്ണിച്ചുക്കൻ!
 “ഇത്രമേലഹമ്മതി
 നിനക്കുണ്ണേനോ, തിനീ-

ലെത്രകാലമില്ലത്ത-

ചേരാറു നിൻകുടുംബക്കാർ?

നിന്മയച്ചുനെന്നുടൻ

കാണണം”. “വിളിപ്പിക്കാ;-

മെന്തിനാ, സാവിടത്തെ

മകളെത്തരാനാണോ?

കൃടിക്കാവിനെപ്പുരു-

തവിഷ്ടമാണടിയന്ന്;

കിട്ടിയാൽപ്പോറും നനായ....!

ചിരിച്ചാനുള്ളേച്ചകൻ.

ഉണക്ക പുരപുല്ലിൽ

തീയു വീണതു പോലെ

കനക്കെയാളിക്കത്തി-

യെകില്യും, തിരുമേനി

തനുത്തു: “മുക്കിൾതാഴെ-

യില്ലല്ലോ ചുണ്ടിക്കാട്ടാൻ

നിനക്കു കറുകറു-

പ്ലാർനോറു രോമം പോല്യും!

ഒച്ചയും കനത്തില്ല,

തെളിഞ്ഞിലല്ലോ ബ്യുദി;

നിശ്ചയമൊരാണായി

മാറും നീയെരുകാലം.

അനുമേൻ പാപ്പിക്കുട്ടി

പെണ്ണേകാടകഴിയാതെ-

തതനെന്നില്ലത്തുണ്ടകിൽ

നമുക്കൊന്നാലോച്ചിക്കാം.”

നിനയ്ക്കാതിടിവാളു

തട്ടിയ ചേരിൻതടി

കണക്കേ തലതല്ലി

വീണുപോയുണ്ണിച്ചേക്കൻ.

❖ ❖

മനസ്സുനിറയെ പുകൾ

കെ.ടി. കൃഷ്ണവാരിയർ

ഓരു സുപ്രഭാതത്തിലരയാൽത്തറ തൻമേ-
 ലൊരു യോഗിവരുനിൻപു.-
 കാഷായവസ്ത്രവും താടിയുമില്ലാത്ത
 യോഗി, സമാധിസ്ഥിതനായി.
 എവിടെനിനേന്നോടുനാരെന്നിണ്ടീല
 ഉർത്താടിയില്ലയാളൗന്നും.
 ഭിക്ഷലാഭിച്ചേക്കിൽ കാക്കയ്ക്കും പുച്ചയ്ക്കും
 പട്ടിക്കും പക്കിടഴിക്കും.
 ഒരു ചെറുപുഞ്ചിരി, കാരുണാർദ്ദവീക്ഷണം
 മുദ്രുലമാമൊരു കരസ്പർശം
 ഹൃദയത്തിൽ പ്രേമംനിറങ്ങു കവിഞ്ഞതു
 മിഴികളിൽ തുള്ളിത്തുള്ളുന്നി.
 അക്കരെസ്പർശത്താൽ രോഗങ്ങൾ മാറുന്നു
 ദുഃഖങ്ങൾ പോയ്മരയുന്നു.
 കാട്ടുതീ പോലെ പരക്കുന്നു വാർത്തയാ
 നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെല്ലാം
 എല്ലാമതസ്വരൂമെത്തവേ, യേവർക്കും
 അല്ലല്ലുമാധിയും തീർത്തു.
 അക്കരെസ്പർശത്തിനാശാസവാക്കിനായ്
 ദുഃഖാർത്ഥർ തിക്കിത്തിരക്കി.
 ആരുമാരാഞ്ഞതില്ലെത്തുമതസ്മനീ
 യോഗീശരനേന്നകാര്യം.
 കൃഷ്ണരൈ വംശമാമെന്നു ചിലർ; യേശു-
 ക്രിസ്തുവിന്റെപ്പറ്റെന്നും.
 നബിയുടെ പിസ്താമിയായിടാം - സേപ്പുപോൽ
 തെളിവിലർക്കുമുണ്ടെന്നേ.

കാലങ്ങളേരോകഴിഞ്ഞുപോയ്; വാർധക്യ-
 ബാധിതനായീമുനീസ്രദ്ധൻ
 മുത്യുവാവാതിൽക്കണ്ണമുട്ടി വിളിക്കുണ്ടോൾ
 തർക്കിച്ചു നിൽക്കുന്നു ശിഷ്യർ
 എന്നെനെ ശ്രേഷ്ഠക്രിയകൾ നടത്തേണ്ട-
 തനനായ് കടുത്തവാക്ക്‌തർക്കം
 ചടനച്ചിതയിൽ ദഹിപ്പിക്കുകെന്നാരാൾ;
 പള്ളിയിലാവാമെന്നുന്ന്.
 ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ ശിഷ്യർത്തൻമുന്പിലായ്
 ഗുരു യോഗനിഘ്രയിലാണ്ടു.
 പെട്ടുന്നു നിഖലേ മെയ്താകെ പുക്കളായ്
 പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുനിൽക്കുന്നു.
 പവിശമല്ലിപ്പുകൾ, പനിനീരു, ചന്ദകം,
 അരിയചെന്നാമരപ്പുകൾ
 ജാതിമതദേശമെന്നേ ജനങ്ങളാ
 പുവുകൾ വാരിയട്ടുത്തു.
 അപുതുപുക്കളെച്ചുംബിച്ചുവരേതോ
 സർഗ്ഗീയസ്ഥവ്യം നുകർന്നു.
 അദ്വിവ്യസാരമെന്നും തുളുവുന്നു
 ചക്രവാളാന്തങ്ങളോളം.

അനുബന്ധം

കുറെദിവസങ്ങൾകഴിഞ്ഞ്:
 എവിടെപ്പുതുപ്പുകൾവിടരുന്നിതവിടെയാ
 ശുരൂവിരെ തുമുഖംകാണു.
 എവിടെ തെത്തെന്നാൽ തലോട്ടുന്നിതവിടെയാ
 ശുരൂവിരെ തുമുഖംപൾശമരിവു.
 എവിടെപ്പുഴകളൊഴുകുന്നിതവിടെയാ
 ശുരൂവിരെ സാന്നശം കേൾപ്പു.
 എവിടെനിലാവല തുകുന്നിതവിടെയാ
 മധുരമാം സാന്നിധ്യമോർപ്പു-
 ദലമർമ്മരത്തിൽ കിളികുജനത്തിലാ
 ശുരൂവചനങ്ങളേ കേൾപ്പു. ◆◆

അതിർത്തി കാക്കുന്ന കവിത

സുഭേദ്. കെ

“പെരുമഴക്കണ്ടിട്ടുണ്ടാ?”

എം.എം. സചീനൻ

(പ്രസാ: ലിപി പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്, വില: 40 രൂ)

യമാർത്ഥ കവിത സമൂഹമനസ്സാക്ഷിയുടെ അതിർത്തികൾക്ക് കാവൽ നിൽക്കുന്നു; മാനവസംസ്കൃതിയുടെ ചട്ടവാളങ്ങളുടെ അതിരു കളിക്കയുകയും ചെയ്യുന്നു.

കൊക്കേക്കാളയെന വിഷകനെനിക്ക് പ്രവർത്തനാനുമതി നല്കി യതു ഒരു കർണ്ണന്തിൽ. ഭൂമി വരളുന്നോൾ ഞാൻ എ.എ.എ. സചീനൻ ‘പൂച്ചിമ’ ഓർത്തുപോകുന്നു. “കോബല്ലുകൾ വേരുകളായി പ്രാന്തുപിടി ചോട്ടുന്നോൾ അഫിംസയുടെ അഞ്ചിക്കല്ലിലരച്ച് മുലയിൽത്തേയ്ക്കും പഴയ ചവർപ്പ് അവനെത്തടയില്ല.” - ഈവിടെ അഫിംസാധിഷ്ഠിതമായ ശാസ്യി യൻ സമരമാർഗ്ഗത്തിന്റെ പരാജയം കവി വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ്. “ആ വെള്ളാരം കണ്ണുകളിൽ ശാമയുടെ പായ്ക്കപ്പെട്ടി... കുണ്ടാലിമരയ്ക്കാരുടെ തല ഉപ്പിലിട്ട തലകനും” നവ കൊള്ളാനിയലിസത്തിന്റെ പ്രച്ഛന്നരൂപ ഞങ്ങളെ കാണിച്ചുതരുന്ന കവി ഒരു രണ്ടാം സാതന്ത്ര്യസമരത്തിനുള്ള ആഹ്മാനവും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. പഴയ കാലിചുരുക്കൻ ചതിയുടേയും ദുഷ്ടതയുടേയും പാലും ചോരയുമീസിക്കുടിച്ചിരുന്നെന്നീൽ ഈ വെള്ളാരം കണ്ണൻ സഹിഷ്ണുതയുടേയും സ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെയും ഒരു പുരാതന സംസ്കാരത്തിന്റെയും പച്ചയാണ് കാർണ്ണകക്കുന്നത്. കവി ഭൂമിയെ മാതാ പായിക്കാണുകയാണ്; ഭൂഗർഭത്തിലെ ജലദ്രോതരൾ മുലപ്പാലായും. ഒ.എൻ.വി.യുടെ ‘ഭൂമിക്കൊരു ചരമഗീത്’ത്തിനെന്നാപ്പം വായിക്കേണ്ണ കവി തയാണ് ‘പൂച്ചിമ’. മുലപ്പാലിന്റെ പേരും അവനുറിയെടുക്കുമ്പുണ്ണെ ഒരു

മുലയറുത്ത് എറിഞ്ഞ് അവനെ ചാനുലാക്കാനും മറ്റ് മുലയാൽ മനുഷ്യർ താഴിയെ ഉട്ടാനും നമ്മുടെ അമ്മയ്ക്ക് കഴിയെട്ട് എന്നു പ്രത്യാഗ്രിക്കാം.

“അംബ പേരാറേ നീ മാറിടുമോ
ആകുലയാമൊരുക്കുചാലായ്ക്കും!!”

(കുറപ്പുറം പാലം: ഇടമേരി)

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കൃത്താട്ടുന സാമുഹ്യവിരുദ്ധൻ നമ്മുടെ ജീവ ദായികളായ പുഴക്കെല്ല കൊന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന മണിൽവാലിനെ കവി വിമർശിക്കുന്നത് നോക്കു: “എത്രയുഭാരം കാലം... നമുക്കു വിറ്റുപെറുക്കിക്കഴിയാം.....ദാവണിച്ചുറ്റിയ ചന്തം, എൻ പ്രിയനാ ടിന് പാൽമണമുതിരും നദികൾ വിറ്റുപെറുക്കിക്കഴിയാം. എത്രയുഭാരം കാലം...” ‘പൂച്ചിമ’യിലെ കാവൃതന്തുതന്നെയാണിവിഡേയും ഉള്ളതെ കിലും ഇക്കവിതയിൽ ഒരു കുസപ്പാരത്തിന്റെ ധനിയുണ്ട്. പുഴയെന ബിംബം കവിയുടെ അഭോധത്തിൽ ഉണ്ടാക്കു പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. പുഴയും മശയും പച്ചപ്പുമെല്ലാം കവിയുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ മുലക്കല്ലിയി ആഴ്ചനുറച്ചിരിക്കുകയാണ്. ‘ദാവണി ചുറ്റിയ ചന്തം’ ഈ പ്രയോഗം മാം കവി പി.യുദേയും ചങ്ങമ്പുഴയുടേയുമൊക്കെ ജീനിയസ്സിന്റെ നിലവാരമുള്ളതാണെന്നോർമ്മിക്കെട്ട്.

ഇന്ത്യക്കാരനായാലും പാക്കിസ്ഥാനിയായാലും ഹിന്ദുസ്താനാരനാ രാലും കാപ്പിരിയായാലും മനുഷ്യരെ രക്തത്തിന്റെ നിറം ചുവപ്പാണ് എന്ന മഹാസത്യം ‘ശാനിയതിർത്തതിക്കുകാവലല്ല’ എന്ന കവിതയിൽക്കൂടി കവി വ്യക്തമാക്കുന്നു. മനുഷ്യരെ സുവഞ്ചേരി ദുഃഖങ്ങളും കാമവും എല്ലാം സമാനമാണ്. അതിന് വർണ്ണ വർഗ്ഗങ്ങേ കാല ഭേദങ്ങളില്ല. ‘ശാനിയ തിർത്തതിക്കു കാവലല്ല’ എന്ന കവിതയിൽ തുടിക്കുന്നത് മനുഷ്യസന്നേഹ മാണ്. ‘ഉദര നിമിത്തം ബഹുകൃത വേഷ’യാർഥായ മനുഷ്യരെ നിസ്സ ഹായാവസ്ഥി! വിശപ്പുകറ്റാൻ അതിർത്തി കടന്ന് സുസഹോദരരെ മാറി ലേയ്ക്ക് നിരയോഴിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവനായി മാറുകയാണ് കവി. ഒരു വിശപ്പാരനായി മാറുന കവി അതിന്റെ മുല കാരണം ഭാരിത്ര്യമാണെന്ന സത്യം മറച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല. (“നമൈപ്പുലർത്തുന മല്ലിനും മലകൾക്കു മെന്തു പേരിട്ടാലുമെതിരല്ല ശാനി”) കാരണം “അറിയാതെ കാമ്പിയിൽ വിരലമർന്നാലുകലെ നാട്ടിലൊരു കുടിലിന്റെ തേങ്ങലുംയരും.” പുതതനു കുപ്പിട്ടു പാടുന തുനികൾ കവിയുടെ ബാല്യമാകാം അല്ലെങ്കിൽ സ്വസ താനങ്ങളുക്കുറിച്ചുള്ള പഴയ സ്മരണകളാകാം.

തൊട്ടുമുന്ന് സുചിപ്പിച്ച കവിതയുടെ വിപരിത യുവതയിൽ വർത്തി കുന്ന കവിതയാണ് ‘മഞ്ഞുതുള്ളിയിലെ നിള.’ ‘കാർഗിൽ’ രക്തസാക്ഷിയുടെ അമ്മയുടെ മനസ്സിലുംകൊരു യാത്ര നടത്തുകയാണ്. ‘കാർഗിൽ’ മാത്ര മല്ല നമ്മുടെ നാടിന്റെ മോചനത്തിനുവേണ്ടി ജീവൻ ത്യജിച്ച പരസ്പരസം രക്തസാക്ഷികളുടെ മാതാക്കളുടെ മനസ്സാണ് കവി തുറന്നു കാണിക്കുന്നത്. സംഘകാല വനിതകളുടേയും ഒഴപുത്രസ്ത്രീകളുടേയും ഉദ്ഗവീര്യവും ത്യാഗസന്ധനതയും ഈ അമ്മയിലുടെ കവി അനുസ്മർത്തിക്കുന്നു.

അനുമോദിശരനോടവർ (പ്രാർത്ഥപ്പാട്ടതോന്ന് മാത്രം-

“മുതുകിൽ വെടിയേറ്റുവീണെന്നു കേൾക്കരുത്-
പിന്തിരിഞ്ഞെന്താടി ജീവിച്ചിരിക്കരുത്.”

ഇടയ്രീതിയുടെ ‘കാവിലെപ്പാട്ടിലെ’ അമ്മയുടെ ആത്മബലിയോർമ്മിപ്പിക്കുന്ന വരികൾ

“അംബികേന്നീ ചൊല്ലുകെന്നാടായിളം പ്രകോഷ്ഠം-
കവിതമായിലയല്ലീ തൻ കൊല്ലയ്ക്കായ് താഴ്കെ?...
.....എൻകുലംതാഴ്ത്തീലയല്ലീഭൂഷ്കളക്കശല്ലും.”

(കാവിലെപ്പാട്)

“നൃറുജാതികകാർ, മതകകാർ....

നൃറുകോടി സഹോദരങ്ങൾ നിനക്കുണ്ട്

ശേഷം മുറിച്ചുനിൻ കർണ്ണം തുടരുവാൻ”

ഈത്തരമൊരു കവിത ഒരു കമ്മ്യൂണിറ്റുകാരന് എഴുതാൻ കഴിയുമോ? സാന്നിധ്യത്തിൽക്കു കാവലല്ല’ എന്ന കവിതയെഴുതിയ വ്യക്തി തന്നെയാണ് അതിന്റെ നേർവിപരിതയ്യുവതയിൽ വർത്തിക്കുന്ന ഇക്കവിയും എഴുതിയിരിക്കുന്നത്! കവിയിലെ മനുഷ്യസ്വന്നേഹിയും രാജ്യസ്വനേഹിയും ചേർന്നു നടത്തിയ മനോമനത്തിന്റെ ഫലമായുയർന്നുപോങ്ങിയ അമൃതകുംഭങ്ങളാണിക്കവിതകൾ. രാജ്യസ്വനേഹമാക്കേ ഒരുത്രം കാപട്ടവും രേണുവർഗ്ഗം നിർമ്മിച്ച, അധികാരസ്ഥാപനത്തിനും പരിപാലനത്തിനുമുള്ള ഒരുത്രം മിമ്യയുമാണെന്ന യമാർത്ഥ കമ്മ്യൂണിറ്റ് വാദത്തിൽ നിന്നും കവി വ്യതിചലിച്ചിരിക്കുന്നു - സ്വതന്ത്രനായിരിക്കുന്നു.

“ദാരിദ്ര്യമെന്തന്തരിഞ്ഞവർക്കേ

പാരിൽപരക്കേശവിവേകമുള്ളു”

ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഏറ്റവും സുഖരവും ഹൃദയസ്പർശിയുമായ കവിത-‘പെരുമഴ കണ്ണിട്ടുണ്ടാ...?’ വായിക്കുണ്ടാൽ എൻ്റെ മുത്തപ്പനും മുത്തപ്പിയുമാക്കേ പറഞ്ഞുകേട്ട ആ പനിപിടിച്ച കാലം- കരിംപട്ടിനി

യുടെ കാലം മനസ്സിലും മിന്നിമായുന്നു. പുഴയും വീട്ടും കൂടിലുമെല്ലാം ‘തേതാരുമിച്ച്’ കാലം.

“.....കെട്ടാപ്പുരയുടെ മാനം പൊതിയ
കീരിച്ചേലു പിടിച്ചു പറിച്ച്
കരിയോലക്കണ്ണിൽ നോക്കി
ആർത്തമുച്ചിരിക്കും പെരുമഴ കണ്ടിട്ടുണ്ടാ?...
.....കരയും പുഴയും വേറിട്ടിയാ-
തിരു തലമുട്ടിയവെള്ളപ്പാക്കം....
...ആളും നായും ഓലപ്പുരയും, കെട്ടിയ
പയ്യും....
പെരുമഴക്കണ്ടിട്ടുണ്ടാ?”

ഈ കവിത വ്യൂദ്ധമായി സുചിപ്പിക്കുന്നത് ഭാരിശ്രൂത്തെത്തത്തനെ രാണ്. വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിലെ മശകളുക്കുറിച്ച് വാച്ചുമായി കവി പറയു നോഴ്ചും അതിനുള്ളിൽ പുകയുന്നത് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ മാത്രമല്ല ലോകത്തെവാടുമുള്ള ദർജ്ജലക്ഷങ്ങളോടുള്ള സഹാനുഭൂതിയാണ്. ജീവി തത്തിന്റെ ഏതോ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ കവി ഭാരിശ്രൂമനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട് തീർച്ച-പട്ടിണിയെന്നെന്നനിരഞ്ഞാരാൾക്കേ ഇത്തരത്തിലുള്ള കവിതകളുംതാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പട്ടിണിയെക്കുറിച്ച് കേട്ടിണ്ണെഴുതുന്നവനും നേരി ടനുഭവിച്ച് എഴുതുന്നവനും തമിൽ ഏറെ വ്യത്യാസമുണ്ട്.

ഇന്നുനൊമെല്ലാം പരിഷ്കാരികളാണ്. മാർബിൾ പതിക്കാതെ ഒരു വീടു പണിയുകയോ-ചെര! അത് നമ്മുടെ സ്ഥാറ്റസിനു നിരക്കുന്നതാണോ? ഒരു മധ്യവർഗ്ഗമലയാളിയുടെ ചിന്തപോകുന്നതിങ്ങെന്നയാണിക്കാലത്ത്. താനുശ്രേപ്പുട സമുഹത്തിന്റെ കാപട്ടങ്ങൾക്കുനുസരിച്ച് കവിക്കും ചില നേര അള്ളിൽ നിറം മാറ്റുണ്ടിവരുന്നു. പെൺമക്കളെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചയത്കാണ് പങ്കപ്പെടുന്ന ഒരു പിതാവിന്റെ വ്യാകുലതകളാണ് ‘ഓരോരോപങ്കപ്പട്ട കളിൽ’ കവി ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

“നിളയെക്കുറിച്ചാണെന്നോ
വേവലാതികളത്തെയും
നീരും നനവും വറ്റി
പുഴചാവുകയാണെന്തെ.”

പുഴയെന്ന ബിംബം വിണ്ണുമിവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നു. നിളയും പിതാവും ഒരേപോലാണിവിടെ. മരണഭീതി നേരിട്ടുനോഴ്ചും ആശിത്തരെ ഉദ്ധരിക്കാനുള്ള അദ്ദേഹമായ തരം.

“പൊയ്യേം താവഴിക്കൊക്കെ
മണാലേകിയ പുണ്യമേ,
എൻ്റെ വീടാകുവോളം നീ
മരിക്കാതിരിക്കണ്ണേ....”

കവി, താൻ താണ്ടിവന വഴി ഒരിക്കലും മറക്കില്ല. സദാ കൃതാർത്ഥ
തയോടെ ഓർക്കാനുള്ള ഒരു ചിത്രം കൂടിയാണ് ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു
വർത്തമാനകാലത്തിലേയ്ക്ക് കയറിവരുന്ന ഈ കുണ്ഡനിവഴി. ‘അതെ
യേറെ അടുത്തവർ’ നല്ലാരു ലഭ്യപ്രസാധകവിതയാണ്. പ്രസാധിതാവും
പ്രസാധാജനവും സന്നാധിത്തിരുന്നാരെവെതാവസ്ഥയേയാണ് കവി വിഷ
യമാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

തന്റെ കവിതകളെ തിക്കണ്ണ വിമർശനബുദ്ധിയോടെ മാത്രമേ സമീ
പിക്കാവു. നെല്ലിനെ നെല്ലായും പതിരിനെ പതിരായും കണ്ട് കൊള്ളു
കയും തള്ളുകയും വേണം, എന്ന രണ്ടു പ്രധാന നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ‘ഹരി
തപക്ഷ’ത്തിലുള്ളത്. കവി വിന്നയാനിതനാണ്.

Robert Frost അമേരിക്കൻ കവിയായിരുന്നിട്ടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ
കവിതകളിൽ തന്റെ പുർഖി (ബൈറ്റിഷ്) പാരമ്പര്യ സ്മരണകൾ തികിൽത്തി
രക്കി വരുന്നതുപോലെ സച്ചീദനം ഇന്നത്തെ Cyber യുഗത്തിൽ ജീവി
ക്കുകയായിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ സദാ പാൽക്കടൽ തിരതള്ളി
വരുന്നതുപോലെ സുമധുര ബാല്യ-ക്രമാരസമരണകൾ തിരയടിക്കുക
യാണ്. എന്നാൽ അക്കാലത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന അസമതാങ്ങളെ കവി ശക്തി
പൂർവ്വം വിമർശിക്കുന്നു. (“തുക്കാക്കരമുതൽ കൊച്ചിവരെ”)

(“.....ഇന്നാലെയുറിക്കുടിയ തുള്ളിയിൽ ഉറ്റും ചീറ്റിപ്പുത്തിവിരിച്ചവർ
നാട്ടിലിഴഞ്ഞു തുടങ്ങിയ കാലം...ഞങ്ങാടെയൊക്കെക്കുടിക്കാലം...!)

ഈ വരി വായിക്കുന്നോൾ വെവലോപ്പിള്ളിയുടെ ‘ഓൺപ്പാട്ടുകാർ’
ഓർത്തതുപോവുകയാണ്.

“യരയുടെ ശിരസിലസിച്ചുനര പോൽ
ദേവ പുരോഹിത ദുഷ്പ്രഭുവർഗ്ഗും!
പൂതമിയിലന്നു മനുഷ്യർ നടന്നപ-
മഞ്ഞളിലിപ്പുാഴയോമുവ വാമനർ,
ഇത്തിരിവട്ടം മാത്രം കാണുവർ
ഇത്തിരിവട്ടം ചിന്തിക്കുന്നവർ...”

പുള്ളാക്കുടത്തിന്റെ താളവും പുള്ളവവീണായുടെ നാഗരമനും കണക്കുള്ള ഇന്നണംവും മുഴങ്ങുന്ന കവിതയാണ് ‘സർപ്പം മോഹിച്ച പെൻകുട്ടി’ ഇത് നമ്മുടെ നാടോടി പാരമ്പര്യത്തിന്റെ നല്ലാരു പരിശോദമാണ്.

കവിയുടെ താളം

കവി ചിലേടങ്ങളിൽ കവിതയിൽ താളം ദീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും സത്രത്രപനയ്ക്ക് താളം ഒരു വിശ്വാതമായി വരുന്നില്ല. ഗദ്യവും പദ്യവും കലർത്തിയുള്ള രചനയാണ് കവിക്കിഷ്ടം. ‘ഞാനിയതിർത്തിക്കു കാവലല്ല’ എന്ന കവിത താളബന്ധമാണ്. വണ്യജാതിയാണിതിലുള്ളത്. എത്രയുഭാരം കാലത്തിൽ ‘ചതുരശ്ചജാതി’ പൊതുവായി കാണുന്നു. എങ്കിലും ചിലേടത്ത് താളംനും വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ‘വെട്ടാവഴി’-‘വണ്യജാതി’ പ്രത്യേകരിതിയിൽ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ‘അനുഷ്ഠംപ്പ്’ എന്ന സംസ്കൃതവും തത്തതിന്റെ പ്രാക്കൃതമായ ഒരു രൂപം ‘കയ്ക്കുന്ന കാണ്ഠിര’-ത്തിൽ കാണാം. ‘സർപ്പം മോഹിച്ച പെൻകുട്ടി’ ചതുരശ്ചജാതിയിൽ പെടുന്നു. ഉപോദാനം, ഇന്ദ്രവജീ എന്നീ സംസ്കൃതവുംതണ്ടശ്രീ, ‘ഉഗ്രശവല്ല പറയുന്നോൾ’ എന്ന കവിതയിൽ ദീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘അയൈ’-ത്തിൽ കുമ്മേൻ്റെ ‘തരംഗിണി’ യല്ലെയുള്ളത്?

കവിയുടെ ഭാഷ

സംസ്കൃതപദങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ കവി വളരെ മിത്തത്രം പാലിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രാമിണഭാഷയോടാണ് കവിക്ക് പ്രിയക്കുടുതലുള്ളത്. ഉദാ: ‘ചാണംരേശകിയ’, ‘കത്തലടക്ക്’....

കവി മരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ തന്റെ കവിത ശാവിനന്നിണ്ടുകൊടുക്കണമെന്നാണ് കവിതയിലെ അന്ത്യനിർദ്ദേശം. ഇത് തിരിത്തുമൊരസംബന്ധമാണ്. സചീന്ദ്രൻ, സഹ്യദരയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ, കവിളിലേക്കൊലിച്ചിരഞ്ഞുന്ന കണ്ണമഷിയിൽ, കുപ്പിവളപ്പോടുകളിൽ പുരണ്ടുണ്ണിയുറച്ച ചോറയിൽ, മഹത്തുക്കളുടെ ഉഖരണികളിൽ എല്ലാം ജീവിക്കും.

നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഔഷധസംസ്കാരം

അൻവിപ് സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുസ്വത്താണ്. അതിനെ നിഗൃഡിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. ആയുർദ്ദേഖഭേദത രക്ഷിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം അൻവിപ്പിന്റെ സമൂഹവുൽക്കരണമാണെന്ന് വെബ്സൈറ്റ് രംഗം പി.എസ്. വാതിയർ തിരിച്ചിറിണ്ടു. അപ്രേമം അൻവിപ്പിനെ സുതാരൂപമാക്കുകയും പ്രാചീന അഞ്ചാനഗ്രഹവുൽക്കരണത്തെ സർവ്വീകരിക്കുമായി തുറന്നുകൊടുക്കയും ചെയ്തു.

ആധുനികവൈദ്യശാലയുടെ ചില പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

KOTTAKKAL AYURVEDA SERIES

- **പാദമുട്ടേകൾ**
പി.കെ.വാരിയർ
- **ആയുർദ്ദേഖചർിത്രം (പരിഷ്കരിച്ച മുന്നാംപതിപ്പ്)**
എൻ.വി.കെ. വാരിയർ
- **കമകളി: കൂളിയും അരങ്ങും**
കോട്ടക്കൽ കൂഷണൻകുട്ടിനായർ
- **LECTURES ON AYURVEDA**
Collection of articles on ayurveda
by renowned scholars
- **TRIDOSHA THEORY**
(revised and enlarged)
V.V.Subrahmanyam Sastri
- **IMPOTENCY**
K.Sreekumar
- **INDIAN HEALTHCARE TRADITION - A CONTEMPORARY VIEW**
Featuring the presentations at the
Centenary Seminar
- **A LIFE OF HEALING**
Gita Krishnankutty
A biography of Vaidyaratnam P.S.Varier
(by Viking Penguin Books)
- **THE REDISCOVERY OF AYURVEDA**
M.R.Raghava Varier
The Story of Arya Vaidya Sala, Kottakkal
(by Viking Penguin Books)
- **RAKTAPITTA AND ITS TREATMENTS**
M.Abilash

കുടംതെ ആധുനികവൈദ്യൻ തെരുമാസികവും മറ്റേനേക്കും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും

POPULAR AYURVEDA SERIES

- ആരോഗ്യവിഷയങ്ങൾ ലഭിതമായി
പ്രതിപാദിക്കുന്ന ലാലുഗ്രനമങ്ങൾ:
- ജീവിതചര്യ
  - ഹൃദാഗം
  - പ്രമേഹം
  - രക്തസമ്മർദ്ദം
  - അർദ്ദഗ്നി
  - ആർത്തവും
അനുബന്ധപ്രശ്നങ്ങളും
  - ഗർജ്ജിച്ചരുയ്യം
പ്രസവശൈശ്വര്യവും
  - ശിരുപരിപാലനം
  - ബാലരോഗങ്ങൾ
  - നട്ടവേദന
  - കേരളീയ ചികിത്സകളും
പ്രാഥകർമ്മവും
  - അർദ്ദഘും
  - സന്ധിവാതം

Tel: (0483) 2742216 (16 lines), Fax: (0483) 274257/2742210

E-mail :koz_kottakal@sancharnet.in, avsho@sancharnet.in, Visit us at www.aryavaidyasala.com

Printed and Published by K.V. Ramakrishnan and owned by NV Krishnawarrior Smaraka Trust, Kottakkal - 676 503
Kerala and Printed at Kamala Printers 7/615, Oyity Road, Clt.1 and Published at Kottakkal . Editor : K.V. Ramakrishnan.